Ára: 1 forint

XIV. évfolyam 22. szám. 1958. május 29

Ludas Matyi

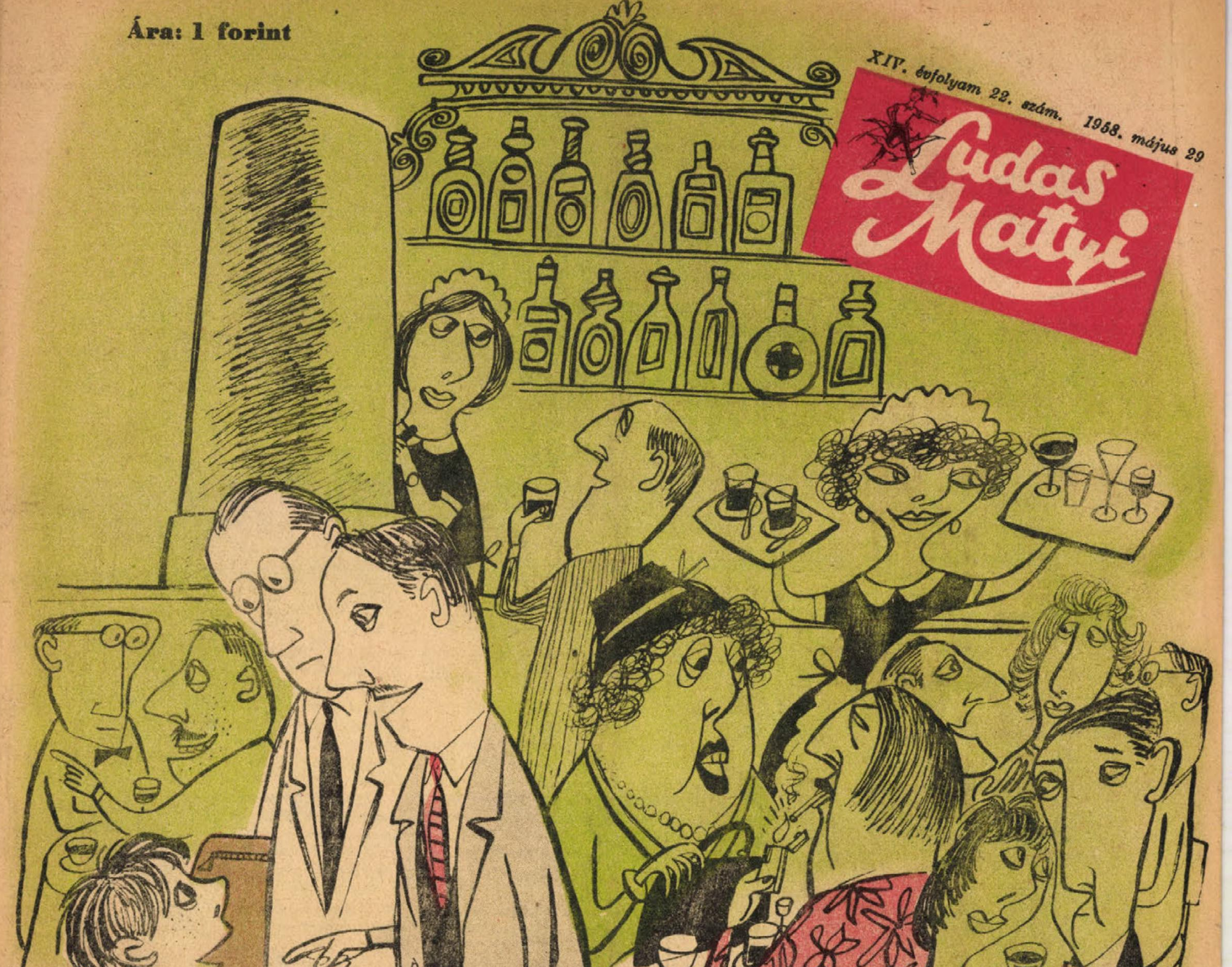

Várnai György rajza

— Mondd, fiacskám, tanítási idő alatt miért ülsz itt az eszpresszóban?

— Azért, tanár úr kérem, mert a moziba nem kaptam jegyet.

Pedagógia

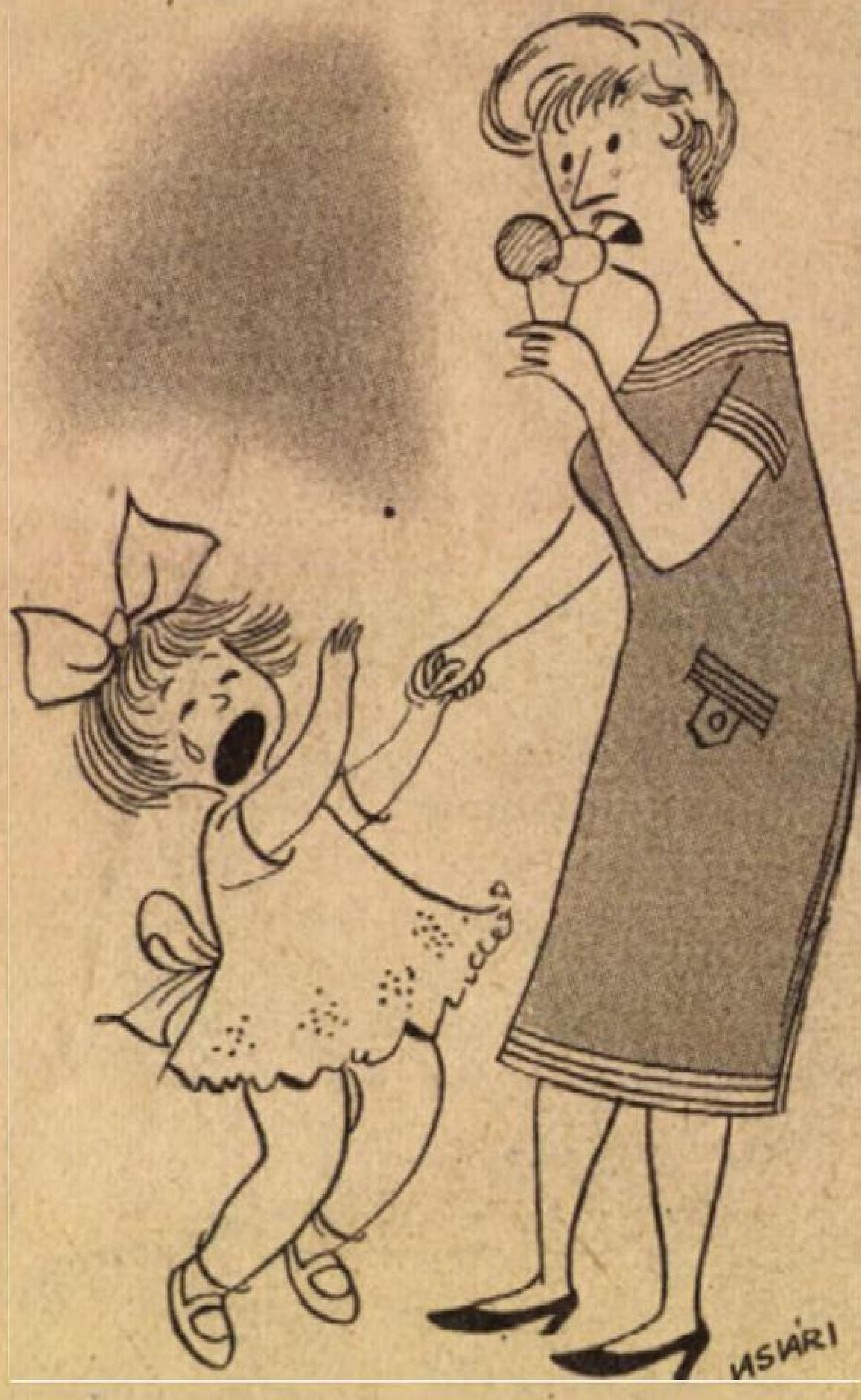

– Nem veszek neked fagylaltot, mert megfájdul a torkod!

Mószerolás

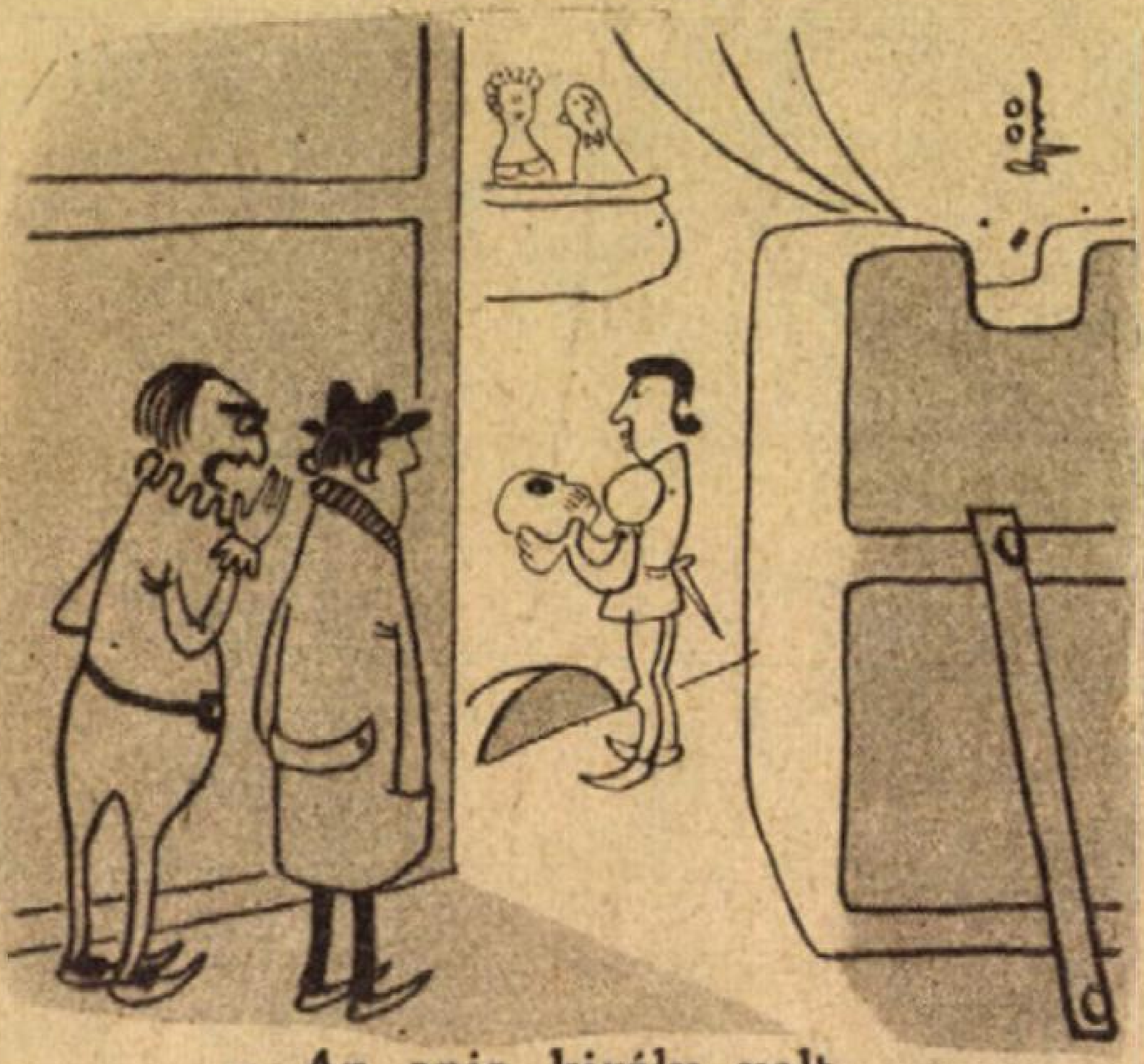

– Az apja király volt . . .

A legkönnyebb megoldás

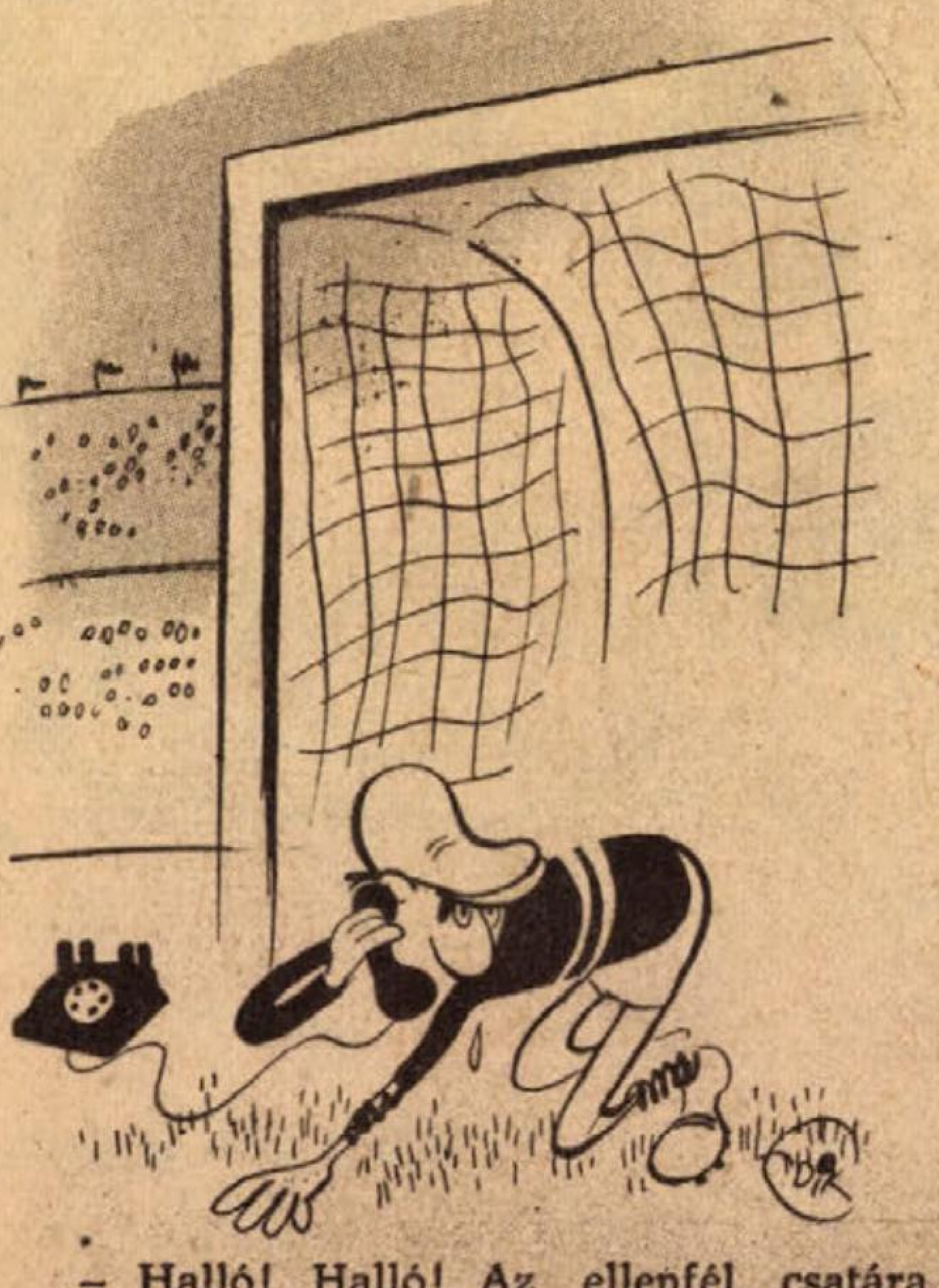

– Halló! Halló! Az ellenfél csatára áttörte a védelmet . . . Sürgős utasítást kérek!

ÜRDÖGI FONDORLAT

Először nem hittem el, nevettem, azt hittem, tréfál az illető. Ekkor azonban előhúzta zsebéből a felmondó levelet, s abban tényleg az állt, hogy az illetőt azért bocsájtották el állásából, mert *két lába van.* A felmondási okok világtörténelmében mindenesetre mérföldkő a munkavállaló lába. Miféle rejtély lehet ez?

Miközben az illető diadalmasan mutogatta a képtelenséget, lázasan zakatolt az agyam, hogy megfejtsem a titkot. Hátha az illető megrúgta a főnökét, ami súlyos fegyelemsértés, tiszteletlenség, sőt túlzott bírálat. Vagy talán labdarúgó az illető, s emiatt elhanyagolja a munkáját. Vagy későn jár be munkahelyére a két lábán . . .

Az illető gúnyosan felkacagott, amikor hangot adtam sejtéseimnek.

– Ugyan! – legyintett. – Ürdögi fondorlatról van itt szó, nem másról!

Közelebb hajolva hozzám egy kicsit hangosan kezdett beszélni, hogy az eszpresszóban mások is hallják a vérlázító esetet:

– Nem akarok bővebben beszélni arról az erkölcsi, értelmi, érzelmi és termelési fertőről, ami nálunk van. Ehhez képest a New York-i Gyilkosság kft. ártatlan bedolgozó szövetkezet volt. Egyedül én tudtam tiszta és becsületes maradni ebben a mocsárban, mert én egy jó bolond vagyok, és nálam a becsület az első, de legalábbis közvetlenül a labdarúgás után következik. Olyan voltam én a vállalatnál, mint az élő lelkiismeret, nemezis, mementó és még valami, ami most hirtelenjében nem jut eszembe. Mondanom sem kell, hogy szálka voltam a főnökség szemében, elsősorban az igazgató rúgott ki rám, aki annyira rossz, hogy a környezetét is elrontja. Tudtam, hogy nyakamon a kés, és az első kínálkozó alkalmat kihasználják ellenem és kirúgnak.

– Igen ám – folytatta hevesen –, de ilyen alkalom nem volt, mert mintaszerű emberi magatartásomról visszapattant minden mérgezett nyíl. Kíváncsi voltam, hogy mit találnak ki. Nyugodtan néztem elébe az elkövetkezendőknek, mert tudtam, hogy erős vagyok, mint Achilles, amellett sebezhetetlen is, mert csak sarkalatos erényeim vannak.

Elgondolkozva nézett maga elé, leverte cigarettájáról a hamut, kiégette a nadrágját, majd így folytatta:

– Törték a fejüket, hogy milyen címen mondjanak fel. Ha azt írják be a levélbe, hogy rosszul végzem a munkámat, kitüntetéseim, jutalmaim, elismeréseim tömegével cáfolom meg nevetséges hazugságukat. Ha politikai kifogást emelnek ellenem, száz és száz tanút hozok annak bizonyítására, hogy aki nálam politikailag megbízhatóbb, az már gyanús. Még belföldön sincsenek rokonaim, nemhogy külföldön. Osztályidegen származást sem varrhatnak a cipőmbe, mert eredeti okiratokkal tudom bizonyítani, hogy őseim már a tizenhetedik században egyénileg dolgozó jobbágyok voltak. Minden vád visszapattant volna acélos egyéniségemről, ezt ők is tudták. Ekkor ördögi fondorlathoz nyúltak.

Az illető elhallgatott. Az eszpresszó levegője megsűrűsödött az izgalomtól. Az emberek sem rendelni, sem fizetni nem mertek. Mindenki feszülten figyelt.

– Ezért! – kiáltotta az illető. – Ezért mondtak fel azon a címen, hogy két lábam van. Tudták, hogy ezzel megbénítanak, tehetetlenné, védtelenné tesznek.

– De miért? – kérdeztem tétován.

– Ember! – rázott meg az illető. – Nem érti? Hát hogyan bizonyítsam be, hogy nincs két lábam?!

Feleki László

Ma délelőtt operálták

Kasso rajza

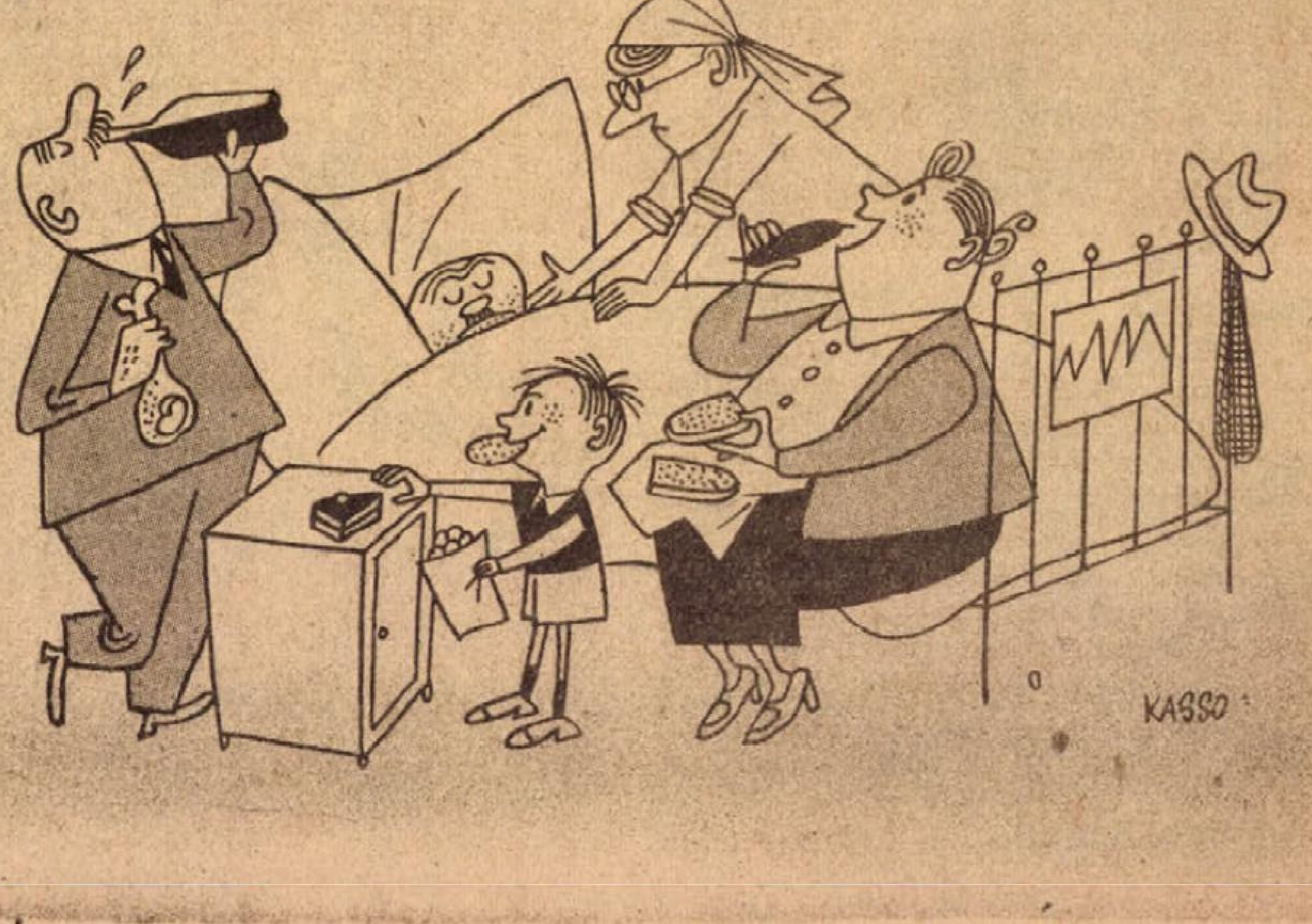

A nevetés ÖL

Egyszer volt egy humorista, aki egy nagy városban fejtette ki áldásos tevékenységét. Ez a tevékenység abból állt, hogy két-három gépelt oldalon elmondta humoros véleményét olyan dolgokról, amelyek egyáltalában nem voltak humorosak. Ez a különös ember ezt lelki kényszerből cselekedte és pénzért. Elég szépen meg is élt a mesterségéből, sőt sikerült bizonyos elismerést kivívnia, mert csupán közönyös megvetéssel sújtották, ami elég szép társadalmi rangnak számít.

Ám egy szép napon valaki kitalálta azt a szellemes mondást, hogy a nevetés öl és ettől kezdve a humoristának rossz dolga lett. Mert ha megírta azt, hogy piszkosak az utcák, rögtön azt kérdezték tőle: „Miért akarod te az utcák Főfelügyelőjét kinyírni?” És ha arról élcelődött, hogy az újságírók unalmasak, okvetlenül nekitámadtak, mondván: „Te gyilkos! Meg akarod ölni az összes szerkesztőket?” Ezek után szegény humorista nem tehetett mást, mint hogy saját magát tette nevetség tárgyává, mert az ellen senkinek sem volt kifogása, hogy öngyilkos legyen.

De ez sem bizonyult megoldásnak, mert hiába tette magát a humorista bármilyen nevetségessé, nem halt meg, sőt ennek az ellenkezője történt: tovább élt. Ugyanakkor hangok hallatszottak jobbról-balról:

— Miért ír ez a pacák állandóan magáról? Mi közöm nekem az ő magánéletéhez? Nincs más témája?

Ekkor a humorista a családjáról kezdett írni: feleségéről, gyerekeiről, kutyájáról, macskájáról... Úgy gondolkozott: ha a nevetés valóban öl, még mindig jobb, ha a saját családját irtja, mintha idegen embereket öldös. Nemes szándékát nem értették meg és most már az egész családját unni kezdték, akik, mondanom sem kell, szintén kibírták a kinevettetést és vígan tovább éltek. Megpróbálkozott a humorista még mással is: növényekről kezdett írni, gombákról és halakról, amelyek idegen égtáj alatt élnek, mert nem akarta megbántani a hazafias érzést. Ez sem volt jó. Azt mondták, hogy öncélú humora van és menjen a fenébe. Ekkor a humorista válságba került. Nem írt két hétig egy sort sem, ezalatt nagyon megéhezett és megszomjazott. Végül dühbe gurult és kifakadt:

— Nem igaz! A nevetés nem öl! Én ennek az ellenkezőjét tapasztaltam. Húsz éve írok humoreszkeket és eddig még senki sem halt bele. Sőt ellenkezőleg, semmi sem történt. A villanyosok zsúfoltak, az utcák piszkosak, az emberek gorombák és a málnaszörpben nincs málnaszörp. Arról fogok írni, ami eszembe jut...

Kipillantott az ablakon és meglátott egy tornyot, amelyet tíz éve építenek, eddig százmillióba került és nincs semmi értelme. A humorista megírta a tornyot olyan mulatságosan, hogy másnap az egész ország kacagott rajta. Utána pedig várta a fejleményeket. De nem történt semmi. Sem másnap, sem harmadnapon. A negyedik nap viszont, amikor elment az épülő torony alatt, egy tégla a fejére esett és agyoncsapta.

Így tudta meg szegény humorista, hogy a nevetés öl, de akkor már késő volt.

Gádor Béla

PIROSKA ÉS A FARKAS
(Franciaországi változat)

Erdei Sándor rajza

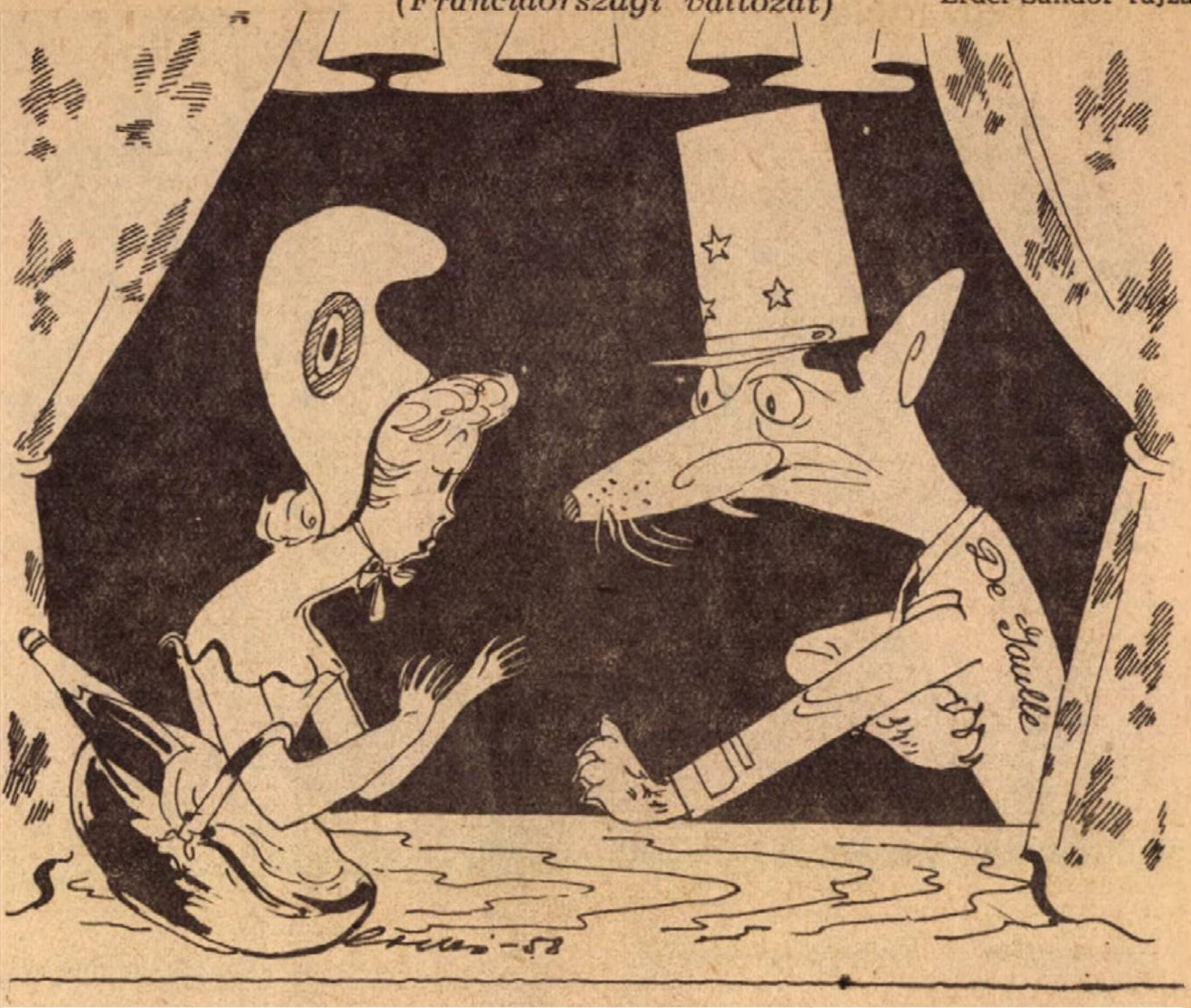

Határszemle

Szegő Gizi rajza

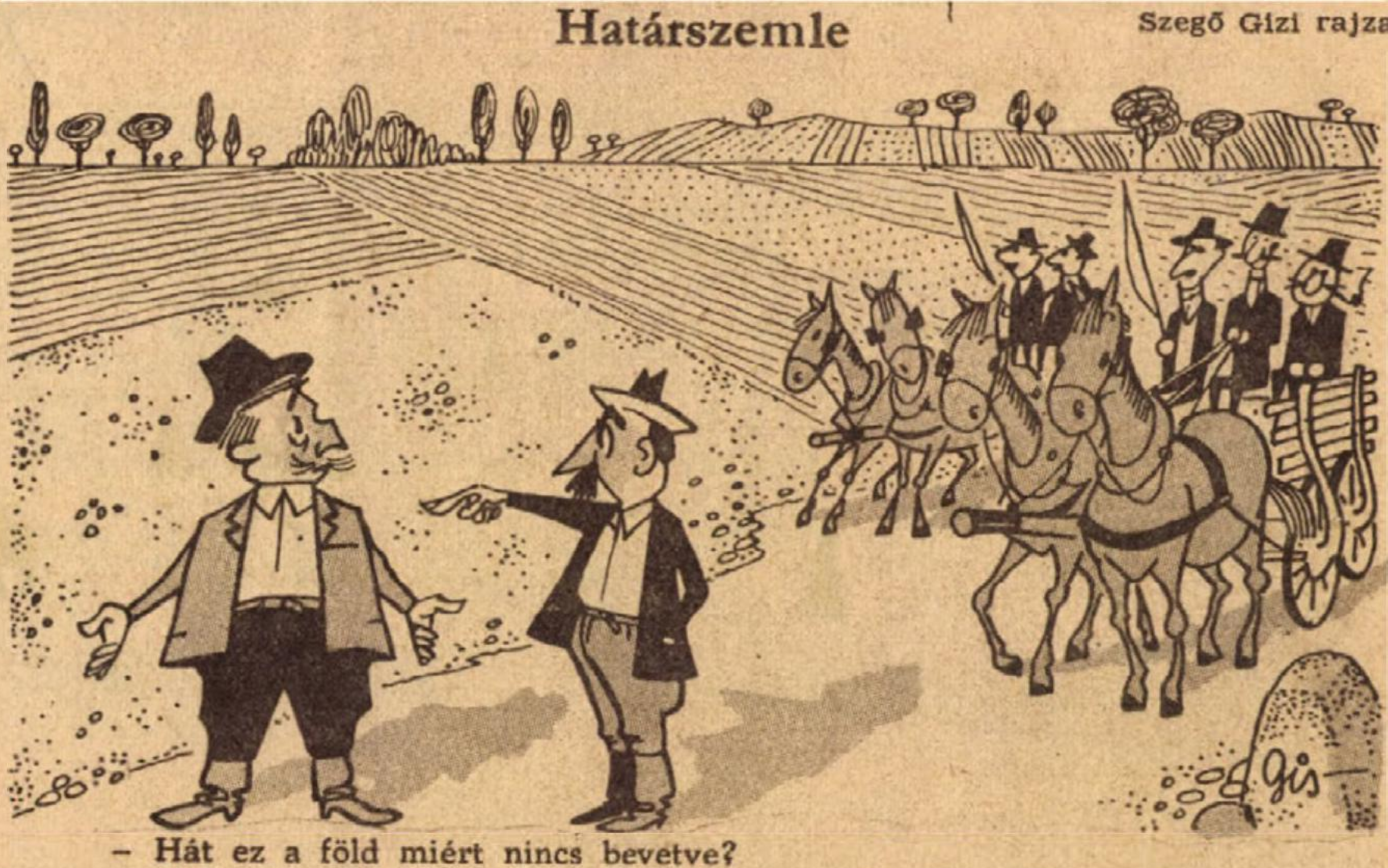

– Hát ez a föld miért nincs bevetve?
– Hol a tavasz késett, hol én és így nem sikerült találkoznunk...

Ambíció

Várnai György rajza

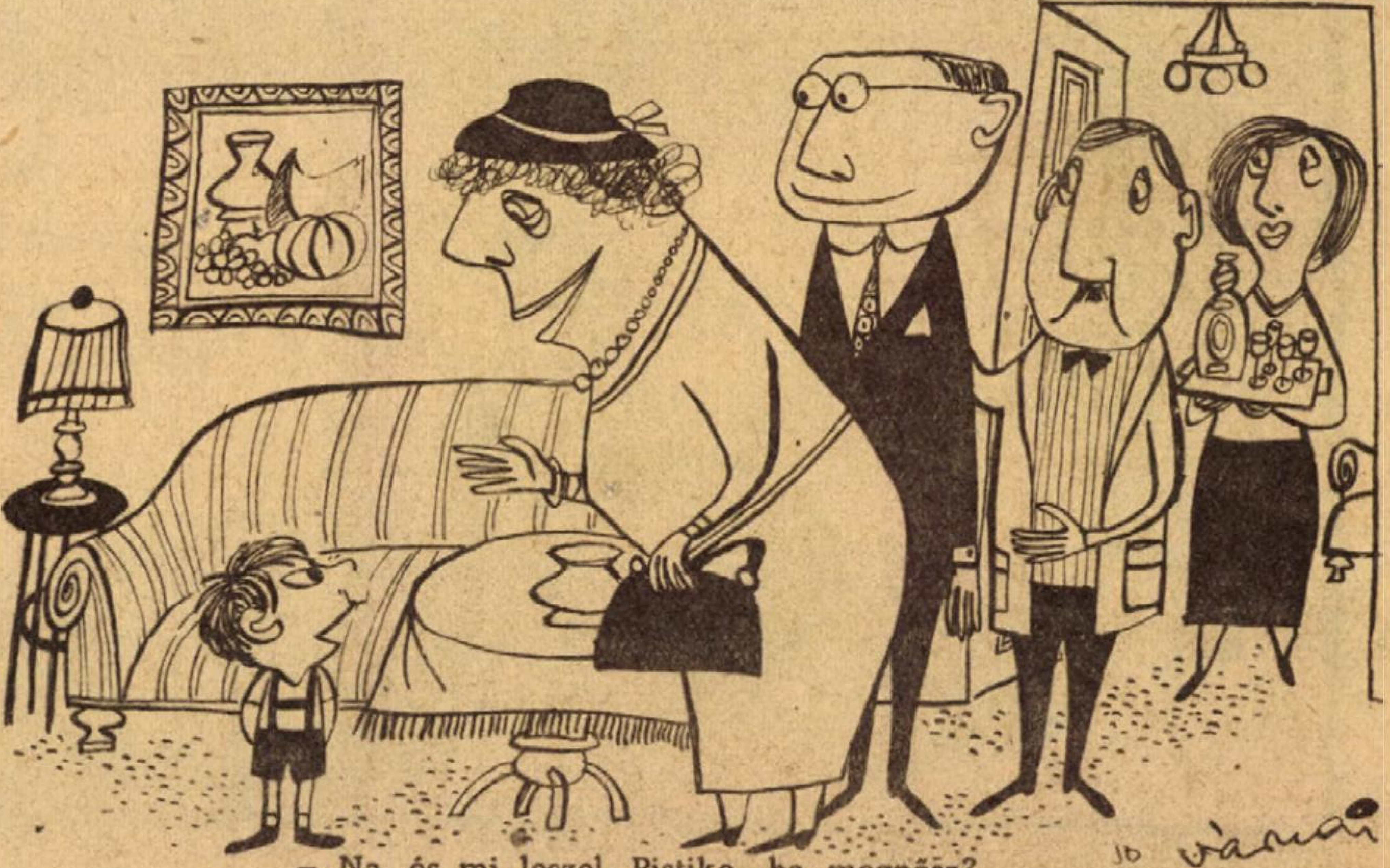

– Na, és mi leszel, Pistike, ha megnősz?
– Huligán!

Budai autóbusz

Toncz Tibor rajza

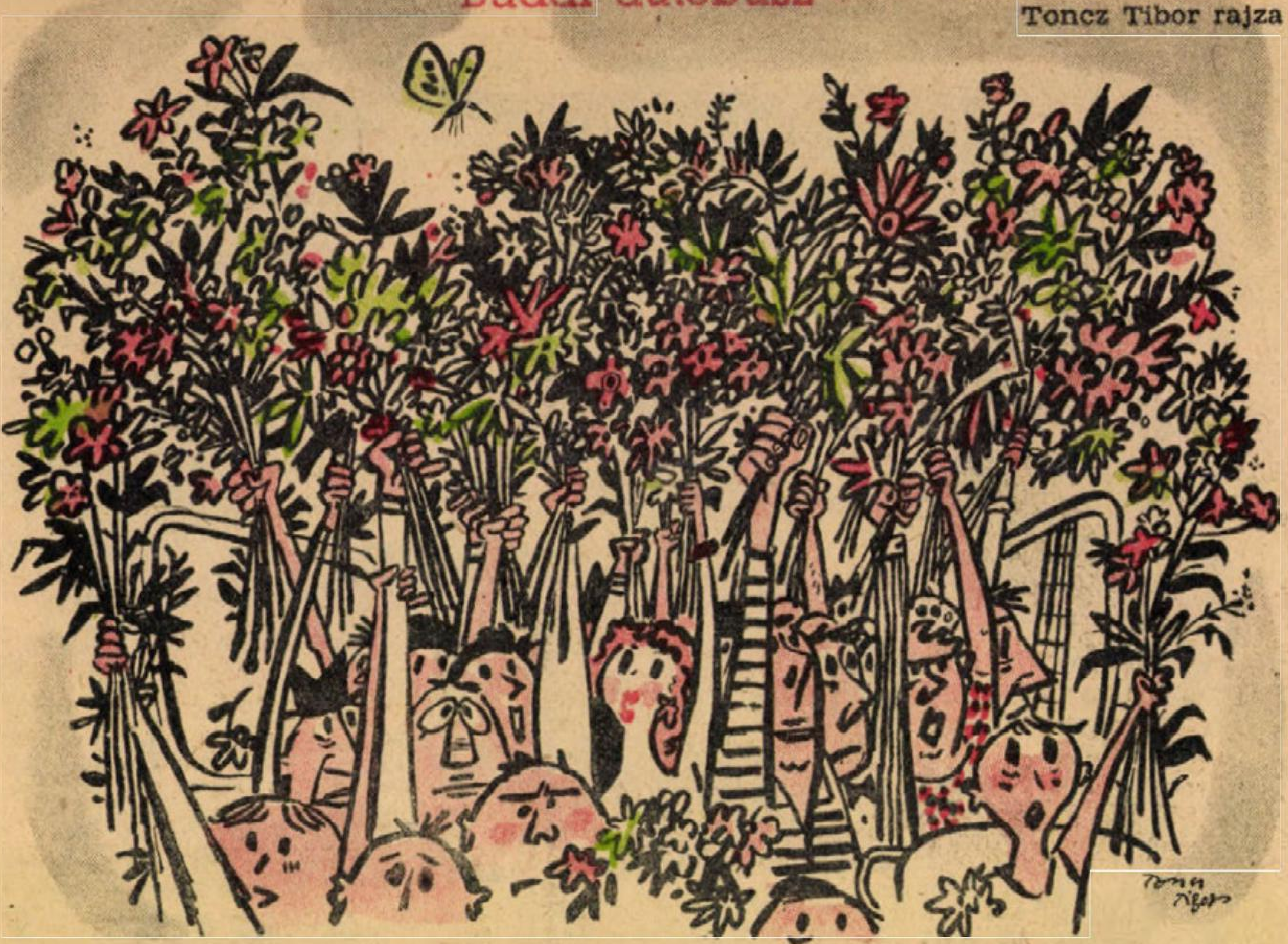

Ez aztán a főnyeremény!

Sándor Károly rajza

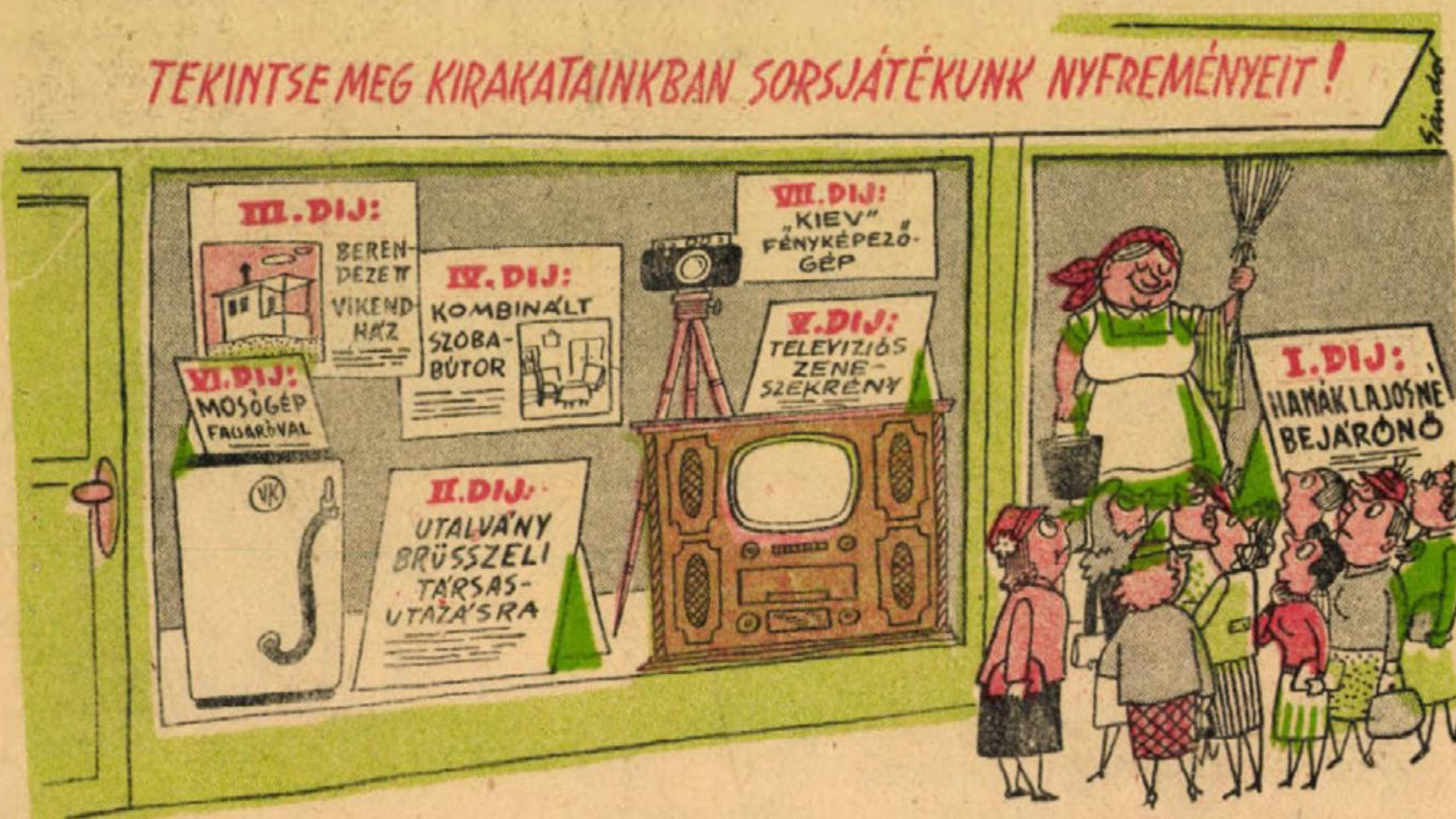
TEKINTSE MEG KIRAKATAINKBAN SORSJÁTÉKUNK NYEREMÉNYEIT!
III. DIJ: BERENDEZETT VIKENDHÁZ
IV. DIJ: KOMBINÁLT SZOBABÚTOR
VII. DIJ: „KIEV" FÉNYKÉPEZŐGÉP
V. DIJ: TELEVIZIÓS ZENESZEKRÉNY
VI. DIJ: MOSÓGÉP FACSARÓVAL
II. DIJ: UTALVÁNY BRÜSSZELI TÁRSASUTAZÁSRA
I. DIJ: HAMÁK LAJOSNÉ BEJÁRÓNŐ

Ezt olvastuk!

Császár vagy király?

Az *Élet és Tudomány* május 18-i számában érdekes felvételt láthatunk „*Császárpingvinek közössége*" címmel, ám a képhez tartozó szövegben állandóan királypingvinekről olvashatunk.

Már most mi az igazság?

Mint laikus zoológusok, csak I. Ferenc Józsefről tudjuk, hogy egy személyben császár és király is volt. Mert hát például a királytigris sem császártigris és a császármadár sem királyfácán, nem is szólva a császármorzsáról és császármetszésről. Aminthogy a mindennel könnyedén játszadozó pestiek is gondosan ügyelnek arra, hogy össze ne tévesszék a Császárfürdőt a Királyfürdővel.

MODERN BÁR

Amerikában a tizenhat éven aluliak nem látogathatnak nyilvános bárhelyiséget. Ezen segített néhány élelmes üzletember. Sanfranciscóban megnyílt az első bár kizárólag tizenhat éven aluliak számára „gyengébb alkoholtartalmú italokkal" és ezt egymás után követi a többi ilyenfajta lokál. Itt a fiatalok maguk között mulatnak, szülők számára szigorúan tilos a belépés — és az ellenőrzés.

Viszont a felnőttek számára fenntartott mulatóhelyek kapuit szigorúan zárva tartják kiskorúak számára. Chicagóban történt egy igen rosszhírű lokálban. Egy fiatal fiú akart belépő jegyet váltani, de elutasították. A gyerek erősködött, hogy nemsokára betölti a tizenhatodik életévét és mindenáron be akart menni.

— Miért erőszakoskodik? — kérdezte az ellenőr. — Miért akarja feltétlenül megnézni a műsort?

A fiú öntudatosan felelte:

— A húgom is fellép mint keleti táncosnő.

ÉRDEKFESZÍTŐ ELŐADÁS

Szűr-Szabó József rajza

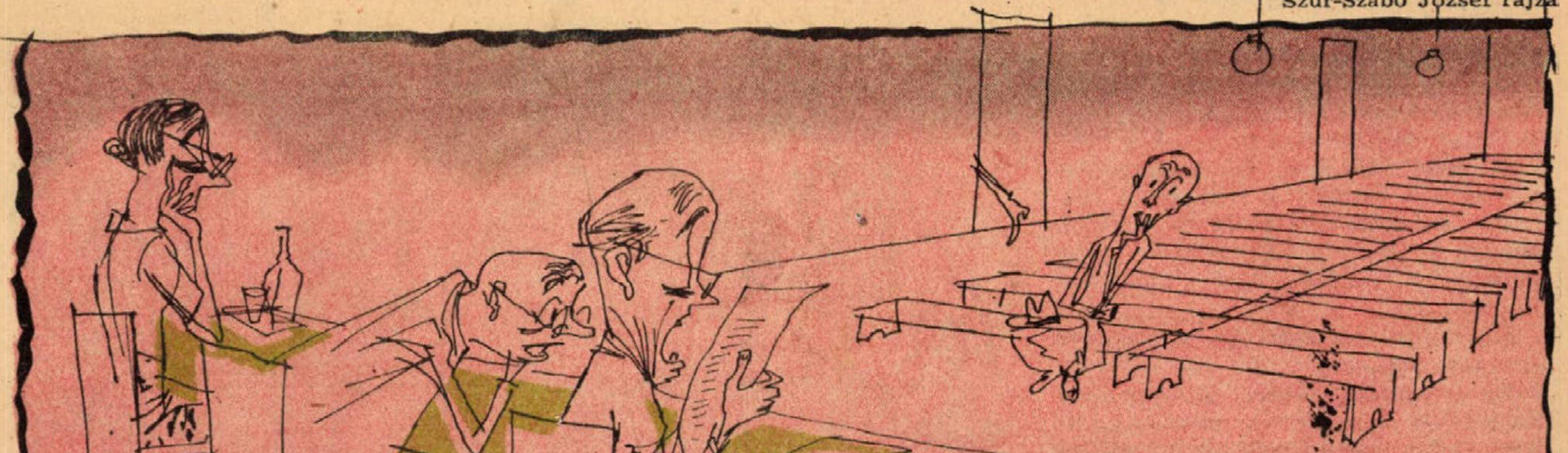

Elnök: Nem tudna valami unalmasabbat mondani, hogy ez a pasas is hazamenjen? . . .

KÜLPOLITIKAI HELYZETKÉP

Toncz Tibor rajza

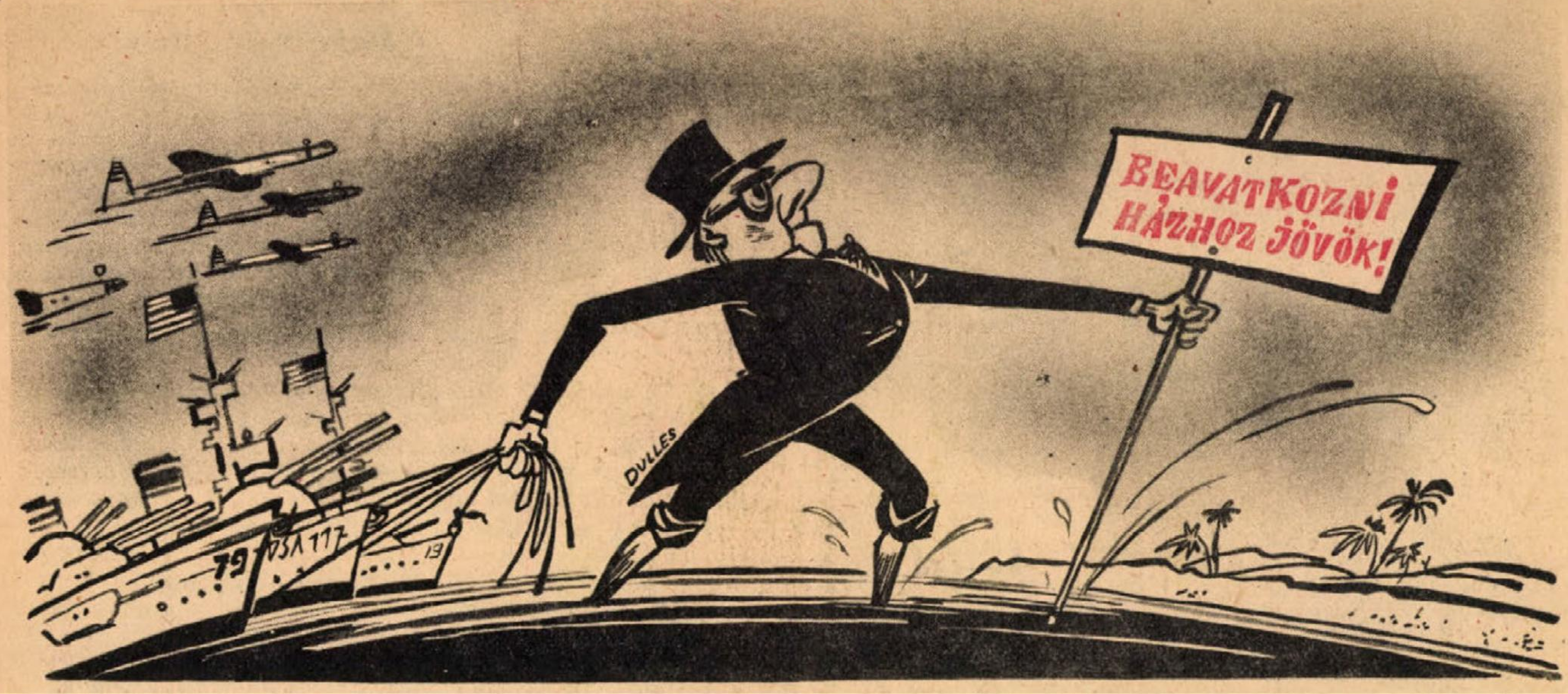

A humor könyvéből

SIEYÉS abbé, a nagy francia forradalom egyik vezető alakja, közismert volt fösvénységéről. Egyszer, amikor a nemzetgyűlés közadakozást rendelt el, ő maga is néhány sous-t csúsztatott az adománygyűjtő kalapjába. Ez azonban nem vette észre az adományt és újból Sieyés-hez fordult.

— Már a kalapjában van — mondta az abbé.

— Nem láttam ugyan, de önnek elhiszem — jegyezte meg az adománygyűjtő.

A Sieyés mellett álló Mirabeau erre megszólalt:

— Én láttam, mégsem hiszem el.

A kíváncsi utókornak...

Az „United Press" hírügynökség jelenti Tokióból, hogy rövidesen betiltják a nyilvános házakat, bezárják a josivarai vöröslámpás negyed ősi intézményeit.

Mielőtt azonban a rosszházakat bezárnák, a tokiói rendőrség dokument- és híradó-filmeket készít e házak életéről, működéséről.

Nem vitás, hogy a kései kor tokiói embere érdeklődéssel nézi majd ezeket az egykori leleteket, amelyeknek a megfejtése korántsem ró a szemlélőre annyi szellemi erőfeszítést, mint a különféle ékírások megfejtése.

Az idomítás csodája

Egy clevelandi illatszertár tulajdonosa tökéletesen beidomította farkaskutyáját arra, hogy ha valaki azt mondja: fel a kezekkel!" — akkor azonnal ugorjék az illető torkának.

Az a bandita viszont, aki egy este belépett az üzletébe, az amerikai alvilágban elfogadott típusszöveg helyett ezt mondta:

— Szíveskedjék átadni pénztára egész tartalmát, különben kénytelen lennék keresztüllőni.

Meg is kapta a pénzt, miközben a kutya barátságosan csóválta a farkát, hiszen semmi olyasmi nem hangzott el, ami kötelességére felhívta volna a figyelmét.

A sok nukleáris hír edzi az idegeket...

Szűr-Szabó József rajza

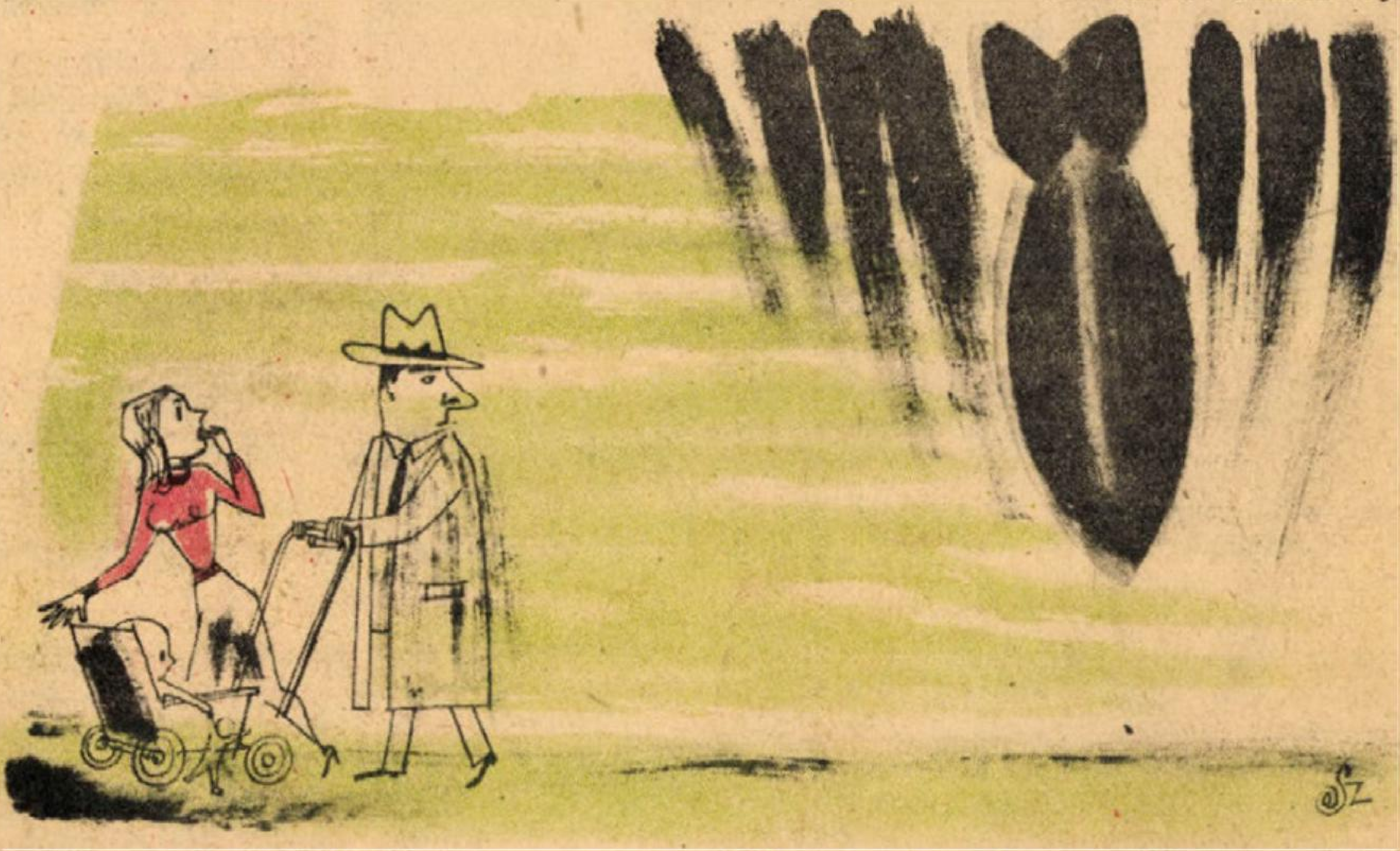

– Ne ijedezz, asszony, csak hagyományos fegyverek!

Női napozó

Toncz Tibor rajza

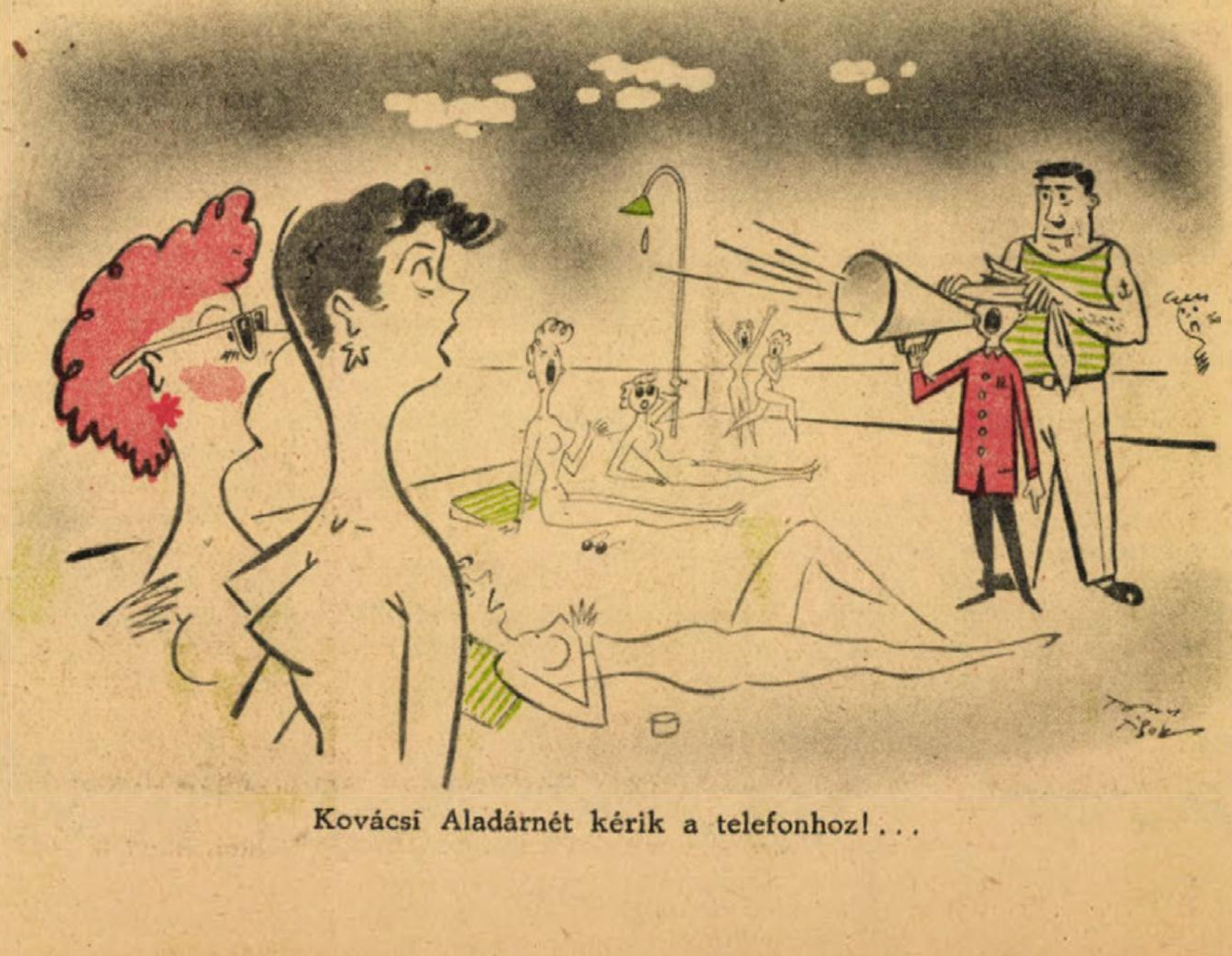

Kovácsi Aladárnét kérik a telefonhoz! ...

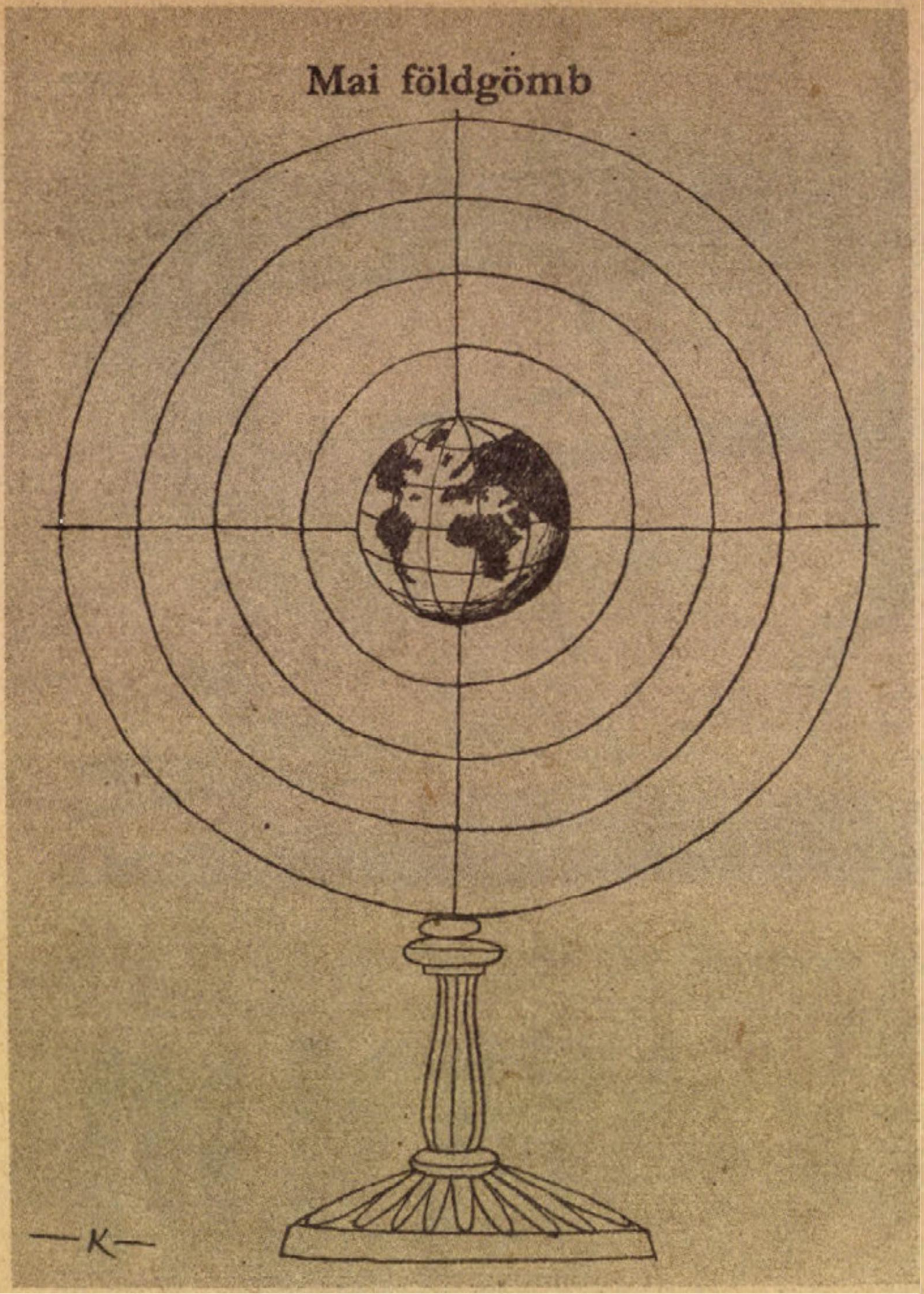

Mai földgömb

Egy lírai költő levele

Mélyen tisztelt szerkesztő úr!

Ön volt olyan szíves, és nagybecsű lapjában közlésre elfogadta Válogatott Műveimnek „Randevú némi spleennel” című csillogó lírai remekét. Jelen soraimmal mégis arra kérem: tekintsen el a szonett nyomdafestékkel való ellátásától, s azt haladéktalanul juttassa vissza hozzám, a költőhöz.

Fenti sorsdöntő lépésre egyetlen indokom a következő:

1. Versemben szereplő randevút megbeszéltem: telefon	—,60 Ft
2. Virág a biztonság kedvéért	17,40 Ft
3. Vártam a cukrászdában: fekete	4,20 Ft
4. A hölgy késett: konyak	12,30 Ft
5. A nő egyáltalában nem jött: még egy konyak	12,30 Ft
6. Elkeseredésemben az esőben bolyongtam: ruhavasalás	40,— Ft
7. Erről verset írni egy másik cukrászdába mentem: fekete	4,20 Ft
8. Nem jött az ihlet: rum	9,70 Ft
9. Az ihlet megjött: duplarum	19,40 Ft
10. Ehhez cigaretta, ülőfogyasztási százalék, borravaló, kapupénz	16,30 Ft
Az összesen:	136,40 Ft

Ezzel szemben Ön, tiszteletdíjképpen, nem átallott műalkotásomért 100, azaz egyszáz forintot felajánlani. Természetesen tehetségemet ennyiért áruba nem bocsáthatom, — hisz mint látható, nekem is többe van.

Teljes tisztelettel:
Csajági János

A költészet születése

Egy óriás szikomorfa tövében, hajladozó, nehézszagú páfrányok között feküdtek. Fejük felett egy pepita madár zokogott, mert megtudta, hogy kihalásra van ítélve. Fülledt meleg volt. Meztelen testüket befonta a cirógató futóka.

Géza, az ősember, szótlanul, szuszogva feküdt Ilonka mellett és a nagylábujját nézegette. Körülbelül tizenöt perce ismerkedtek össze a forrásnál és most itt feküdtek szorosan egymás mellett, az árnyékos, vén szikomorfa alatt.

S akkor Ilonka megszólalt:

— Mondd, Géza, most mire gondoltál?

A férfi nem válaszolt. A nagylábujját mozgatta kíváncsian. Fejében ki-be járt a langyos, duruzsoló szél és kisöpört minden gondolatot.

— Nem mondod meg? — könyökölt fel Ilonka és a férfira szegezte tekintetét.

— Mit? -- riadt fel Géza.

— Hogy mire gondoltál?

— Mikor?

— Az előbb.

— Nem gondoltam semmire — mormogta Géza kedvetlenül és rágni kezdett egy keserű páfránylevelet. — Abszolút nem gondoltam semmire. Honnan veszed, hogy egyáltalán gondoltam valamire?

— Tudom — felelte Ilonka szemrehányó hangon és lesöpört magáról egy mézet gyűjtő lepkét. — És azt is tudom, hogy mire gondoltál!...

— Ha tudod, mondd meg! — kiáltotta a férfi. — Mert én nem tudom, hogy mire gondoltam, amikor nem gondoltam semmire...

— Hazudsz! pityergett Ilonka. — Arra gondoltál, ne is tagadd, hogy vajon milyen nő lehet az, aki tizenötperces ismeretség után odaadja magát... Ugye erre gondoltál?

— Esküszöm, kisanyám, hogy nem gondoltam ilyesmire. Semmire sem gondoltam. Csak néztem magam elé... — bizonygatta Géza.

— Hazudsz, hazudsz, hazudsz! Biztosan arra gondoltál, vajon hogy fogsz megszabadulni tőlem... Ugye erre gondoltál?

— De én...

— Nem! sikoltott Ilonka. — Te egy másik nőre gondoltál. Akit szeretsz. Mert engem nem szeretsz. Egy másik nőre gondoltál, aki a völgyben vár rád...

Géza törte a fejét, miként vágja ki magát ebből a kínos helyzetből.

— Na, jó, megmondom, hogy mire gondoltam... — dadogott Géza — arra gondoltam, hogy izé... — Homlokán kidagadtak az erek, a szeme kidülledt a nagy erőfeszítéstől, hogy eszébe jusson valami. — Bevallom arra gondoltam...

— Mondd már! — türelmetlenkedett Ilonka.

— Arra gondoltam, hogy... — habogott a férfi verejtékezve, nagyokat nyelve. S akkor megpillantotta a hegyek mögött alámerülő napot. — Arra gondoltam, hogy a nap olyan, mint egy piros madár... — Amikor kivágta ezt a mondatot, nagyot sóhajtott és fáradtan lehunyta szemét.

Ilonka felült, a napot nézte és suttogva így szólt:

— Tényleg olyan, mint egy piros madár... Hát erre gondoltál, szívem? — bújt a férfi mellé engesztelő mosollyal.

— Erre hát! — felelte sértődötten Géza. — És arra, hogy a mi szerelmünk olyan, mint amikor két fa összeölelkezik a szélben...

— De szépen mondod... — rebegte Ilonka ájtatosan és elismételte: — Mint amikor két fa összeölelkezik a szélben... És még mire gondoltál?

Géza merengő tekintettel nézte a nagylábujját.

— Az életre, amely olyan, mint egy nagy vadászat...

Hirtelen felállt és tétova léptekkel elindult a réten.

— Hova mész? — kiáltott utána Ilonka.

— Ki tudja? — sóhajtott Géza. — Az ősember csak megy, csak megy és nem tudja hova...

Aztán bebújt a barlangjába és ott feljegyezte gondolatait a barlang falára. Amikor Ilonka utána jött, a férfi azzal fogadta:

— Ezt hallgasd meg! Esti vers Máriának...

— Ilonkának hívnak!

— Az mindegy! — legyintett Géza és zengő hangon felolvasta a verset.

Ilonka és két véletlenül arra járó pikkelyes hüllő tátott szájjal hallgatta. Történelmi pillanat volt ez.

Megszületett a költészet.

Mikes György

Kossuth rádió

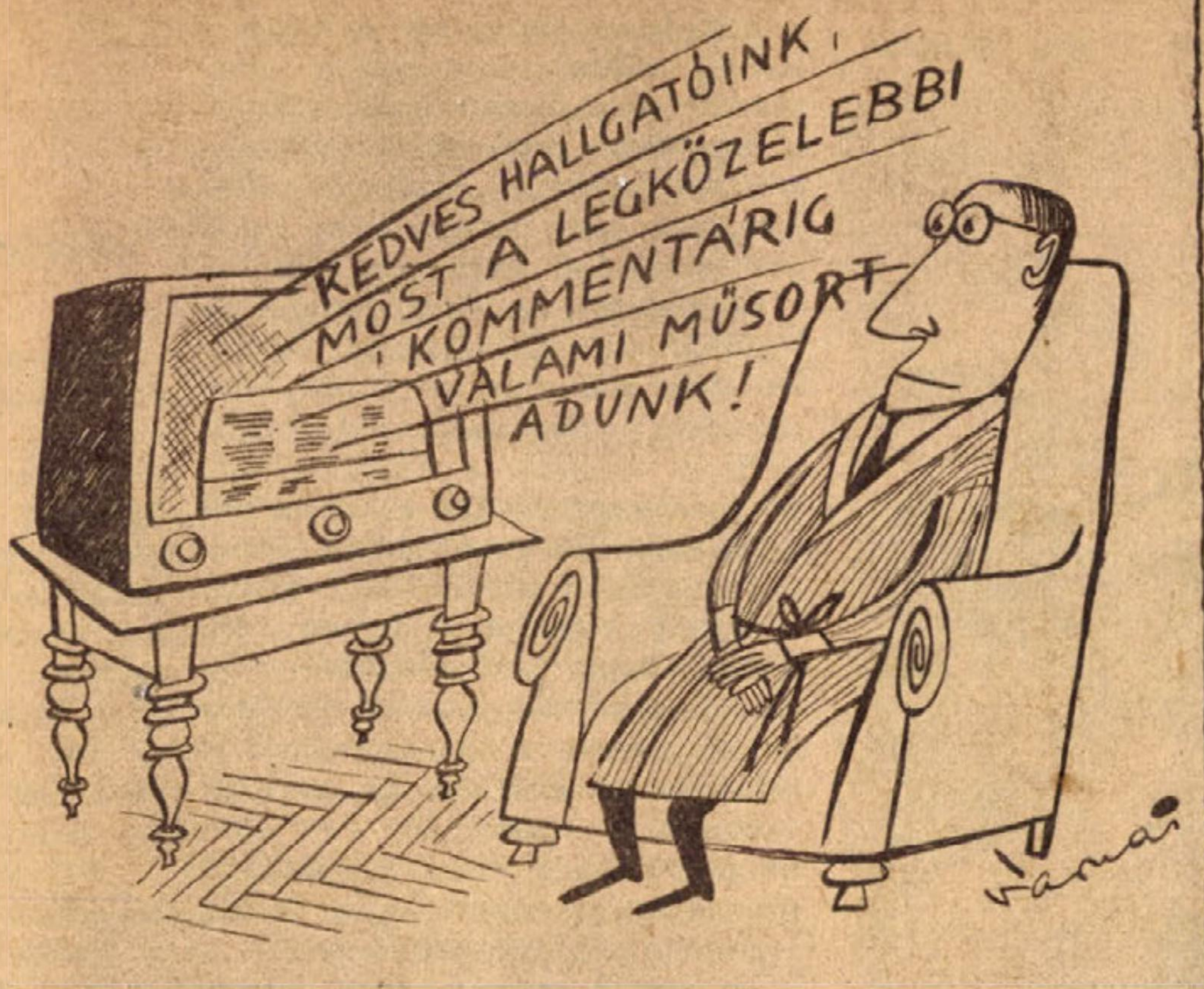

A vásáron

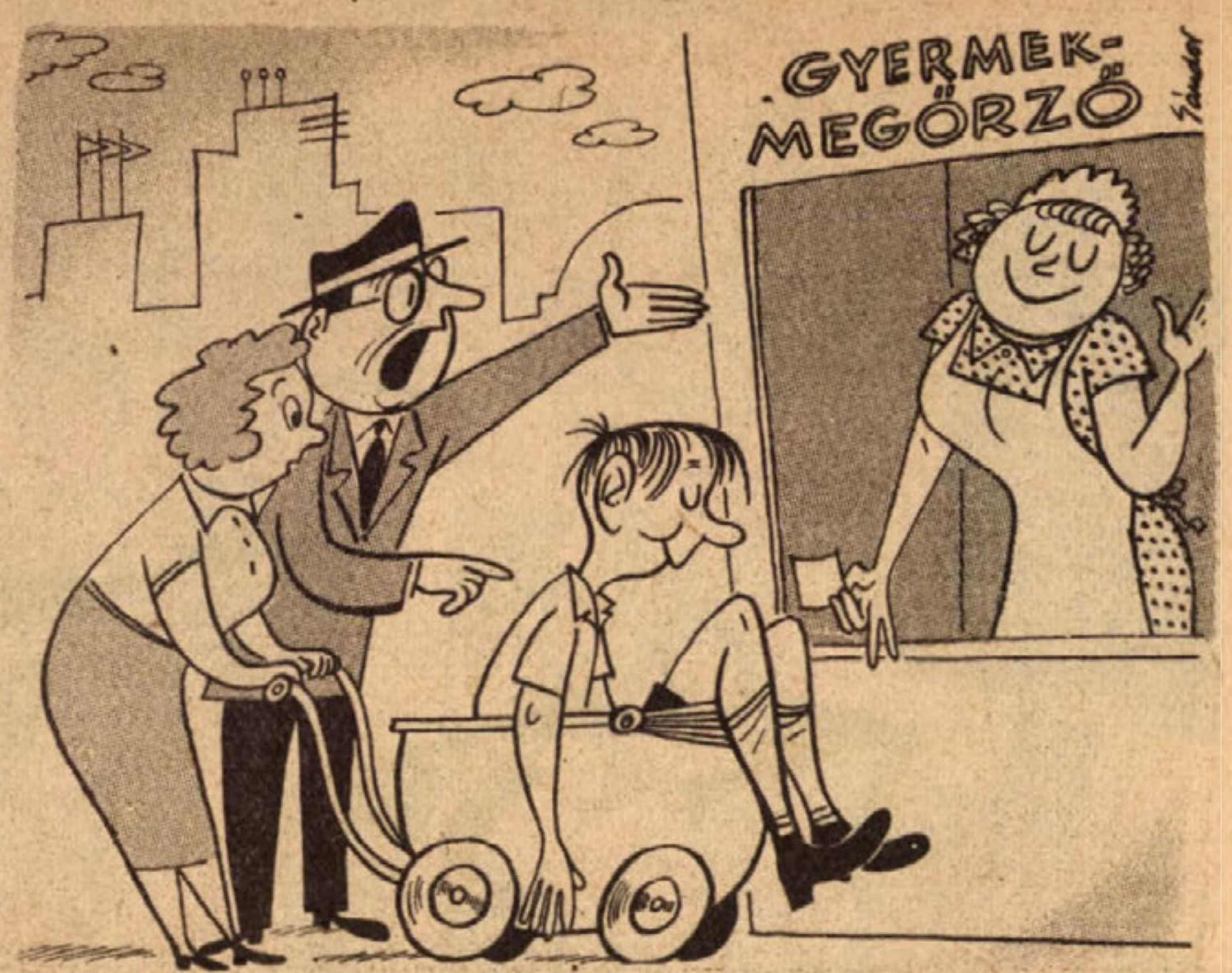

– Hiába mondja kérem, hogy a szám stimmel, esküszöm, ez nem a mi Ágikánk!

Konzultáció

A napokban erős nyomást éreztem a bal mellkasomban és mintha bugyborékolt volna valami a szívemben. A tünet aggasztó volt, elhatároztam tehát, hogy utánanézek a dolognak és keresek valami jó összeköttetést a szívemhez, aki rövid úton elintézné ott, hogy ne bugyborékoljon benne az a valami.

Úgy gondoltam, hogy tanácsért és segítségért is agyamhoz kell fordulják, ezért szürke agykérgemet meghívtam egy jó erős feketére, kivel gyakorta üldögélek elgondolkozva az ismerős eszpresszóban. — Nos — mondta az agykéreg, miután a feketekávénkat felhörpintettük — nos, hát hol kezdjünk a dologhoz ... ismersz valakit a Vérkeringésnél?

— Azt hiszem, senkit. — Tűnődtem. — Egyszer, még nikotinmérgezéses időkben volt kapcsolatom velük, de arra már nem emlékezhetnek.

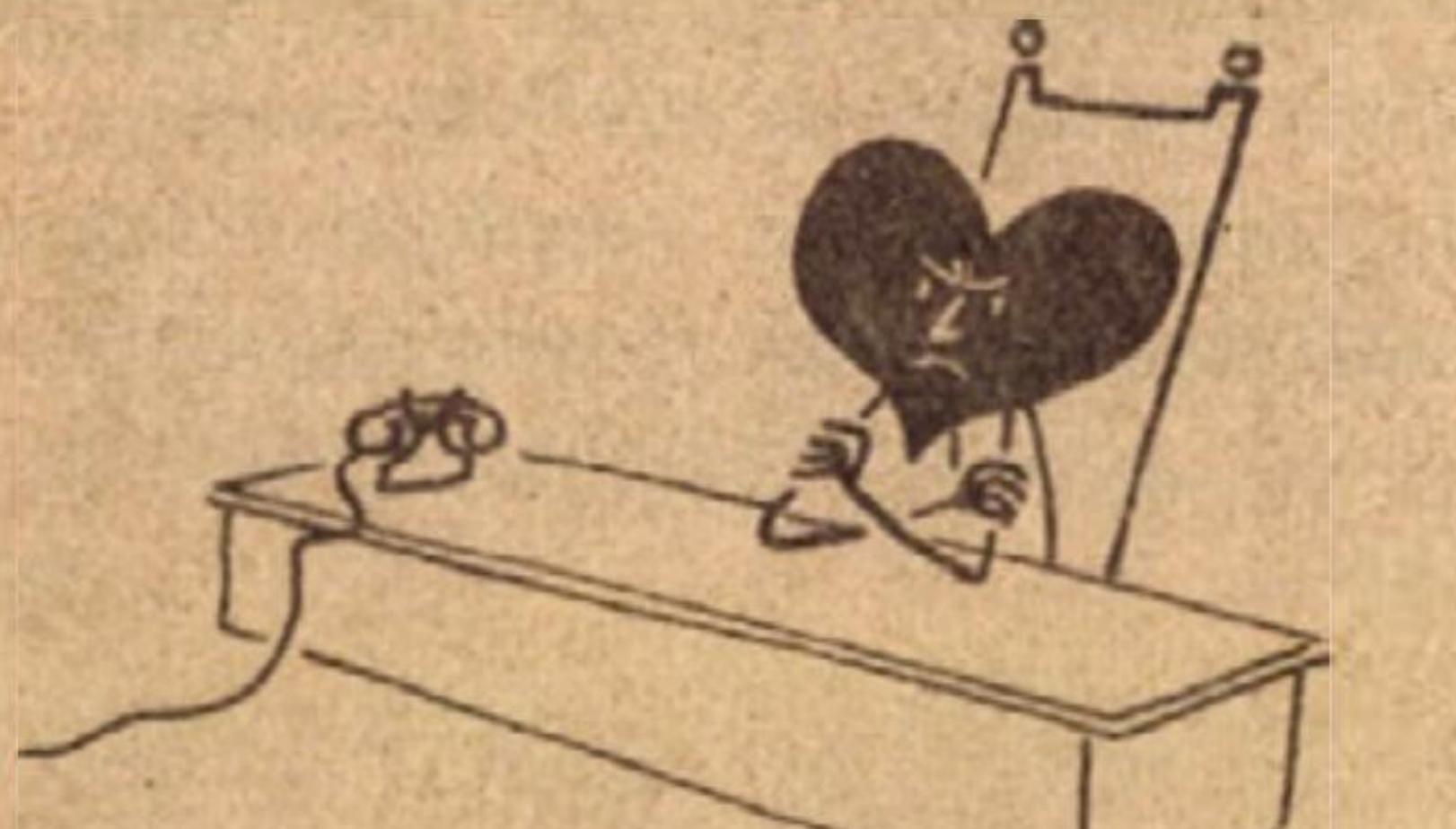

— Hm ... tűnődött a szürke agyállomány. — Az idegközpontban kellene érdeklődni ...

— Éppen arra gondoltam — mondtam reménykedve —, hogy te ismerős vagy ezekben a berkekben, hiszen egy koponyában dolgoztok ...

— Na várj csak — mondta. — Foglalkozz valami mással, én leugrom egy kicsit a tudatod alá és körülnézek.

Nemsokára visszajött. — Ide figyelj — mondta bizalmasan. — Körülnéztem a gerincvelőben. Állítólag a vérédény-szabályozásnál csinálja valaki azt a bugyborékolást. Ott pedig nem lesz könnyű elérni valamit. Mint tudod, ott csupa függetlenített munkatárs dolgozik, akik fütyülnek az alapszervek igényeire és mennek a saját karakterük után. Tudod, egészen más volna, ha mondjuk egy közönséges mozgató idegről, vagy pláne egy tapintó idegről lenne szó. Az ember odanyom neki pár köbcentit és el van intézve ... de ott, a főosztályon nem megy az ilyesmi! ...

Most már nem bánom, határoztam el elszántan, ha kell, végigmegyek az egész Központi Idegrendszeren, és a Nyúlt Agy-hoz fordulok, az majd intézkedik!

Szerencsémre, az első csigolya fölött, egy csomó idegnyaláb társaságában elcsíptem a központi vezetés egyik legszimpatikusabb tagját, ki megértő rokonszenvvel hallgatta panaszomat, majd utasította néhány távoli beosztottját, hogy arcizmaimat egy keserű fintorra húzzák össze és közben így szólt:

— Bizony ez így is van, ahogyan panaszolja. Éppen így. Ám nem tehet egyebet, *azzal az idegrendszerrel kell dolgozzék, amilyen a rendelkezésére áll.* Mi sem dolgozunk másmilyennel.

Mit tehettem egyebet, megköszöntem a beszélgetést és bevettem egy altatót. Azzal pedig napirendre tértem a dolog fölött. És szépen kezdem megszokni, hogy a szívemben időnként bugyborékol valami.

Somogyi Pál

Amire nem számítanak

Az, amire nem számítanak, a kánikula. Vagy a hóesés. Esetleg 100 000 néző a Népstadionban. Akik ilyesmire nem számítanak, azok jeget gyártanak, a havat kell eltakaríttatniok, vagy el kell szállítaniok a közönséget a Népstadionból.

A háziasszony rohan a sarki jégbódéba, ahol nagy tumultus van, egymást szidják az emberek, mert a másik mindig tolakszik, végül is elfogy a jég és számzan dühöngenének, hogy üres vödörrel kell elmenniök. De nem dühöngenek, mert van egy mondat, amely megnyugtatja őket. Azt mondja ugyanis a jeges:

— A vállalat nem számított ilyen korai kánikulára.

— Ja, vagy úgy, az más — bólogatnak elégedetten a jégvadászok —, ne haragudjon, hogy egy pillanatra bosszankodtunk. Nem tudtuk, hogy erről van szó ...

És boldogan távoznak jég nélkül, mert belátják, hogy a Jégértékesítő igazán nem számíthat a nyáron melegre és így logikus, hogy mivel nem számított rá, nem is gondoskodhatott elegendő jégszállító munkásról.

Tavasszal és ősszel például meg az volt a baj a számításokkal, hogy a Fővárosi Villamosvasút és a Fővárosi Autóbusz Üzem nagy meccsek alkalmával nem számított rekordközönségre. Az emberek azonban, abban a pillanatban, amikor megtudják, hogy azért kell kilométereket kutyagolniok, mert nem számítottak jelenlétükre, egy zokszót sem hallatnak. Legfeljebb egy-egy elismerő megjegyzés hallatszik a FVV és a FAÜ vezetőiről: „Mégiscsak rendes emberek, megindokolják a mulasztást, bezzeg még tavaly minden indokolás nélkül kellett kutyagolnunk."

Amikor pedig télen a hirtelen hóesés miatt nem tudják eltakarítani a havat, mert az illetékes szerv nem számított olyan nagy hózuhatagra, nem akad ember, aki bosszankodna. Még azon sem, hogy elakadnak a járművek és bokáig érő hóban bukdácsolnak. Belátják ugyanis, hogy a Köztisztasági Hivatal nem számíthat télen nagy hóesésre. Az olyan természeti csoda lenne, amilyenre a legöregebb emberek sem emlékeznek.

De a világért sem akarom május végén hóeséssel befejezni ezt az elmefuttatást, ezért gyorsan leírom, hogy amikor reggel zsemlét akartam vásárolni, a közértes sajnálkozva mondta:

— Még nincs. A péküzem nem számított arra, hogy a kedves vevő ilyen korán fog felkelni ...

Palásti László

Megmozdul a szív

Sándor Károly rajza

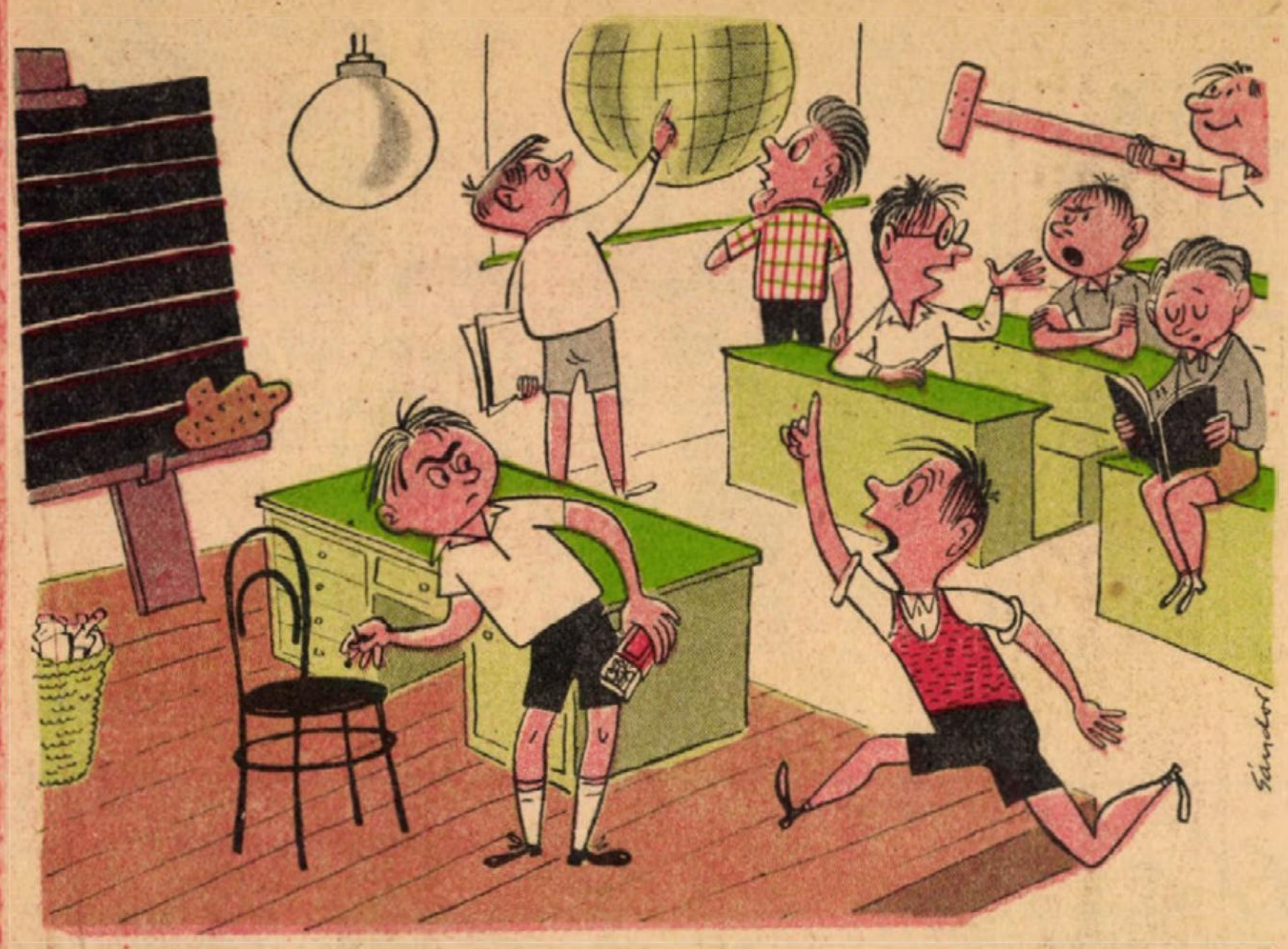

– Ne tedd oda azt a rajzszöget ... Elvégre holnap mégiscsak pedagógus-nap van ...

Egy pedagógus feljegyzései...

(Görbe tények prózában)

Annak az embernek a nyugalmával szálltam le reggel a villamosról, aki átérzi igazgatójának a legutóbbi értekezleten elhangzott kijelentését: „*Örömmel állapíthatjuk meg, hogy ilyen nyugodt tanévünk még nem volt.*"

Csakugyan, a fenti nyugalom fogadott már első órámon: egyetlen diák sem volt az osztályban, mivelhogy egyrészük pót-oltáson volt, a többiek a hírek szerint ping-pong asztalokat s másegyéb sport-eszközöket szállítottak ismeretlen helyről ismeretlen helyre.

Rövid számvetést tettem: tekintve, hogy a fényképezés holnapra, a bűvész jutalom-előadása holnaputánra, a szavalóegyüttes előadása ebédutánra, az énekkar összpróbája csütörtökre van „beütemezve", ma mégis megtarthatom órám egyrészét. „*Én őt dicsérem csak, az élet anyját*" ... igen ezt fogom tanítani. Igaz, hogy minimálisan harminc perc késéssel, de lám az élet maga illusztrálja a nagy költő gondolatát a nyüzsgő, zajló életről ... lám, már jön is az osztály ...

Most már kezdhetem, csak még néhány bejelentést kell a diákoknak bejelenteni: „*... az osztályfőnök üzeni, hogy a szülői munkaközösség holnap összejön a függöny-megajánlás ügyében*" ... „*Aki befizetett a vízirevüre, de már nem jutott jegyhez, az elmehet két ízben tánciskolába, vagy becserélheti mozibérletre ...*" (S még azt mondják, hogy mindent elnyom a humán oktatás!!!) De most már igazán kezdjük!

„*Én őt dicsérem csak, az élet anyját ...*" Belép két nyolcadikos a közleménnyel: aki részt akar venni a kerületi hadijátékon, azt most tüstént összeírják. Összeírják, udvariasan elmennek.

„*Én őt dicsérem csak, az élet ...*" ... az anyját édes drága jó gyermekem ott a második padban, mit írsz te, mikor én nektek a nagy költő gondolatát citálom ... — Tanár úr kérem, levelet írok a francia nőknek. Az osztályfőnök úr mondta, hogy írni kell nekik és 12-re be kell adni.

Most jut eszembe: csakugyan, a nőkongresszusra! Az én osztályomban még nem is szóltam róla! Nem baj, majd szólok a szünetben és megírják a kémia óra alatt. Menjünk tovább.

„*Én őt dicsérem csak, az élet ...*" azzal az egész osztály feláll, mert belépett az igazgató. „*Fiúk, a délelőtti színházi előadásra az is elmehet, aki még nem fizetett be. És mindjárt indulni kell. Remélem, az óra-anyagán túl vagytok, hiszen már a vége felé jár.*"

Ismét egyedül. És csak azon tűnődöm, hogyha nem dicsérhetem nagy költőnkkel, Juhász Gyulával az élet anyját, kinek a felmenőit dicsérjem ezért a mindent elsöprő iskolai szervezési, előadási, jegyeladási mozgósítási hullámokért? ...

Valkó Sándor

Hazafelé — szállnak a darvak

Sándor Károly rajza

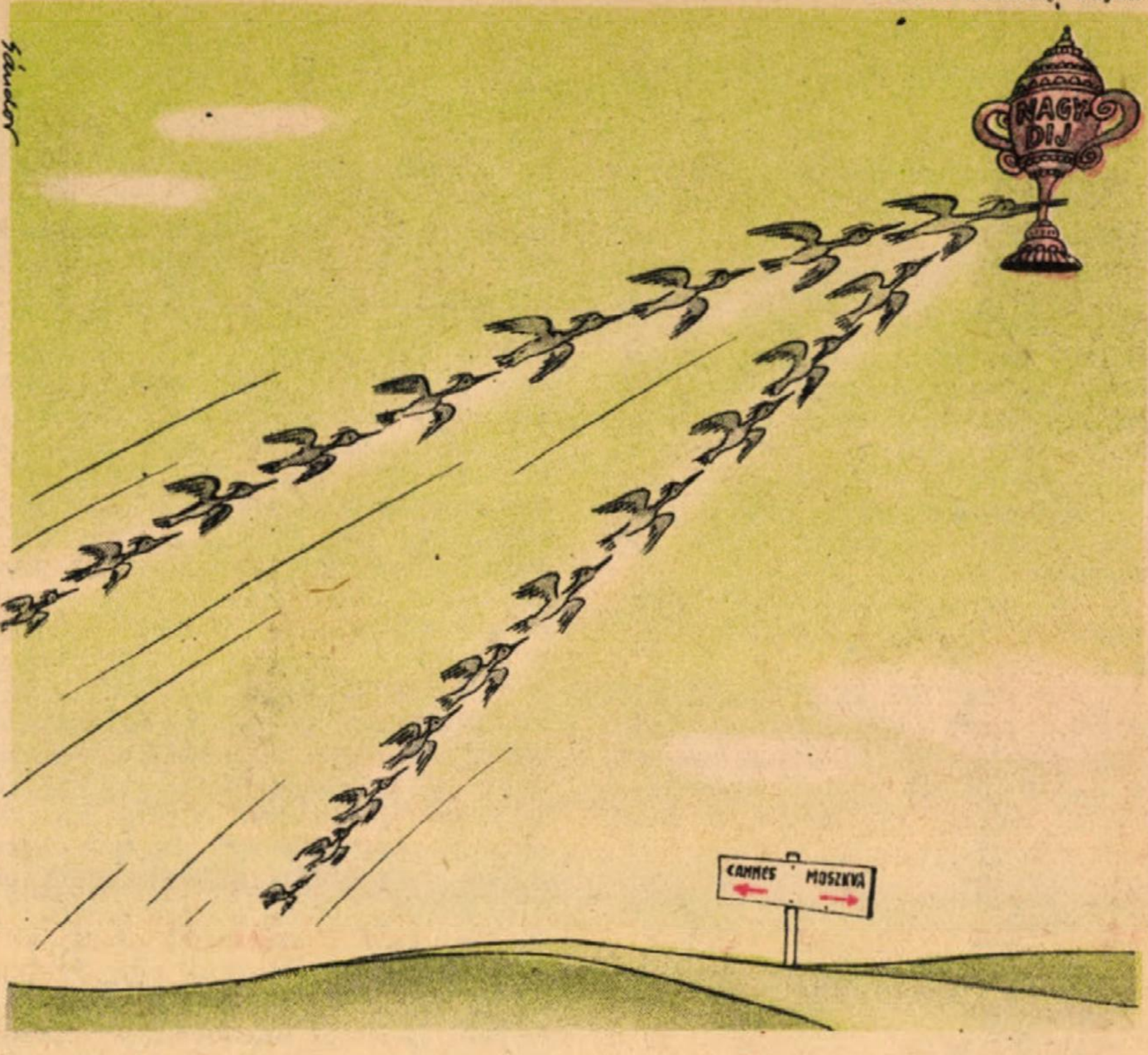

Közöny

Réber László rajza

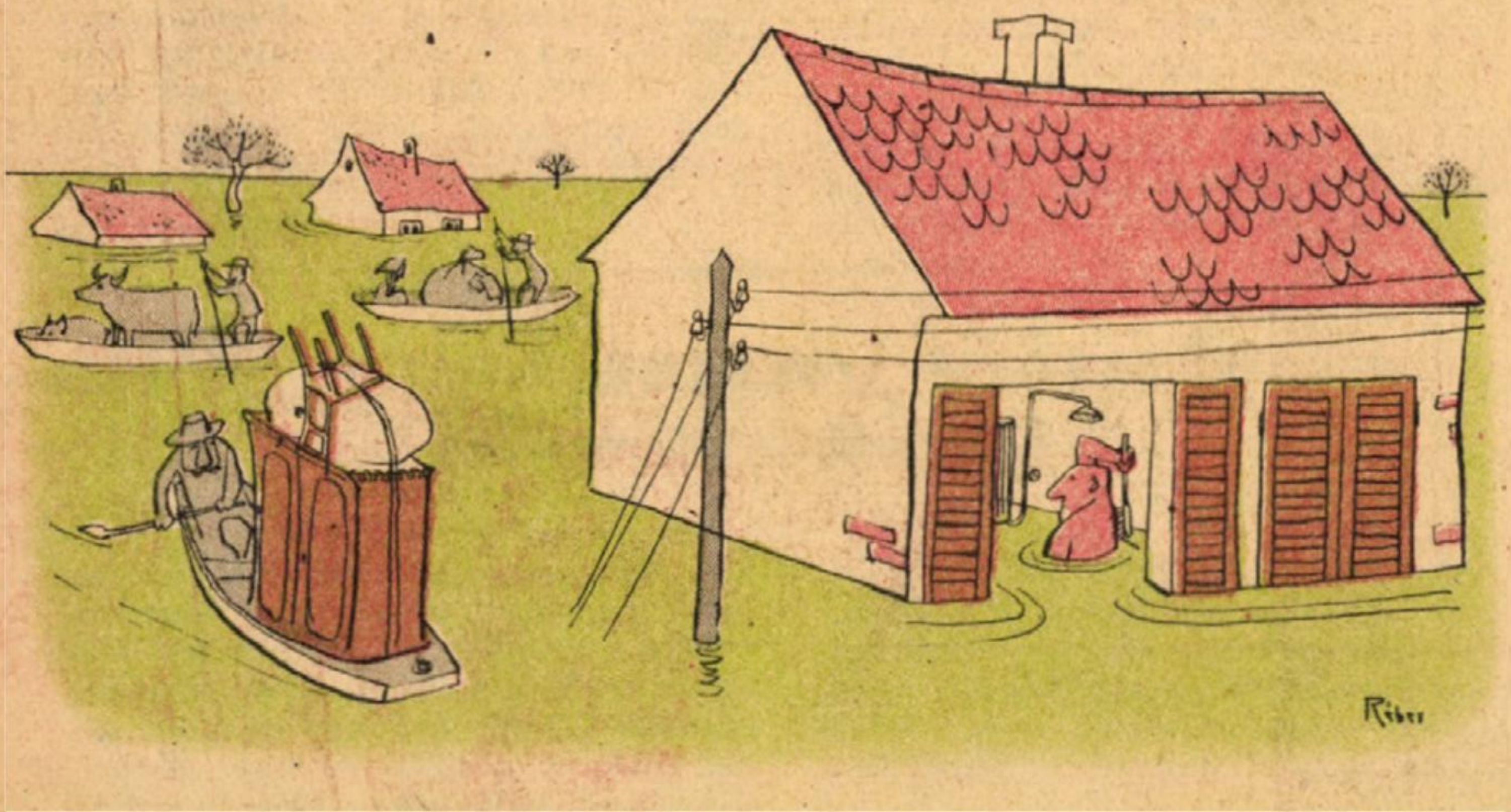

A prémiumvadász

Mint a szervezésnek csalhatatlan őre
Ült egy prémiumdús zöldelő mezőre,
S mivel ezt az állást ő maga kreálta,
Rá magát szép csendben feladminisztrálta.
Azóta csak szervez, minduntalan szervez,
Íróasztalokhoz hajtómotort tervez,
Port hint a szemekbe, hogy mindenki féljen,
Port hint a szénre is, hogy pislogva égjen,
Jólmenő munkának hangos „álljt" kiáltott,
Pár tucat dolgozót ide-oda váltott,
Onnan vesz el munkást, hol ugyis hiány van,
Oda teszi, ahol egyre főznek hárman.
Álló fogas helyett fogast ver a falra,
A jobbszélső szekrényt átcsúsztatja balra,
Ajtókat betömet, új ajtókat vágat,
Felhasznál semmire munkaórát százat!
És mindez színészi és mindez csak látszat,
Nem egyéb mint burkolt prémiumvadászat.

Berend Ferenc

FORGÁCSOK

Azt mondják, ha magyar pengével borotválkozik az ember, ugyanakkora marad a szakálla, mint volt. Nem igaz: hosszabb lesz a szakálla, mert borotválkozás közben is nő.

*

Éva így szólt Ádámhoz: „Légy szíves végy el feleségül, mert sohasem lehet tudni, mikor teremt az Úristen egy másik nőt..." Ádám elvette Évát és így kezdődött el a házasság válsága.

*

Shakespeare kiváló freudista volt. Dosztojevszkij még kiválóbb. Freud Zsigmond már kevésbé.

*

Ha egy nőnek rossz lába van, az jellemhiba.

*

Minden igaz és mindennek az ellenkezője is igaz. Ez egy aforizma. Ez nem egy aforizma.

(g)

Jó fogás

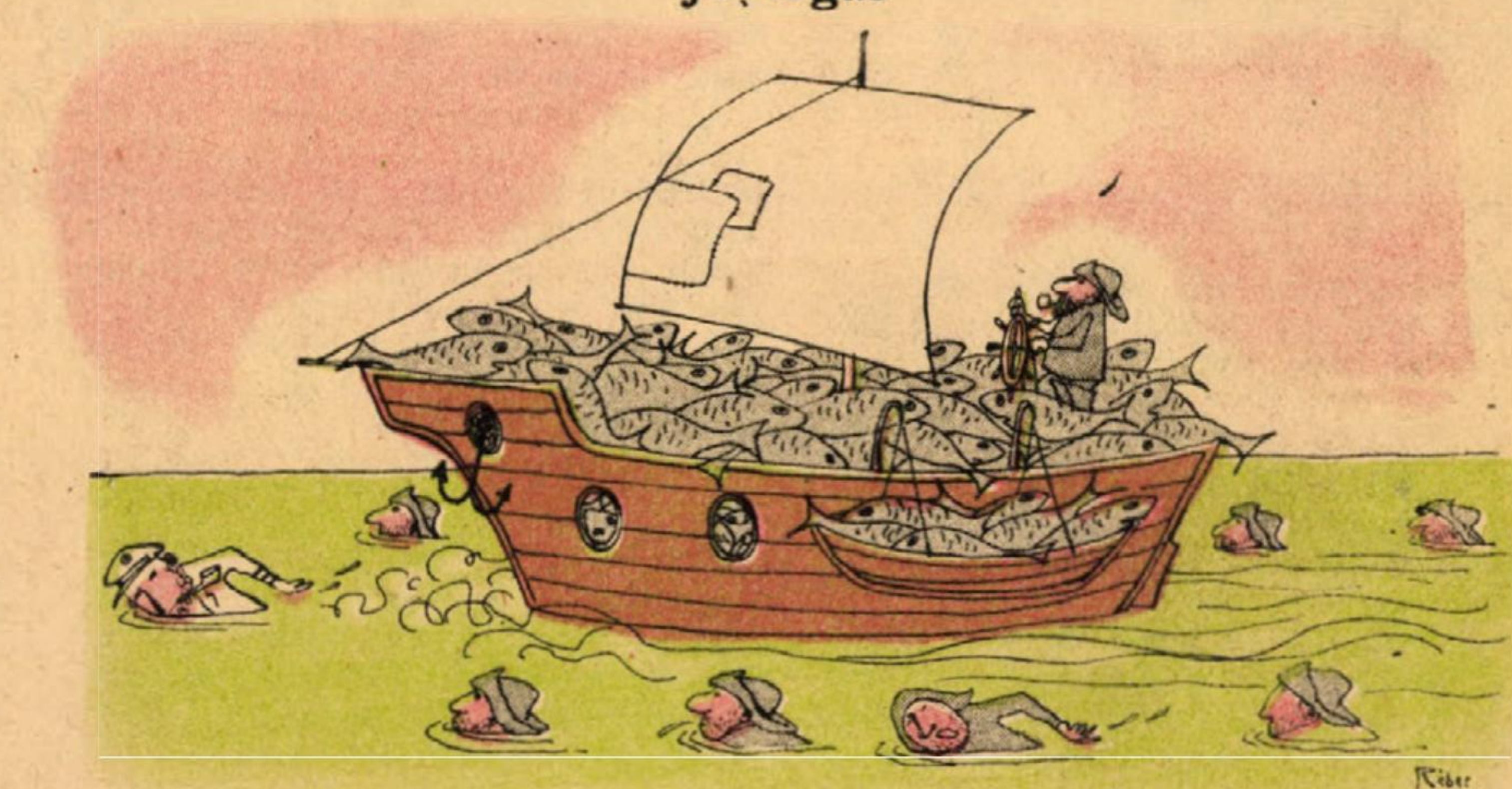

Kidüllesztett mellel...

Kasso rajza

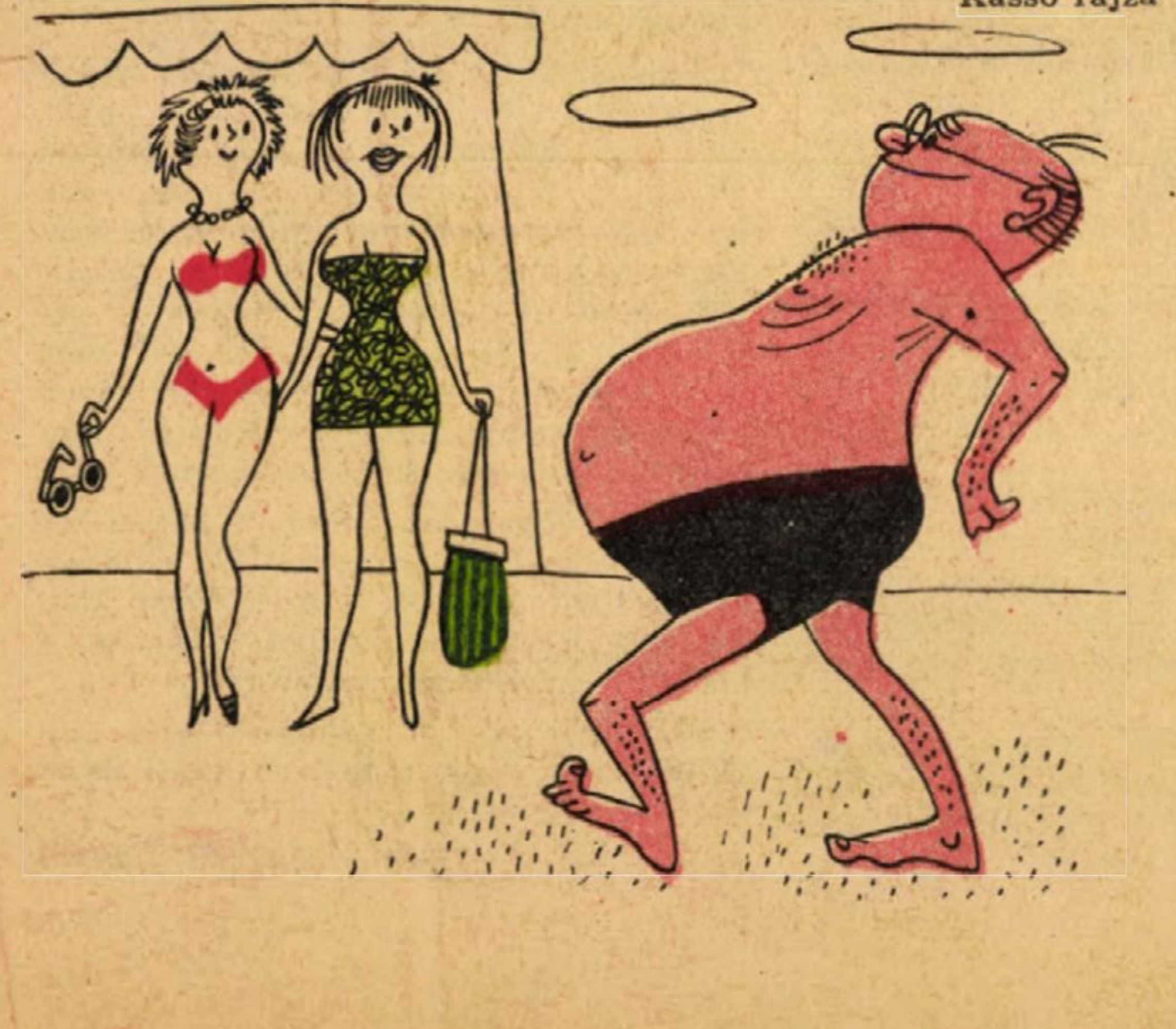

New Yorkban

Hegedűs István rajza

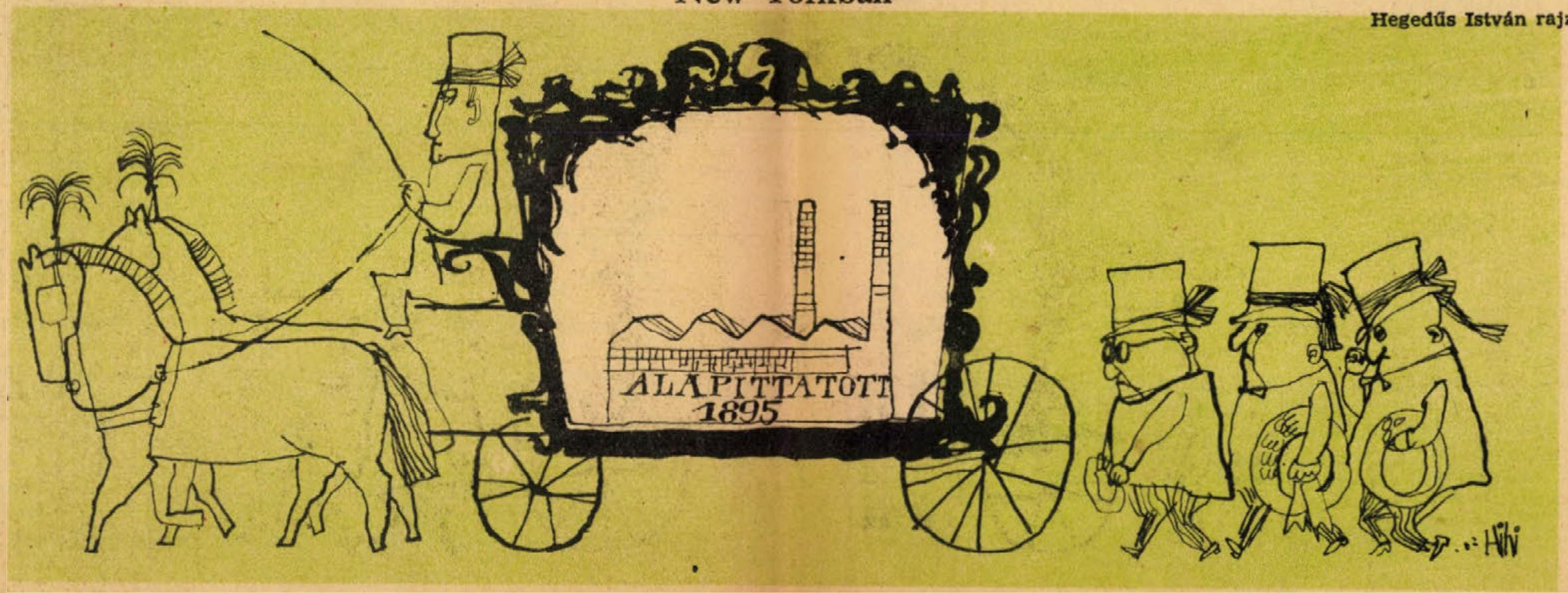

Önérzetes ember

Vasvári Anna rajza

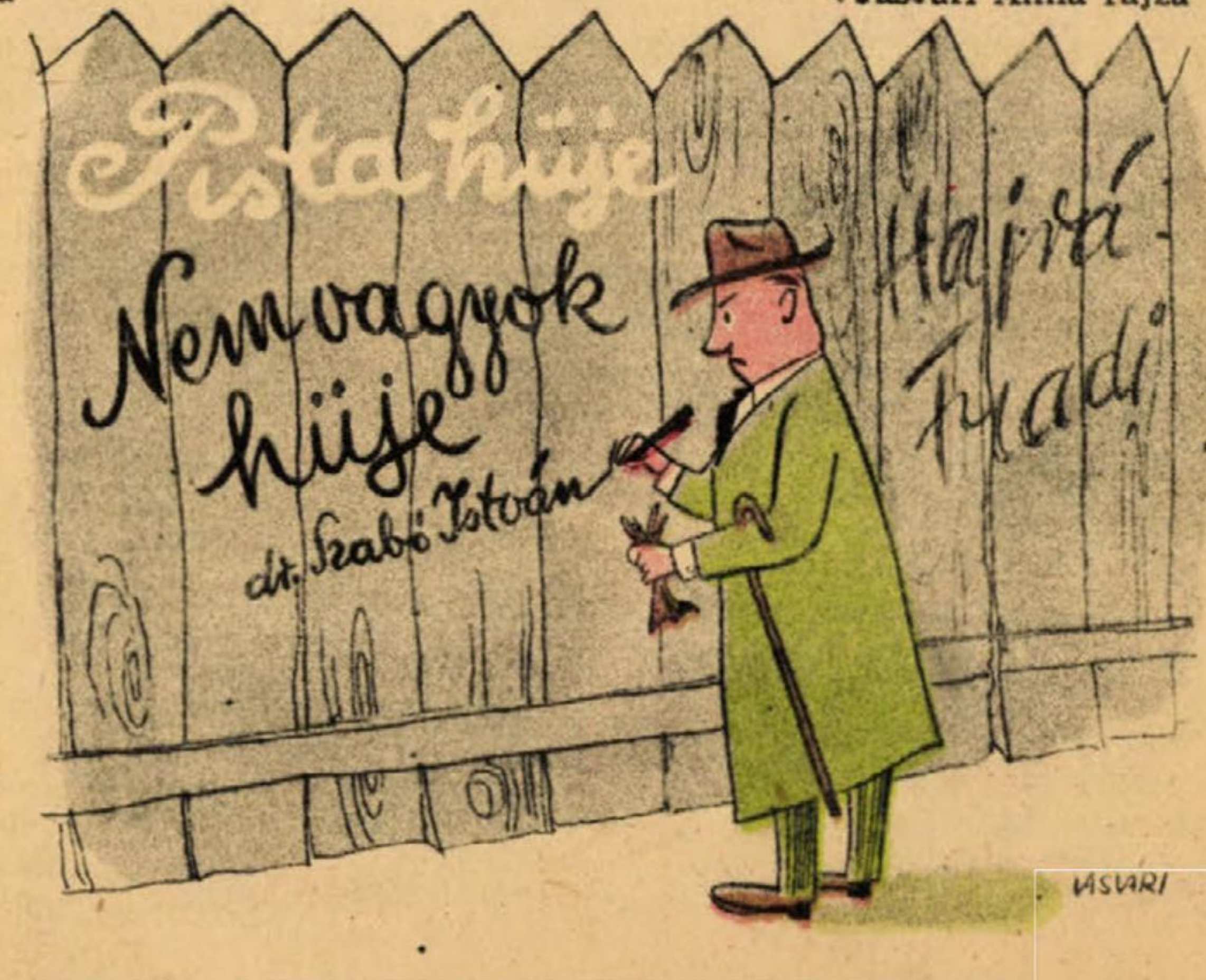

Stephen Leacock:

A VAS FÉRFI ÉS A BÁDOG ASSZONY

— Bocsánat — mondta a Vas Férfi a Bádog Asszonynak — remélem, nem zavarom.

A gramofonok lassú, mély hangján beszélt. Jól megolajozott hengerei tökéletesen dolgoztak, hangja öblösen és lágyan csengett. Gégefőjének mozdulatai, egyenesen a teleppel összekötve, az érzelem nagyságát jelző állandó hővezérléssel, egyenletesek és változatlanak voltak.

— Egyáltalán nem — felelte a Bádog Asszony —, kérem, jöjjön be a szalonba.

A nő magasabb fordulatszámmal dolgozott, de mégis egyenletesen és tisztán beszélt.

A Vas Férfi derékban meghajtotta magát, majd automatikus belső függőlegesség-mérője felegyenesítette. Aztán oldalra fordult, és négy és negyed lépést tett, ahogy azt távolságmérő vezérlése diktálta, egy szék felé, ahol egy teljes és negyed fordulatot téve, leült.

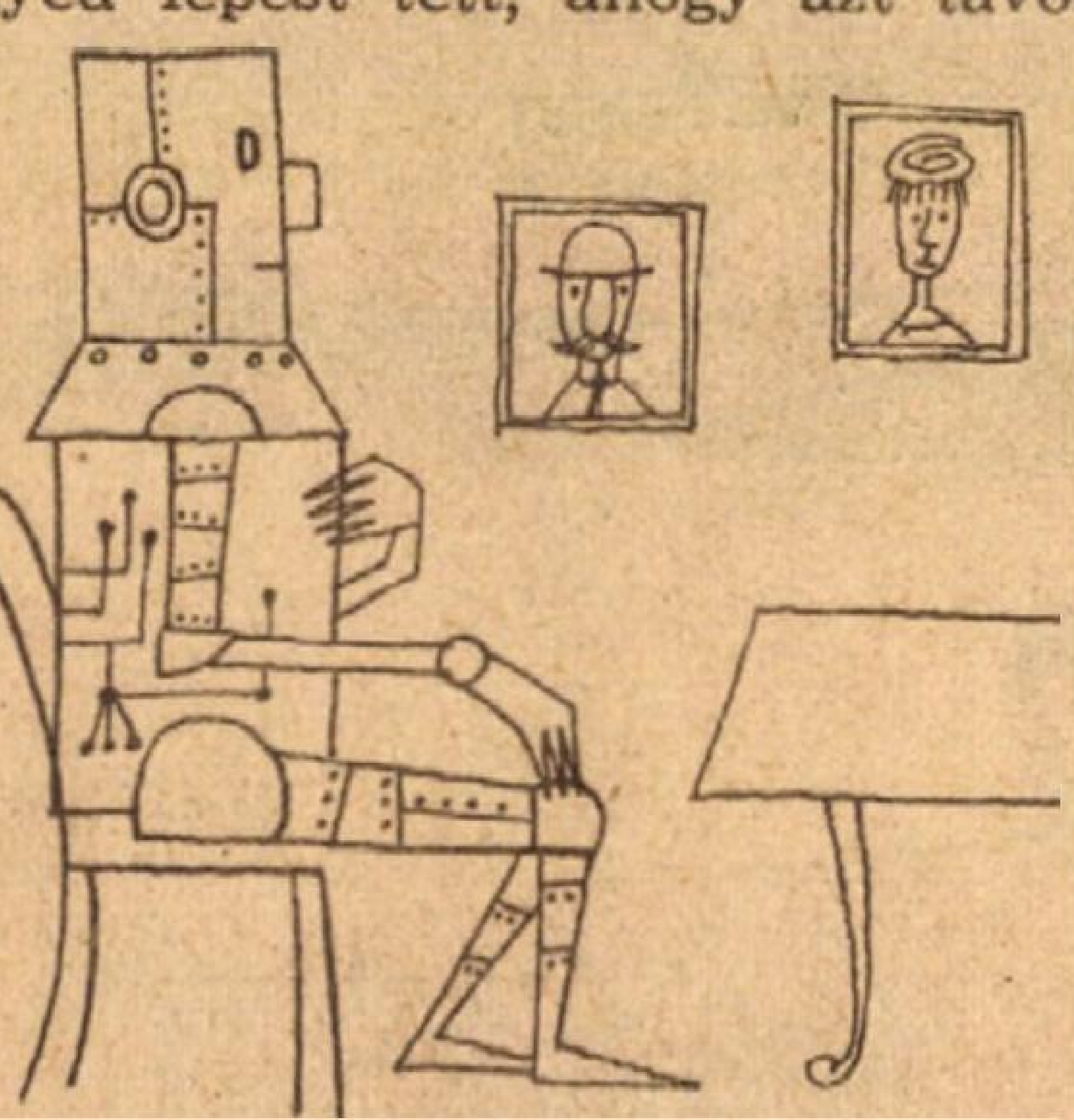

*

De állj! Egy percre meg kell szakítani a történetet, hogy megmagyarázzuk az olvasónak, miről is van szó.

Mindenkit felrázott a Vas Férfi feltalálása, ezt a különös szerkezetet nemrég készítették Németországban és itt, az Egyesült Államokban állították ki. Robotnak hívják, de ezért a pénzért lehetne akár Macpherson is.

A Vas Férfi a felvett fényképeken kályhacső fejjel és kályhaszerű törzzsel álldogáit. Burkolata nikkelből, izületei acélból voltak és hegyes vaslábának egy rúgása szétszórna egy egész futballcsapatot.

Más szavakkal, már kezdetben túlszárnyalt bennünket.

A Vas Férfi gramofonnal beszél, nagyteljesítményű konvex tükrökkel lát és energiáját a benne felhalmozott 2000 voltos elektromosságtól kapja.

A Vas Férfi, úgy látszik, sétálni is tud. Keresztül ballag a szobán, fellép a lépcsőre, meghajol és helyet foglal. Ebben az egy cselekedetében helyettesíti az összes elnököket, egyetemi tanárokat és a konferenciák vezetőit.

Ha egy beszédet teszel a gyomrába, elmondja hiba és tévedés nélkül. Ebben túlszárnyalja az összes szónokot, prédikátort és ebédutáni szórakoztatót. De nemcsak beszélni tud, hanem beszéd közben fel- és alá járkál, karjával kaszál a levegőben és a fejét forgatja. Egyszóval: a Vas Férfinak van megjelenése is és ezek után többé nincs szükség a fent felsorolt személyekre.

Ezért a Vas Férfi átveszi tevékenységeink legnagyobb részét. Minden tehetősebb embernek lesz nemsokára egy Vas Férfija, aki az ő másodpéldánya. Mikor valami különösen nehéz, kellemetlen, vagy olyan dolgot kell csinálni, amihez erős idegek kellenek, elküldi a Vas Férfit, hogy az hajtsa végre. Ami engem illet, szeretnék egy Vas Férfit, aki golfozna helyettem, s ez rögtön megoldaná a helybeli bajnokság egész kérdését. De ez csak egyéni ügy. A tény az, hogy egyesek és mindanynyian hamarosan használhatjuk a Vas Férfit.

Ezzel együtt valószínű, hogy valaki hamarosan feltalál egy Bádog Asszonyt. A külseje lágyabb fémből készül, de belül ugyanolyan kemény lesz, a szeme jobban oldalra tud fordulni és gramofonjának kapacitása kétszerese lesz a Vas Férfiének: míg amaz egy szót, addig ő két szót tud majd mondani.

Hát ez lesz az a két lény, aki személyünket helyettesíti a közéletben, elvégzi dolgainkat, s így nekünk csak a játék marad. A félénk emberi faj tehát vas-helyettesei mögé bújik. És még az olyan dolgot is, mint a leánykérés — amely heves, idegtépő és felkavaró — boldogan átengednek a helyettesnek.

Ezek után folytassuk történetünket.

*

A Bádog Asszony elmozdult oldalra, ahogy a Vas Férfi konkávlencsés szeméből tükröződő sugarak irányították és a megfelelő szögbe igazította magát a díványhoz képest.

Csend volt. Mindketten vártak, míg a légkör elég meleggé válik, hogy hőmérsékletük a beszélgetési pontig emelkedjen.

— Azért jöttem — kezdte a Vas Férfi mély hangon. Egy csattanás hallatszott a torkából és elhallgatott. Még nem melegedett be.

A Bádog Asszony, mivel gramofonja ütközött, megváltoztatta nyakának a szögét.

— Igen — mormolta. Gramofonja látszólag forgott, de hang nélkül.

— Azért jöttem — kezdte ismét a Vas Férfi ezúttal erős, szilárd hangon, mialatt önindítójának zümmögése, úgy látszott, hogy önbizalmat ad neki —, hogy megkérdezzek valamit.

A Bádog Asszony nagy érzékenységű lemezei úgy voltak beállítva, hogy a „kérdés” szó elhangzása elindítson bennük valamit.

— Olyan hirtelen — mormolta.

A Vas Férfi felegyenesedett, úgyhogy testének hengere merőleges volt korongjára.

— Feleségül szeretném venni — mondta.

Mondania kellett. Ezek voltak az utolsó szavak, amiket belehelyeztek. Nem szólhatott többet.

De ez elég volt.

A Bádog Asszony úrnője, akit itt képviselt, úgy állította be őt, hogy amint elhangzik az a szó: „feleségül venni”, rögtön meginduljon.

— Ó, John! — suttogta. Felemelkedett rugós lábain, előre esett és bádog teste elterült a padlón.

A Vas Férfi 85 foknyira lehajtotta testét, felemelte mágneses fogásával, aztán archengerét olyan közel helyezte hozzá, hogy mágneses lámpái éppen az övébe néztek.

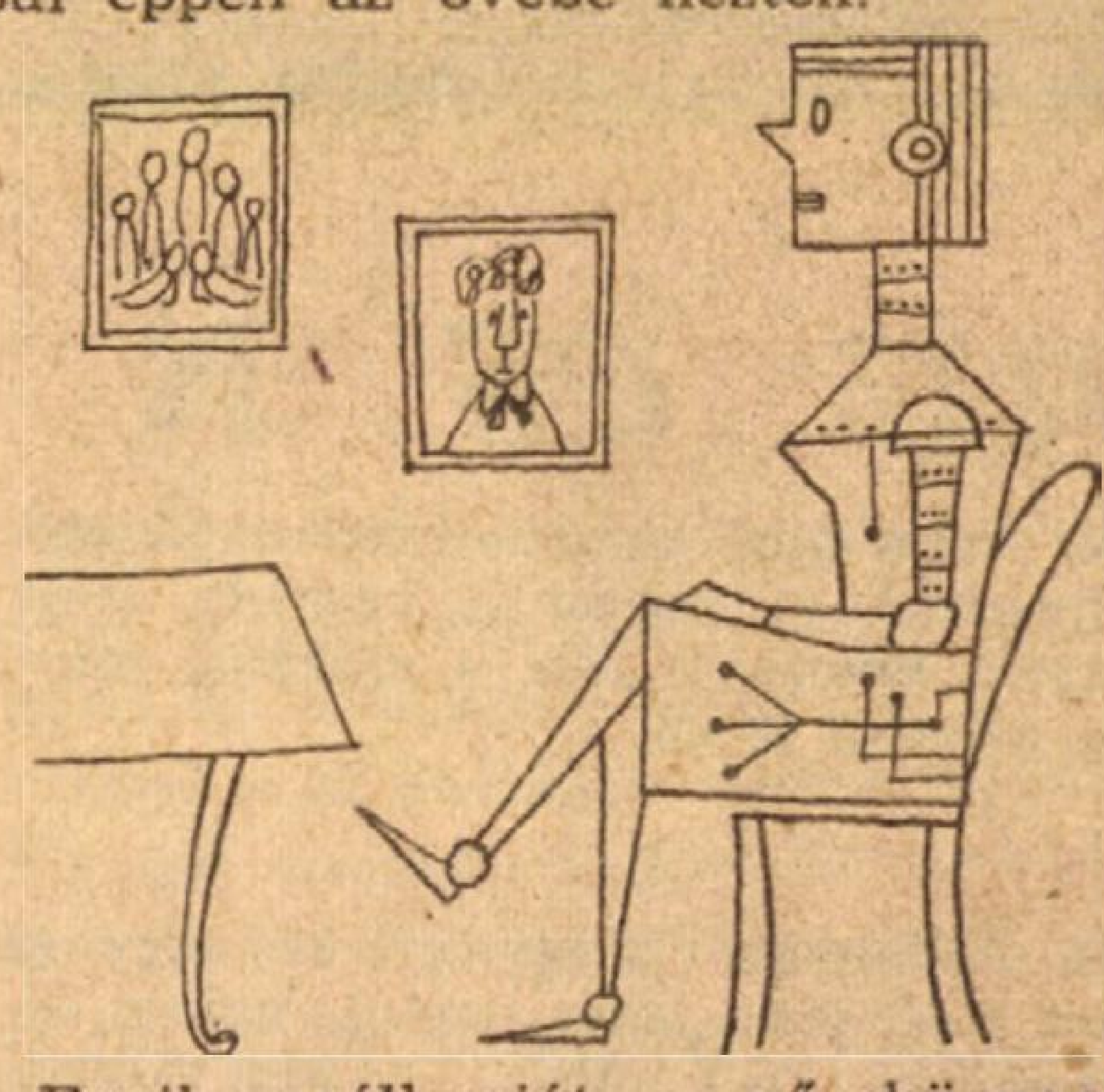

Egyik acélkarját a nő központi tápvezetéke köré tette és egy percre 2000 volt feszültség alá helyezte.

De egy szót sem szólt. Nem tudott. Felhasználta egész perforált szószalagját.

A falnak támasztotta a Bádog Asszonyt, kétszer megfordult a tengelye körül, hogy tájékozódjon, aztán nehézkesen kiment a házból.

Vége volt a leánykérésnek.

Néhány perccel később a férfi — a Valódi Férfi, ha ennek lehet nevezni — telefonált a Valódi Nőnek.

— Drágám, úgy örülök. A Vas Férfim éppen most érkezett haza és mihelyst kinyitottam, megtudtam a válaszod.

— Én is olyan boldog vagyok — felelte a nő — alig vártam, hogy kinyissam Lizziet. Majdnem elvittem egy konzervnyitóhoz és mikor meghallottam a hangod, csaknem meghaltam a boldogságtól.

— Ugye nem várunk? — folytatta a férfi. — Küldjük el azonnal Johnt és Lizziet a templomba, hadd essenek túl a szertartáson.

— Azonnal, amint tudok Lizzienek keríteni egy új bádogszoknyát a vasáru-boltból — felelte a nő.

*

És egy hét mulva, Vas Johnt és Bádog Lizziet összeeskette egy Sárgaréz pap és egy Öntöttvas sekrestyés, míg a Fém Kórus az örömtől lazára énekelte a hengereit.

Fordította: **Kaán Judit**

Érettségi

Könnyű kitalálni

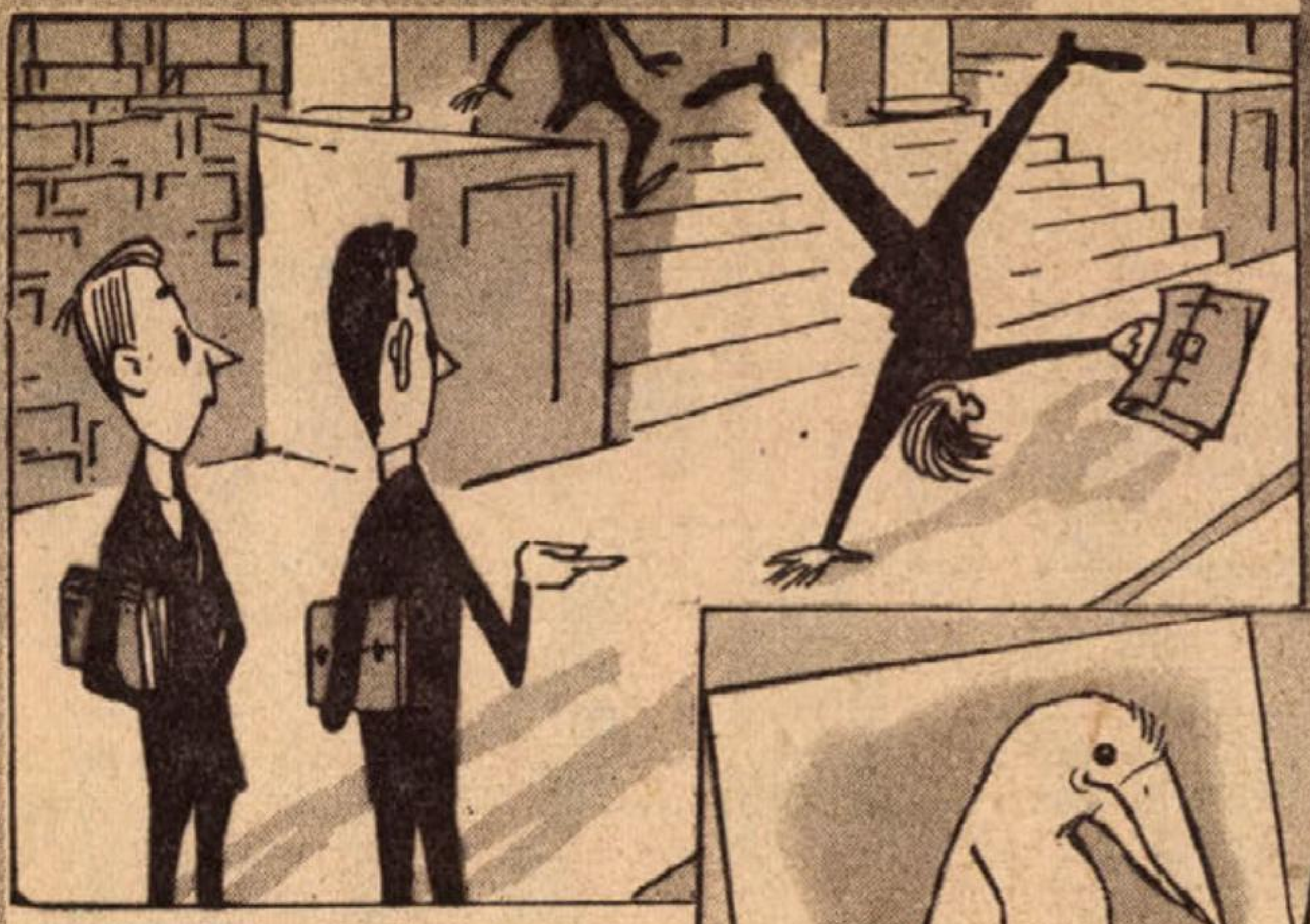

– Mit gondolsz, sikerült az érettségije?

Ritkaságok

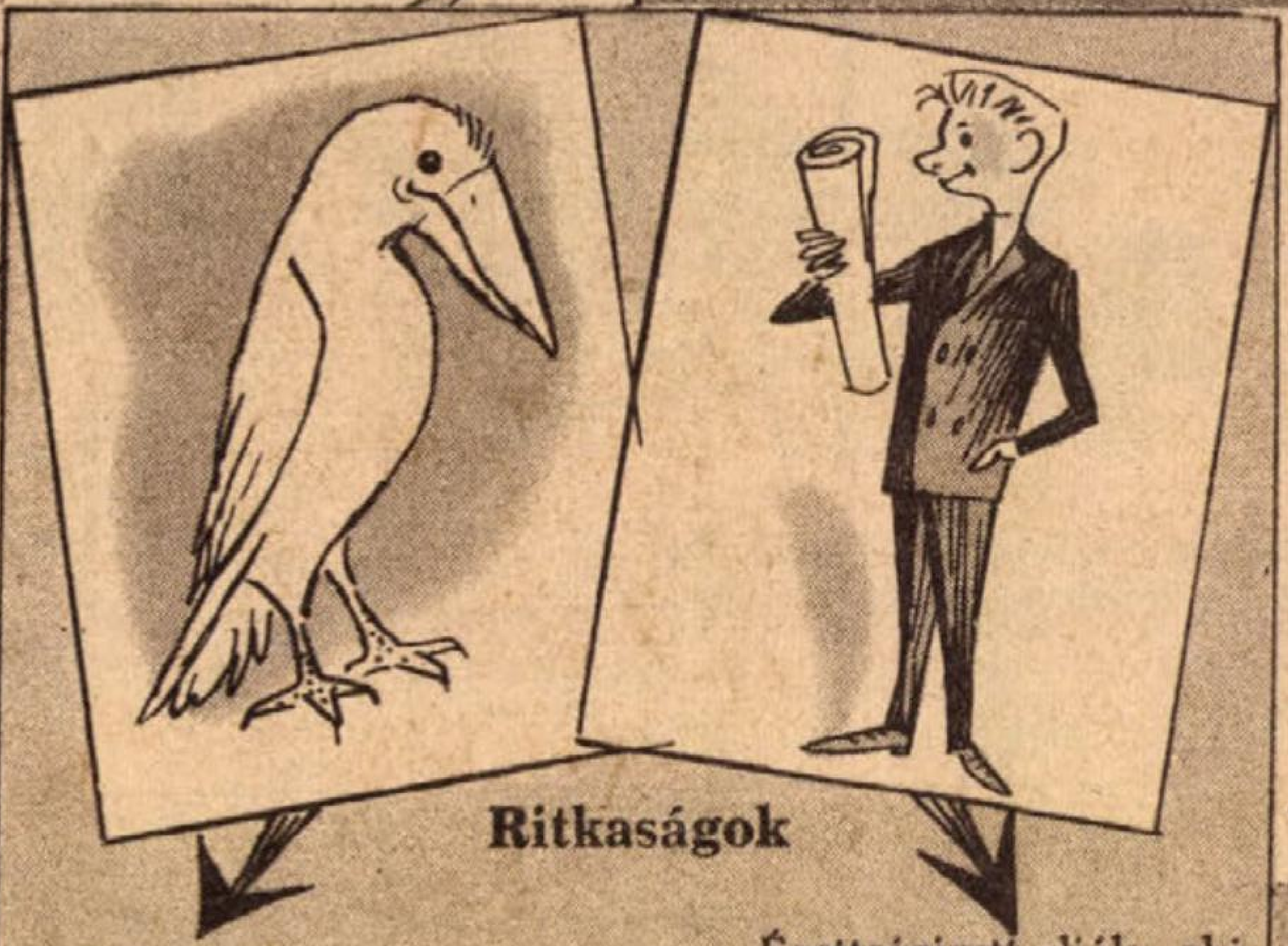

Fehér holló

Érettségizett diák, aki szakmát akar tanulni

Szegő Gizi rajza

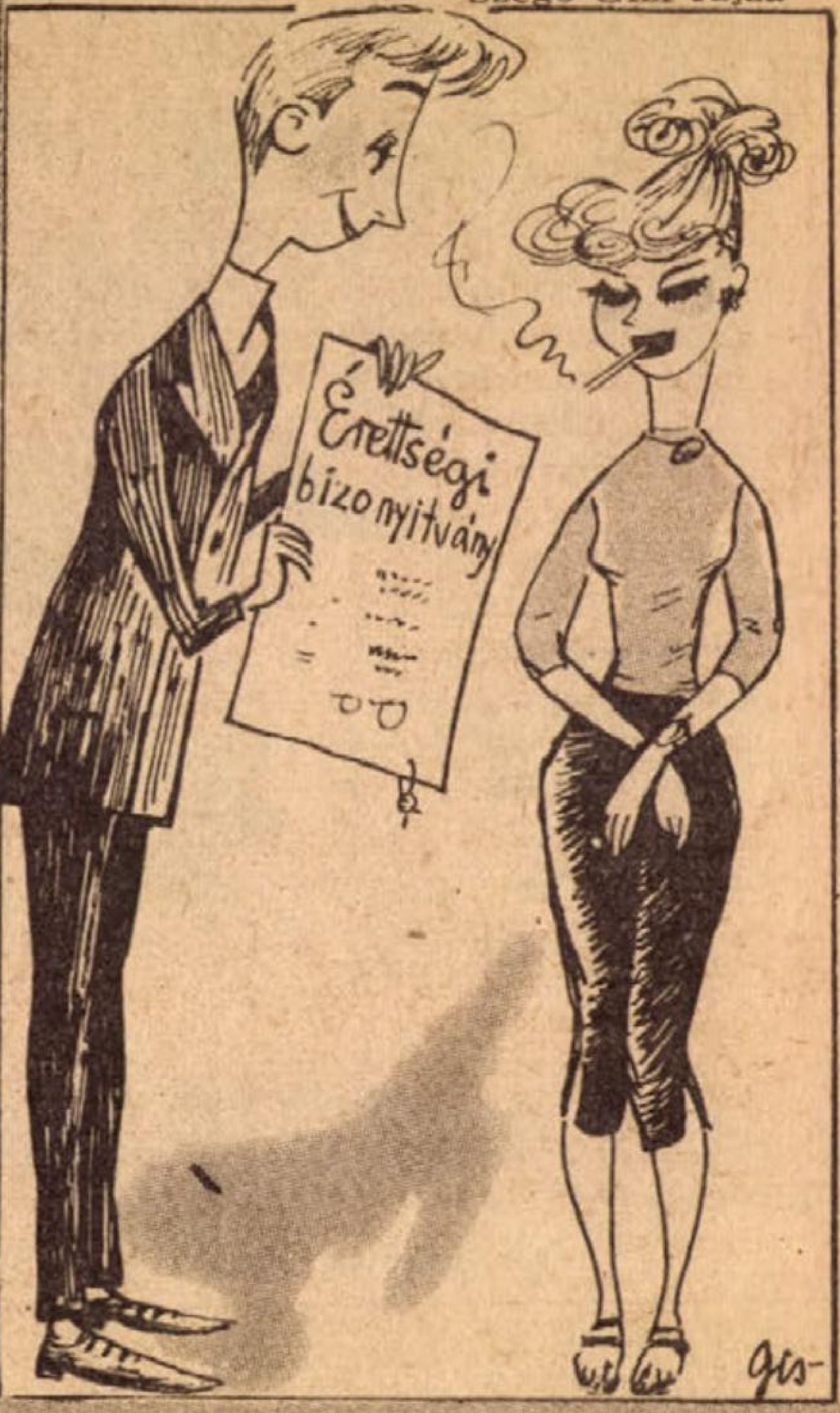

Bizalmas vallomás

Korosztályharc

(Csinos ifjú nő üldögél a cukrászdában egy férfiúval. A férfi az apja lehetne. Lehetne, de nem az apja. Nem is a nagybátyja. Az udvarlója. Az ifjú nő egyetemi hallgató, a férfiú foglalkozását nem ismerjük, de egyetemi tanári korban leledzik. Érzelmi kapcsolatukat az is bizonyítja, hogy szenvedélyesen vitatkoznak.)

NŐ *(komolyan, majdnem tudálékosan):* Szeretném kiirtani magából a kisebbségi érzést. Azért vagyok magával, mert tetszik nekem, mert jól érzem magam a társaságában. Mit izgatja a közöttünk levő nagy korkülönbség? *(Hízelegve.)* Én sohasem szerettem a fiatal embereket.

FÉRFI: Érdekes, ezt annyiszor hallottam mostanában ifjú nők ajkáról. Amikor huszonöt éves voltam, egy nő sem mondott ilyesmit.

NŐ: Ha érdekli, meg is magyarázom, miért kedvelem az idősebb férfiakat. Mászkáltam én már ifjoncokkal is. Rémes! A fiatal udvarló féltékeny és lobbanékony. Folyton kételkedik, folyton töpreng. „Ki volt az az alak, aki köszönt magának?" „Kivel beszélt telefonon másfél óráig?" Maga más! Nem kérdez, nem féltékenykedik.

FÉRFI: Megelégszem azzal a kis hányaddal, ami rám jut az idejéből és vonzalmából.

NŐ: Legyen nyugodt, sok jut magára! A fiatal udvarlóból csak úgy ömlik a szemrehányás. Maguk, idősebbek, már megtanulták, hogy ilyesmivel nem lehet közelebb férkőzni egy nőhöz. És aztán az idősebb férfi, mindig bőkezűbb mint a fiatal...

FÉRFI: Köszönöm.

NŐ: Az ifjú természetesnek veszi, hogy a nő minden ellenszolgáltatás nélkül hozzátartozik. Akadnak, akik még egy feketét sem fizetnek — elvi okokból. Ha egy ifjúval moziba megyek, a legtöbbször megfizetem a jegyem árát. Ne értsen félre, nem ezért járok szívesebben magával moziba.

FÉRFI: Ezt reméltem.

NŐ: Azt is megmondom, miért. Jól tudja, én huszonegy éves vagyok, még keveset láttam az életből. Maga... sokkal több, mint huszonegy, sokat tapasztalt, sokat utazott. Tanulok magától, akár moziban ülünk együtt, akár beszélgetünk. Mit tanulhatok egy velem egykorú fiatalembertől? Egy szellemes író könyvében olvastam: „Ha egy férfi nem öregebb legalább tíz évvel, mint a nő, akkor fiatalabb nála."

FÉRFI *(mosolyogva):* Ezt a tíz évet garantálom magának.

NŐ: Ezért is ragaszkodom magához. Na, fizessen.

FÉRFI *(megnézi az óráját):* Megyünk moziba? A hatóráshoz vettem jegyeket.

NŐ *(szemernyi zavarral):* Már elígérkeztem a hatórás előadásra. Itt vannak a jegyek. *(Mutatja.)* Tudja, én nem szoktam magának hazudni. Egy kedves kollégámmal megyek, ő is bölcsész, mint én, ő is huszonegy éves. Helyes kölyök.

FÉRFI: Maga vette meg a jegyeket?

NŐ: Szemben lakunk a mozival. *(Diadalmasan.)* Persze, ő rögtön megtéríti nekem a saját jegye árát.

Stella Adorján

A technika fejlődése

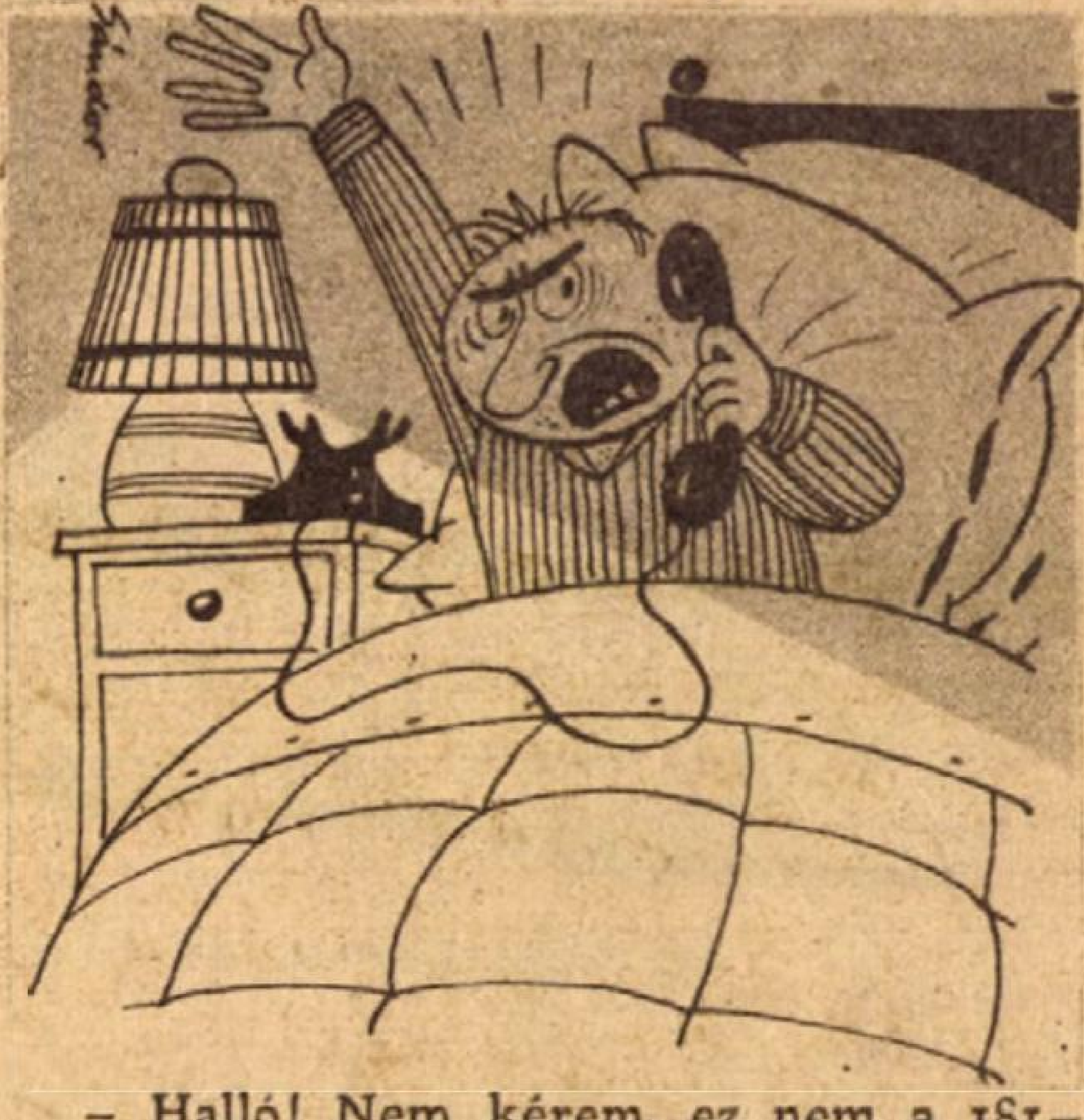

– Halló! Nem kérem, ez nem a 181–860! Hányszor mondjam, hogy itt nem a Szputnyik III. beszél!

Meglepő tábla

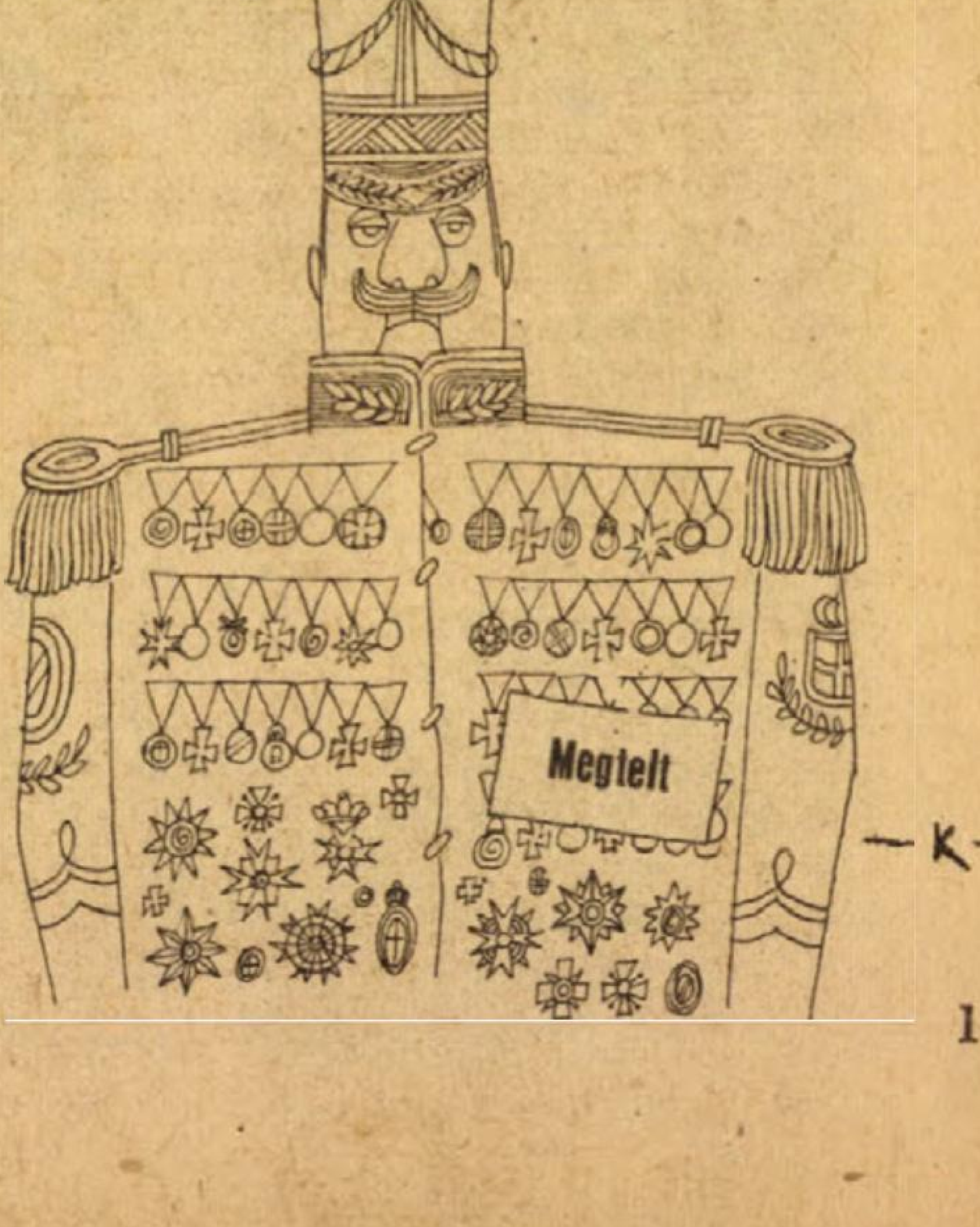

Pontos meghatározás

Gerő Sándor rajza

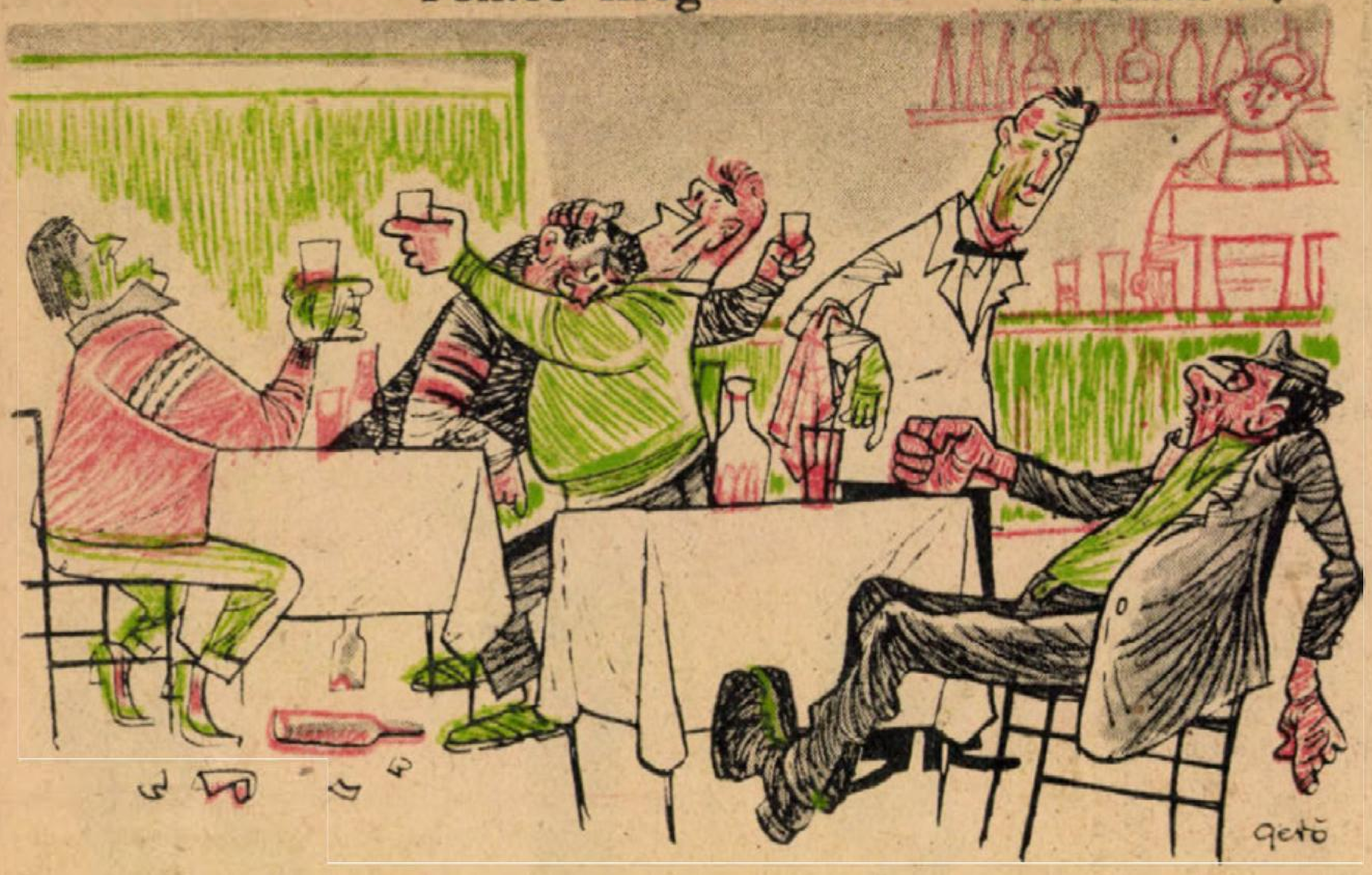

– Tessék mondani, milyen bor ez, és milyen kocsma ez?
– A bor tizennégy maligános, a kocsma három huligános!

Nyaralás idejére is lehet biztosítást kötni

Sándor Károly rajza

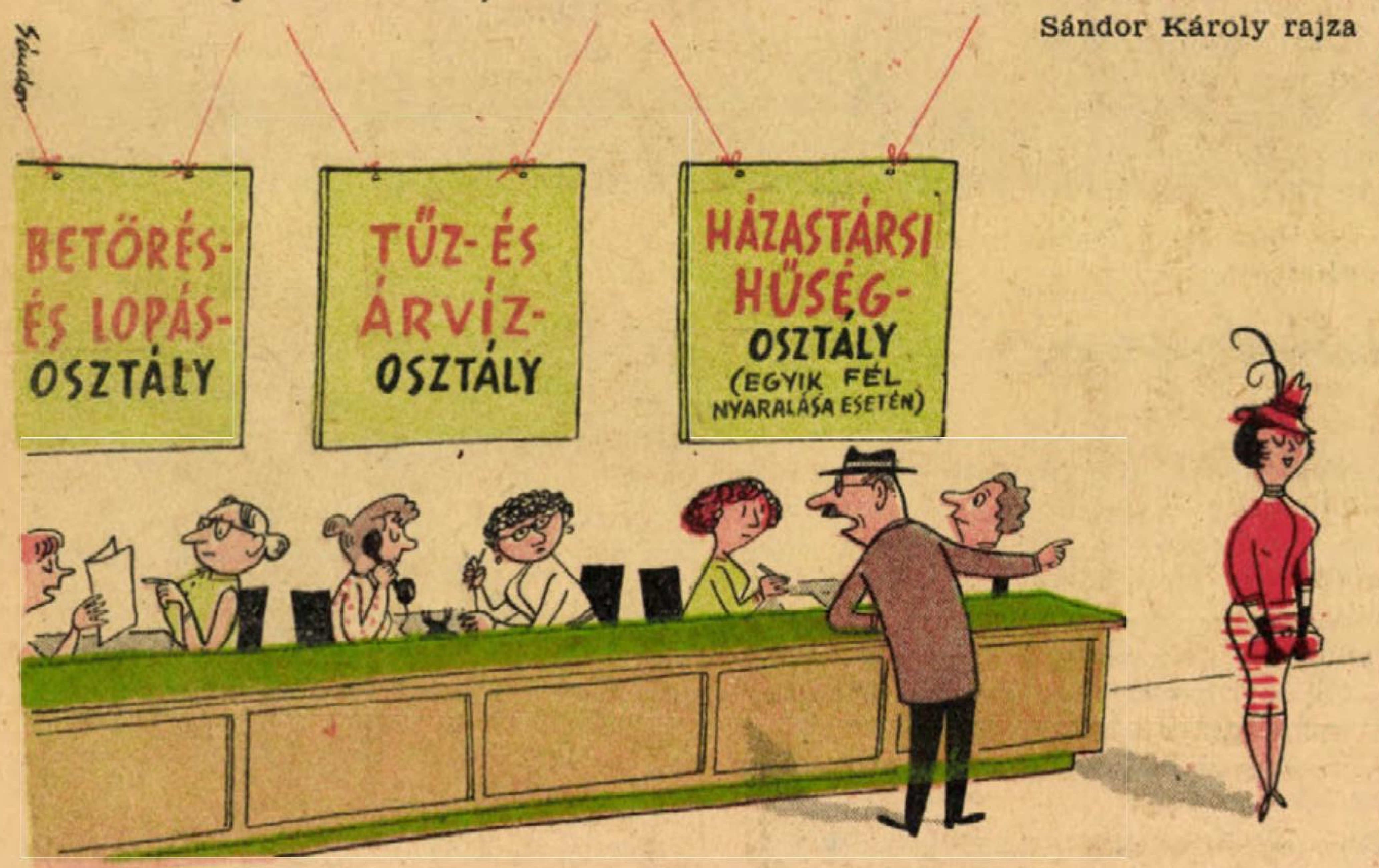
BETÖRÉS- ÉS LOPÁS- OSZTÁLY
TŰZ- ÉS ÁRVÍZ- OSZTÁLY
HÁZASTÁRSI HŰSÉG- OSZTÁLY (EGYIK FÉL NYARALÁSA ESETÉN)

Így képzeljük az Állami Biztosító illetékes osztályát

Modern idők

Toncz Tibor rajza

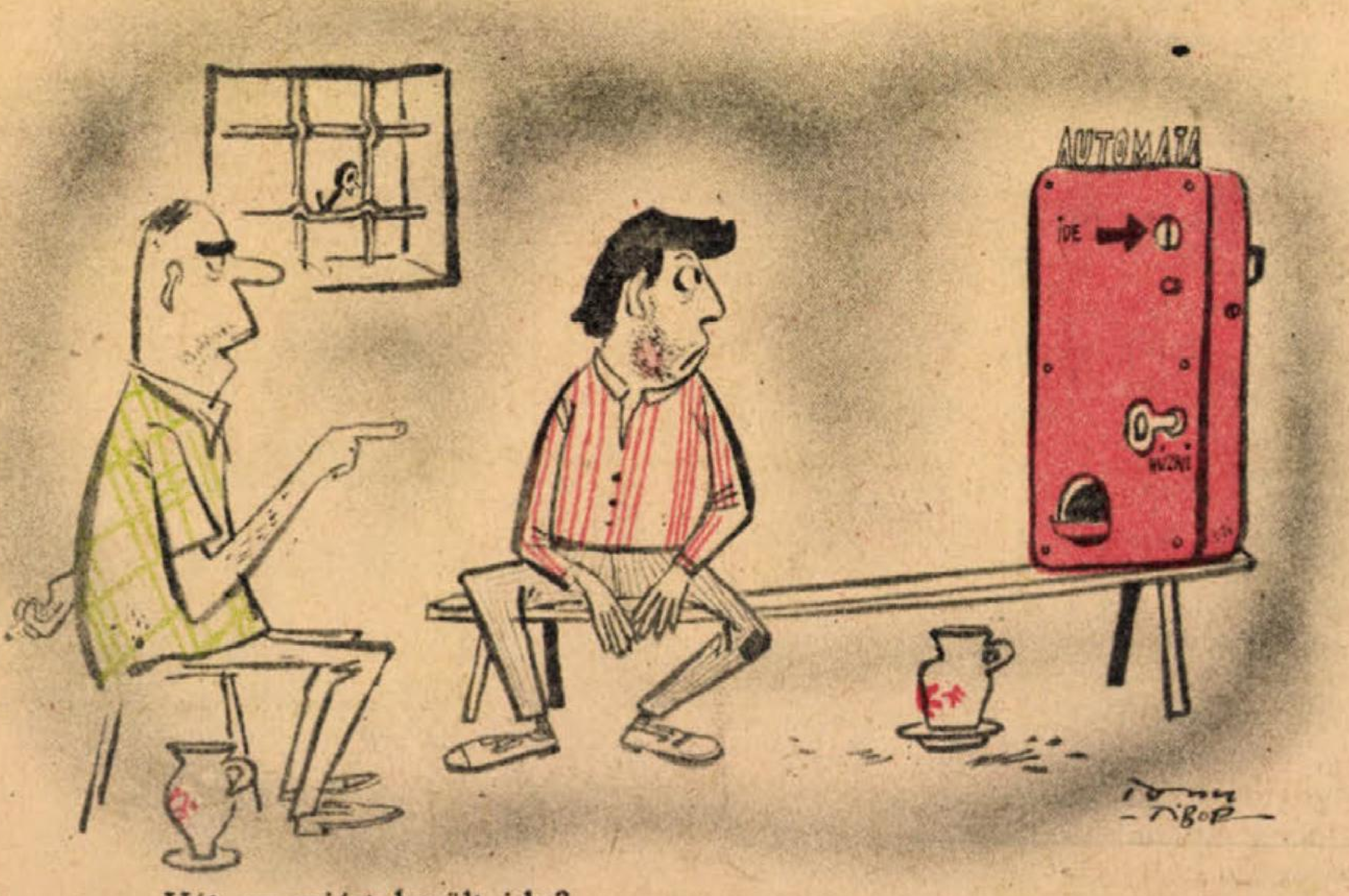

– Hát ez miért került ide?
– A feneketlen bendője miatt. Az isten pénzét is elnyelte!...

A nagy mű

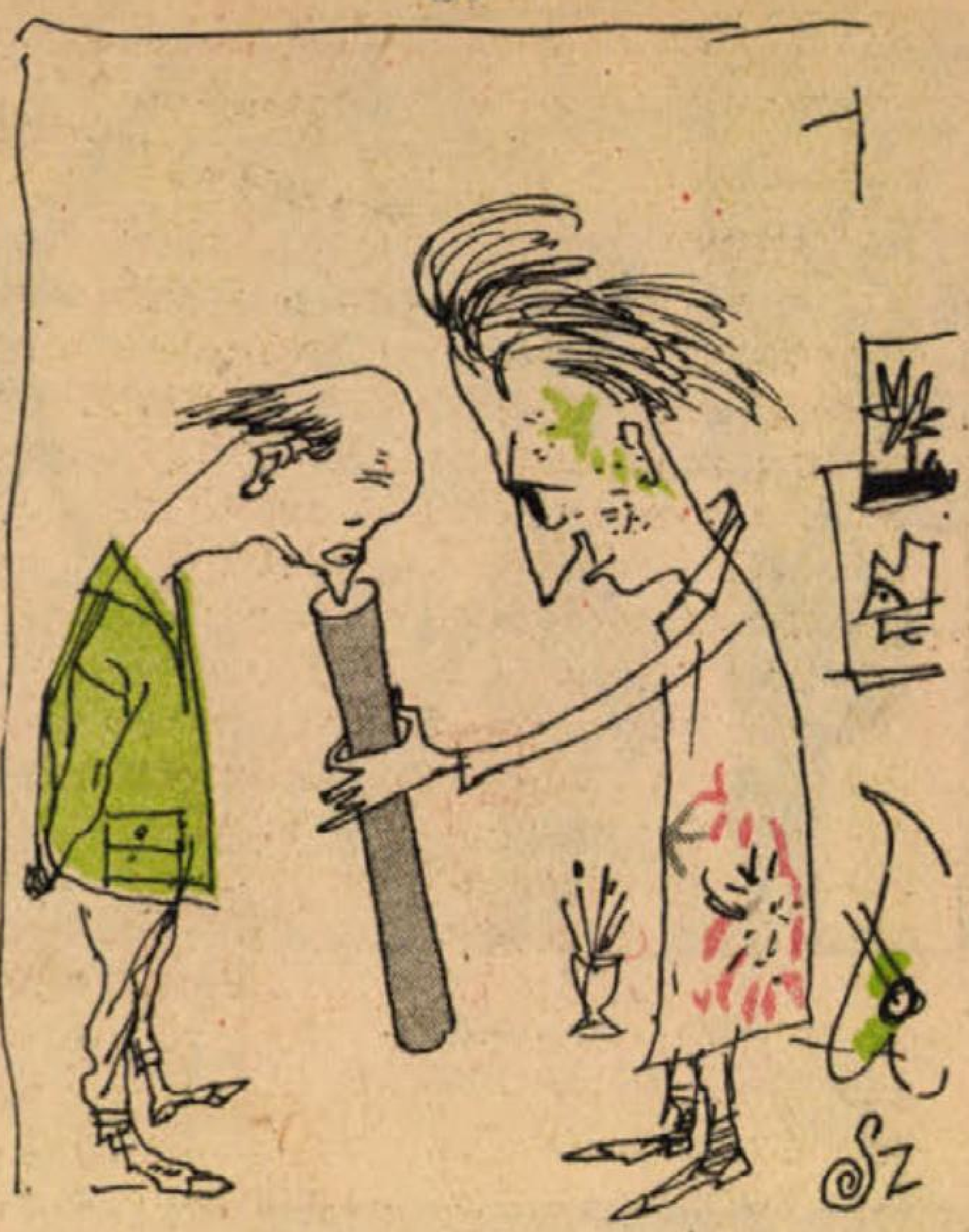

– Festettem egy kőrképet!...

Nemes vetélkedés

Jól tudjuk, Amerikában, a „korlátlan lehetőségek" hazájában fantasztikus versenyeket szoktak rendezni. Gondoljunk csak arra, hogy például napokig izgult a közönség, ki tud hosszabb ideig póznán kapaszkodni. De az Egyesült Államokat, a legfurcsább versenyek hazáját lepipálta Mexikó, egy másik amerikai állam, amely óriási részvétel mellett megrendezte a „Milyen állatra hasonlít ön?" című hatalmas vetélkedést. A résztvevőknek, akiket egyébként kitűnően díjaztak, nem volt más feladatuk, mint minél tökéletesebben hasonlítani valamilyen állatra. Harminchat jelölt jutott be a döntőbe és végül is a zsűri kimondta az ítéletet. Pedro Castellan nyerte az első díjat. Csodálatosan hasonlított egy saskeselyűre. Juan Polleto, a második díj nyertese öszvérre hasonlított a megszólalásig, viszont Arturo Corales, akinek meg kellett elégednie a harmadik díjjal, szabályszerű csimpánz-fejjel rendelkezett.

Hogy a rendezők milyen állatra hasonlítottak, arról nem számolt be a jelentés.

Már akkor is

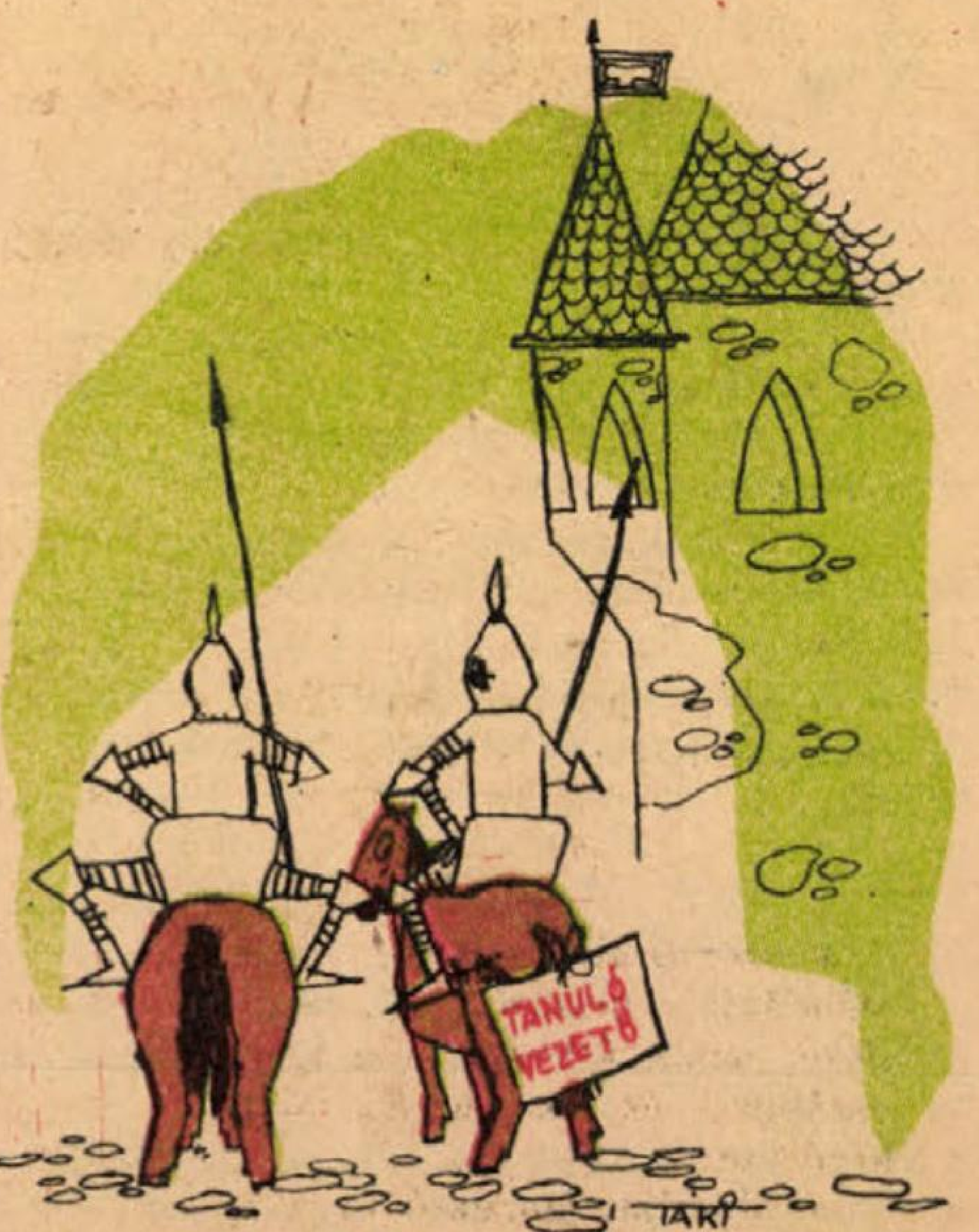

LEVÉL az ellenőrzéstől

Uram!

A három napra tervezett ellenőrzés első napján Ön elfogadta azt a szerény vacsorameghívást, mely a kaviáros, hidegcsirkés és primőr-uborkás előételtől kivilágos virradatig tartott és másnap délfelé italtól kótyagos fejjel folytatta a rovancsolást. A szíves vendéglátás sem téritette el Önt attól, hogy a hátralevő két nap esti tivornyáinak és gondos munkájának eredményeként háromoldalas jegyzőkönyvet vegyen fel és néhány ügyviteli hiba rögzítése mellett rámutasson azokra a hiányosságokra, melyeket ellenőrzése során tapasztalt és kijavitásukra a szükséges javaslatokat megtegye. Még büszke is volt rá, hogy a baráti, sőt immár pertu jóviszony nem befolyásolja az Ön objektivitását és az ellenőrzés komolyságát sem.

Ettől kezdve sohasem mulasztotta el az esedékes kiszállásokat és mindig talált valami szabálytalanságot, melyet utasitásaival együtt megfelelő hivatalos hangon, némileg dorgálásszerűen, jegyzőkönyvbe foglalt. Hogy újdonsült barátjává fogadott cinkostársától mikor vette fel kölcsönként az első párezer forintot, nem lehet pontosan megállapitani. De ez még előbb történhetett, mint amikor múlt évről áthozott két heti maradék szabadságát egy bájos és szőke művésznővel kettesben, téli üdülésen a hegyekben töltötte, — szigorúan maszek alapon. Aztán már nem is kölcsönképpen, hanem kínos precizitással megejtett elszámolás alapján vette kézhez az ezreseket, az Ön által időnként felderitett sikkasztás viszonylag csekély százalékában, de annyira mégis érezhetően, hogy ingeit most már import puplinból, ruháit valódi angol szövetből csináltatta, osztályonfelüli és előkelőnek mondott belvárosi szabómesternél.

Hiába tette Ön magáévá azt a népszerűvé vált gazdasági törvényt, hogy panama az, amiben nem vagyok benne, mert ha benne vagyok — nem panama, a Kerületi Biróság nem méltányolta szubjektív szemléletét, de mégsem lehet túlzottnak mondani azt a három esztendőt, melyet vesztegetés bűntette miatt Önre kiszabtak.

Ha pedig Ön ezt azért sokallja, mert kevesli, hogy a sikkasztás közvetlen tettesei az Ön büntetésének alig kétszeresét kapták — mondhatom —, nagyon elfogult és elvesztette azt a tárgyilagosságot, amellyel, különösen egy ellenőrnek, rendelkeznie kell. A magam részéről mindig az ellenőrt büntetném annak duplájára, mint amennyit a sikkasztókra kirónak.

Önt is a duplájára büntetném! Nem az összegért és más egyébért sem, amit Ön útközben, a lejtőn lefelé elkövetett, hanem csak az első vacsoráért . . .

Mert kedves Ellenőr uram, már ezt az első vacsorát nem kellett volna elfogadnia!

Földes György

Hátha valaki nem ismeri...

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

Az eszpresszóban felhangzik a kiáltás:

— Kis Nagy Sándor főorvost kérik a telefonhoz!

— Kit kérnek?

— Kis Nagy Sándor főorvost.

— Mert úgy értettem, hogy Dunaharasztosi Zuárdot kérik . . .

*

A szerző darabjának egyik előadásán benézett a nézőtérre, aztán felrohant az igazgatóhoz és szemrehányóan kérdezte:

— Mondja, igazgató úr, célzatos az, hogy valahányszor üres a nézőtér, mindig az én darabomat adja?

*

A vőlegény az esküvői szertartás után megszorítja az anyakönyvvezető kezét.

— Igazán köszönöm a vigasztaló szavakat.

*

— Látja azt a csendéletet? Az az öreg ember festette, aki ott áll a terem ablakánál.

— Azzal a hosszú szakállal?

— Nem, ecsettel.

Kánikula

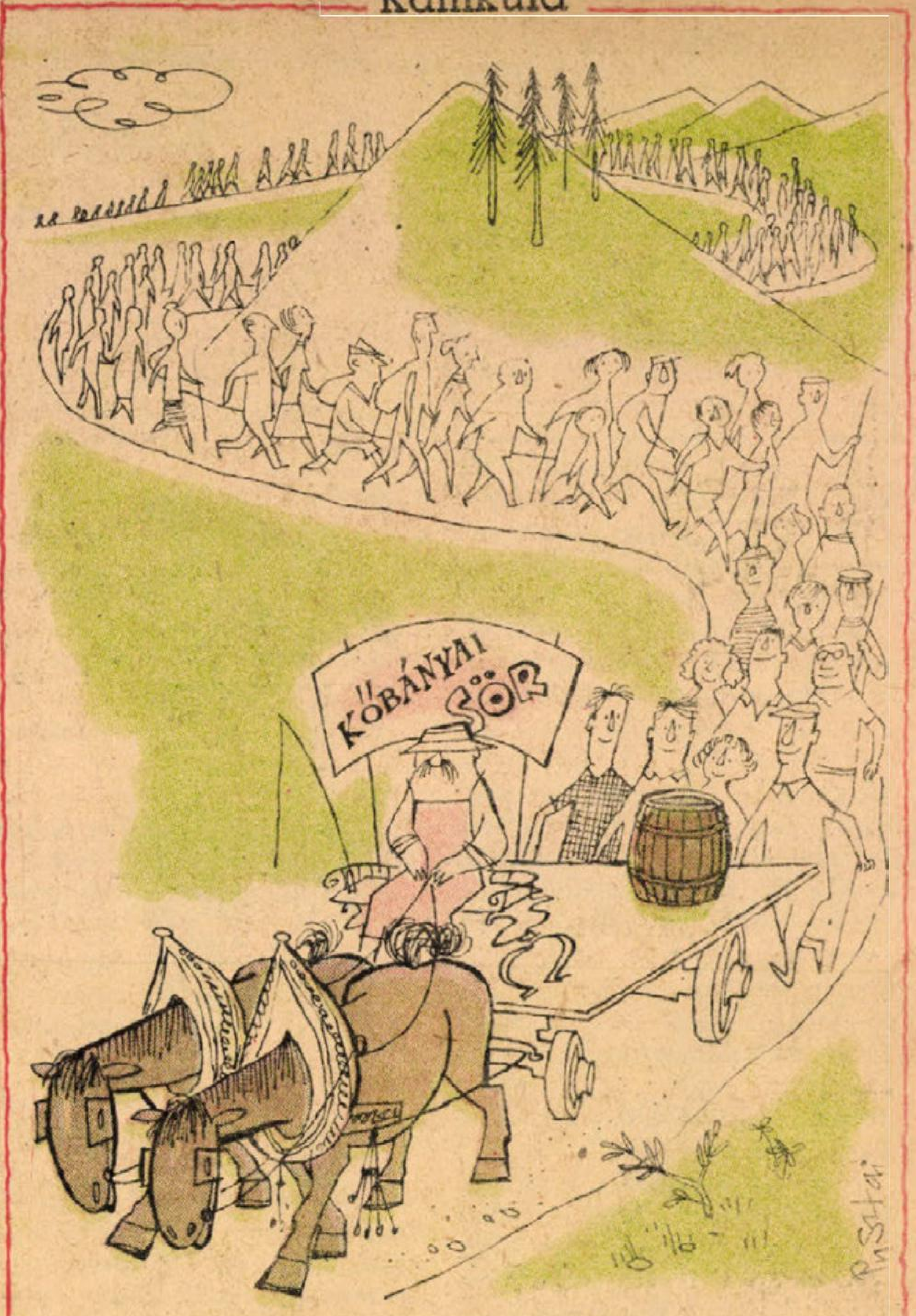

– Gyerünk utána! Ott lesz sör!!

LEHETETLEN ÁBRÁK

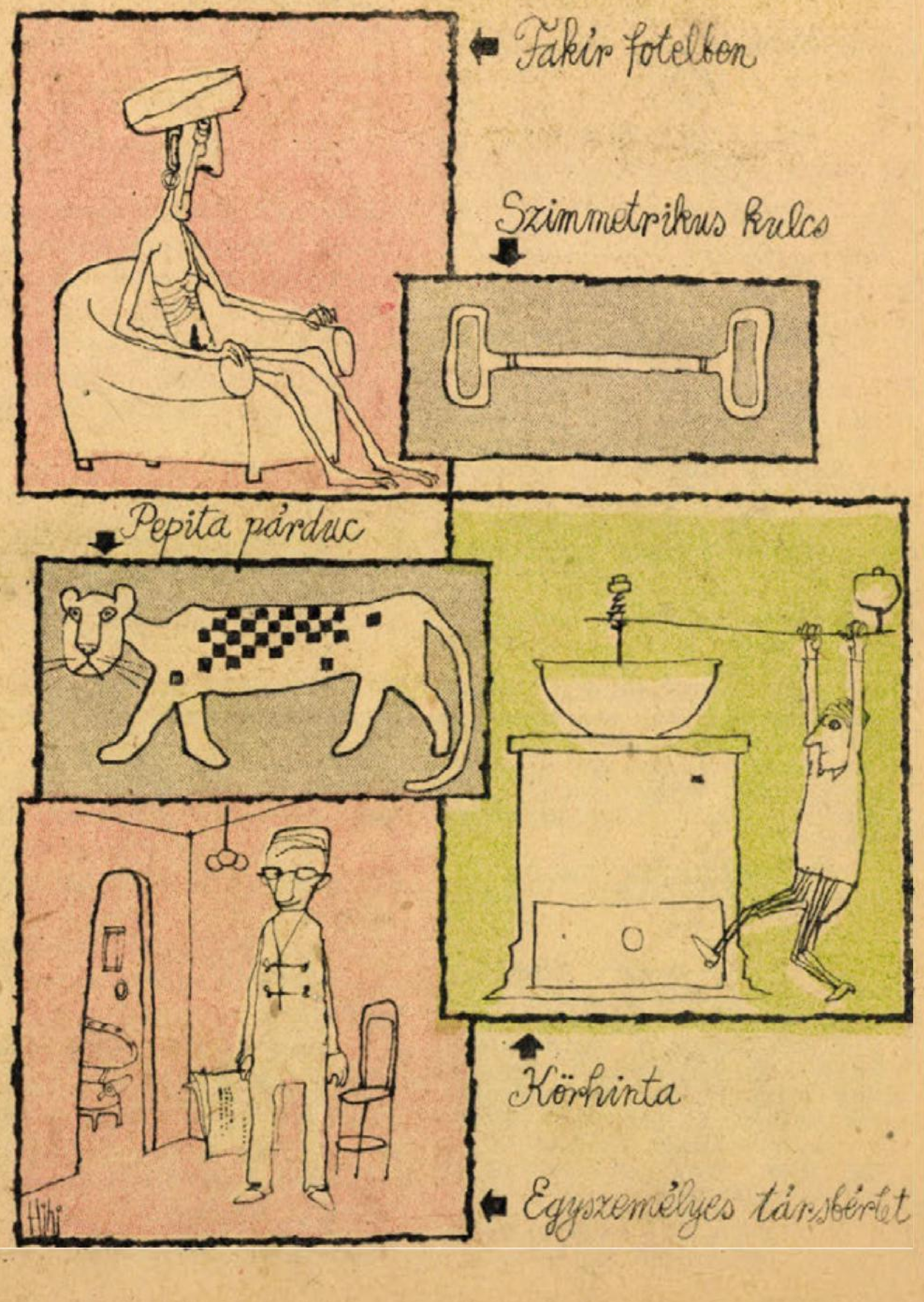

Le a bürokráciával.

Rossz reklám!

Színes nylonharisnyákat pillantottunk meg a Lenin körút 42. számú női divatbolt kirakatában. Mellette egy tábla volt, ezzel a rajzolt, többszínű felírással:

KIZÁRÓLAG
NÁLUNK KAPHATÓ
NYLONHARISNYA
SZÍNES
72 forint

Ez igen! – gondoltuk. – Ez ügyes boltvezető! Megszerezte Lenin körúti üzlete számára a színes nylonharisnyák kizárólagos árusítási jogát.

Később a Martinelli téren sétáltunk, ahol csodálkozva pillantottuk meg a Belvárosi Női Divatház kirakatában a színes nylonharisnyákat. Mi ez? Hiszen kizárólag a Lenin körúton kapható! Most már gyanút fogtunk és elmentünk a Váci utcába, ahol a Fehérnemű modellszalon kirakatában is ott virított a sok színes harisnya és a tábla: *„Kizárólag nálunk kapható"*. Sőt szemben, a Váci utca 4. szám alatti Női Divatcikkek boltjában is ott volt a tábla, amely dühösen nézett farkasszemet a másik „kizárólagossal".

Nem gondol arra a harisnyákat forgalomba hozó vállalat vezetősége, hogy az ilyenfajta „reklám" a közönség megtévesztését, egyben kereskedelmünk lejáratását jelenti? Hiszen majd minden boltban árusítják a színes harisnyákat!

Vegyék be a táblákat és annak az üzletnek kirakatába, ahol nincs színes harisnya, tegyenek ki egyet ezzel a szöveggel:

SZÍNES
NYLONHARISNYA
KIZÁRÓLAG NÁLUNK
NEM KAPHATÓ!

Ludas Matyi elintézte

A 18-as számban megjelent „Koravén a mi házunk" című cikkel teljes egészében egyetértünk. A szükséges intézkedést megtettük.

KARDOS JÓZSEF
Járási Tanács, Szeghalom

A 20-as számban megjelent „Egy kicsit lassú a gödöllői Járásbíróság" című közleménnyel kapcsolatban megállapítottam, a Járásbíróság ezt az ügyet valóban nagyon lassan intézte el. Gondoskodtunk arról, hogy hasonló mulasztás ne ismétlődhessék meg.

DR. MAROZSY LAJOS,
a járásbíróság elnöke, Gödöllő

„Ami egy bezárt üzlet körül van" című közleménnyel kapcsolatban közöljük, hogy a Lenin körút 5. szám alatti Papír- és írószerbolt ideiglenes megnyitását engedélyeztük. Amíg a végleges portálok elhelyezését az üzemeltetés nem zavarja, az üzlet nyitva maradhat.

Főv. Tan. Városrendezési és Építészeti Osztály

Keszthelyi jegyzetek

Nagyon poros a keszthelyi utca — mondjuk Horváth Ferenc VB. elnöknek.

— Ez bizony igaz. Típusporral van teli.

— Típusporral?

— Igen. Ugyanis csak egy 1923-as típusú rozoga öntözőkocsink van, azzal pedig alig-alig lehet öntözni...

Egyetlen mozi van a 16 000 lakosú városban, amelynek környékéről is ezrek járnának be egy-egy jó film megtekintésére.

— Hány hely van a moziban? — kérdezzük egy tanácsi dolgozótól.

— Sajnos, csak négyszáz, tehát a mozi mindig zsúfolva van. De nem eléggé!

— Ezt hogy kell érteni?

— Úgy, hogy akármennyire zsúfolt, a bolháknak mégis jut hely. El is nevezték bolhásmozinak. Már ideje lenne új filmszínházat, vagy olyan megfelelő kultúrházat építeni, amelyben egy nagy mozihelyiség is elfér. Már csak azért is, mert Keszthelynek egyáltalán nincs kultúrháza.

Új termelőszövetkezet alakult nemrégiben Keszthelyen. „Balaton" a neve.

— Hármas típusú — mondja mosolyogva egy tsz. tag —, mert három dolgot tartunk szem előtt: kender- és lentermelést és állattenyésztést. Jövőre üvegházat is építünk virágoknak. Ez lesz a negyedik főtermékünk. De azért hármas típusúak maradunk...

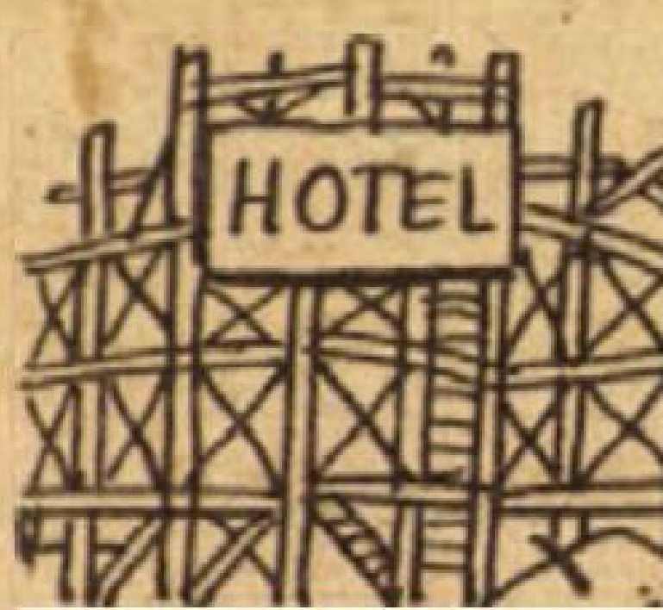

A keszthelyi Hungária Szállót korszerűsítik. Mire végetér a fürdőévad, készen is lesz. A tatarozó vállalat nyilván arra gondolt, hogy könyebb a nyarat őszre helyezni, mint a munkálatokat kellő időre beütemezni.

(sti)

Májusvégi panasz a Gellértről

Az első májusi vasárnapon én is ott voltam azok között, akik egy hosszú esős ősz és egy még hosszabb rideg tél után végre napfürdőzni szerettek volna. A Gellértbe mentem... Félóra várakozás után, mielőtt még rám került volna a sor, hozzám lépett az öreg liftes bácsi, aki az elmúlt évben is fel szokott vinni bennünket a tető-teraszra. Közölte, hogy a napozó még nincs kész.

– Tessék megpróbálni néhány hét múlva – mondta együttérző hangon.

Tegnap felhívtam a Gellértet.

– Megnyílt már a napozó? – kérdeztem.

– Nem kérem. Csak június végére lesz készen...

Ez azt jelenti, hogy a napozók számára kárba vész két teljes hónap! A fürdő is jelentékeny bevételtől esik el. (Egyébként az sem volt helyes, hogy az elmúlt években csak az egyik napozót hozták rendbe, ezért a napozó állandóan túlzsúfolt volt. A zuhany pedig hol a bőrünket forrázta le, hol jéghideg víz zúdult belőle...)

A tavalyi évadzárástól a strand megnyitásáig több mint fél év telt el. Ezidő alatt sok technikai csoda valósult meg, de a Gellért női napozójának rendbehozására úgy látszik nem volt elegendő idő. Talán majd június végén! Hacsak közbe nem jön valami...

R. E.

Nem mind labda, ami kerek

Gyermekeim már régóta vágytak óriás P. V. C. labdára, ezért néhány héttel ezelőtt a Vörösvári úti Illatszerboltban vásároltam egyet 37,60 forintért. Ez a gyönyörű strandlabda néhány nap alatt annyira összehúzta magát, hogy alig lehetett ráismerni, pedig nagyon vigyáztunk rá és az utasítás szerint, száraz, hűvös helyen tartottuk. A korakimúlt labdát visszavittem az Illatszerboltba, ahol kicserélték egy másikra. De ezzel sem volt szerencsénk, mert néhány nap múlva éppen úgy ellaposodott, mint az előző. Mikor ezt is visszavittem a boltba, az udvarias üzletvezető úgy vélekedett, *„ez is a rossz szériából való"*. Megkért, hogy legyek türelemmel néhány napig és majd az új szállítmányból ad egyet.

Május 5-én meg is kaptam az új szállítmányból a harmadik labdát. Örömmel vittem haza, gondolván, hogy ezzel majd végiglabdázzuk a strandszezont. Sajnos, ez a labda is, mint elődei, néhány nap alatt, kilehelte magából a levegőt.

Megvallom őszintén, hogy az udvarias üzletvezetőt a háromszori labdacsere után már nem merem zavarni. Ezért ezúton kérem a gyártó vállalatot, hogy a selejtet tartsák meg maguknak és csak olyan árut adjanak a piacra, amelyből ki lehet hozni legalább 37,60 forint értékű örömet.

Nagy Jánosné
III., Farkastoroki u. 17.

Panaszkodik a házkezelőség

A IX. kerületi 2. számú Házkezelőség 2. körzetének dolgozói vagyunk. A múlt év októberében kezdték el fürdőnk készítését. Piszkos, nehéz munkát végzünk, nagy szükségünk lenne fürdőre, de az nyolc hónap óta csak nem akar elkészülni. A IX. kerületi Vegyesipari Vállalattól néha hoznak egy-egy csövet, leteszik, azután megint nem jönnek hónapokig. Ha így megy tovább, akkor talán 10 év alatt sem készül el a fürdőnk!

A IX. Kerületi 2. számú Házkezelőség 2. Körzetének dolgozói nevében:
Rédei László

Nádfedeles házikó vagy postahivatal?

Uszod község postahivatalát közel 30 évvel ezelőtt egy nádfedeles házikóban helyezték el. A „felek" télen, nyáron, fagyban, kánikulában az udvari ablakon keresztül kapják meg a postai értékcikkeket. Értesülésem szerint a minisztérium felújításra talán adna pénzt, de ezt a kunyhót, amely a községtől nagyon messze, a Dunához van közel, nem érdemes és nem is lehet felújítani. Volna viszont egy eladó, alkalmas épület, abból kellene egy kis átalakítással postahivatalt csinálni.

Három évtized múltán végre szeretnék elérni, hogy ne Uszod „dicsekedjék" az ország legcsúnyább és legrozogább postahivatalával.

Kozó József
Uszod, Tanácsháza

A belgyógyászaton...

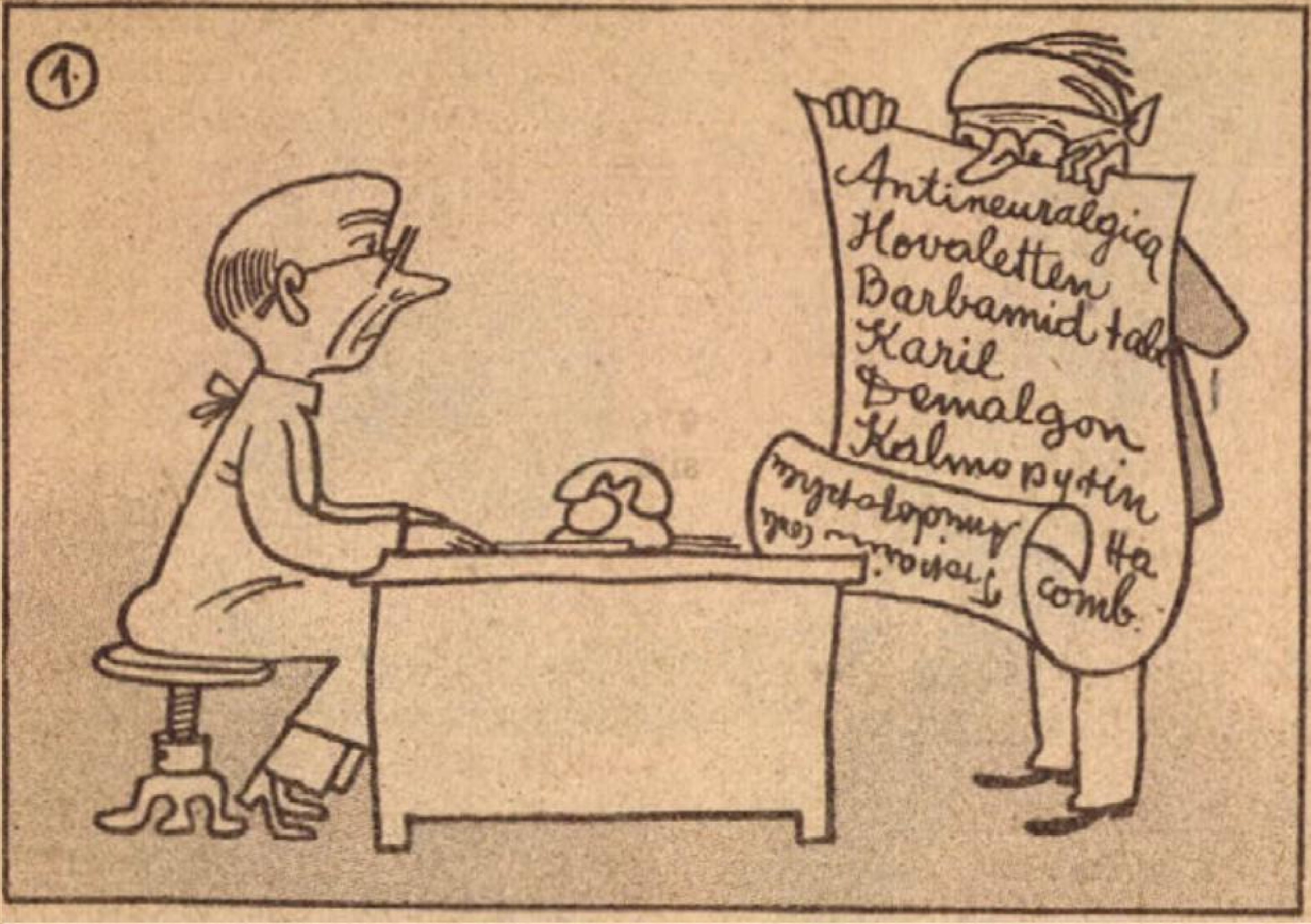

– Fáj a fejem... kérem ezeket felírni...

...és ha ugyanez lenne a sebészeten is!

Schwott Lajos rajza

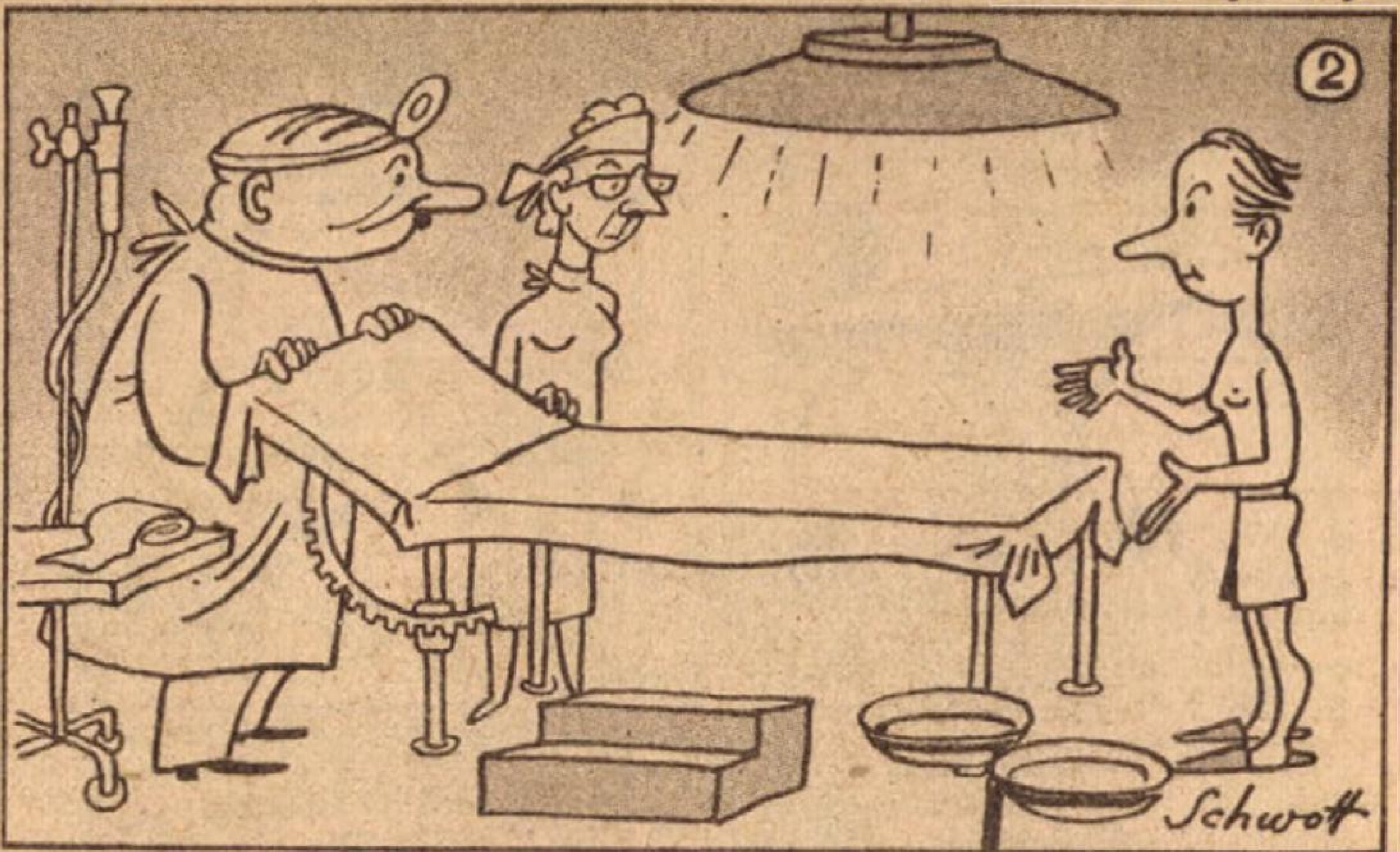

– Doktor úr, ha már itt vagyok, vegye ki a vakbelemet, a mandulámat, az epeköveimet, azonkívül kérek egy gyors csont-átültetést is...:

Cirkuszi kaland

Miután úgy éreztem, írói munkásságom során elérkeztem arra a pontra, hogy valami komolyat, maradandót alkossak, elhatároztam, bohóctréfát írok a cirkusz számára. Kimentem a cirkuszba és a kellemes tavaszi estén, az udvaron tárgyaltuk meg a részleteket a dramaturggal.

Éppen befejeztük a megbeszélést, amikor egy cingár-külsejű, alacsony emberke lépett hozzánk, nyakában táskával. Mint megtudtam, pikáns képeslapokat, hajnövesztőszert és más kultúrcikkeket árusított. A dramaturg régi ismerősként üdvözölte.

– Ez itt Fodor bácsi, harminc évvel ezelőtt dzsiu-dzsicu bajnok volt – mutatta be. Kezetfogtam Fodor bácsival.

– Nézze meg, uram, ezeket az izmokat – tűrte fel a ruháját és nadrágját. Megtapogattam az izmait, mintha kősziklákat simogattam volna.

– Hja kérem – büszkélkedett a kisöreg –, ugye nem gondolta volna rólam? Valaha bajnok voltam, de még ma is megállnám a helyemet. A maiak nem ismernek annyi fogást, mint én – legyintett. Csináljon csak úgy, mintha késsel támadna rám! – biztatott.

Felálltam és egy képzeletbeli késsel könnyed mozdulattal „rátámadtam" az öregre. Az fürgén előredőlt és egy biztos mozdulattal kicsavarva karomat, a hátára dobott és vagy kétszer megforgatott. Közben csillapítólag szólt hozzám:

– Persze ez csak játék, de a múltkor valaki rámtámadt a Ligetben, az nem vitte el ilyen szárazon.

Ledobott a földre, nagyot huppantam. Fodor bácsi belejött.

– Most csináljon úgy, mintha egy pofont adna nekem!

Azanyád! – gondoltam és teljes erővel felévágtam. Fodor bácsi azonban ezt nem várta meg, ügyesen gáncsot vetett nekem, estemben szelíden meggyúrta a fülemet és a lépemre lépett.

– Ezzel a fogással kényszerítettem térdre 26-ban az Andesek Bikáját – emlékezett vissza könnyezve az öreg és meghatottságában valamit csavart rajtam.

E pillanatban csatlakozott a nézőkhöz egy irdatlan izomzatú szállítómunkás, aki egy pénzszekrényt cipelt.

– Ez is valami? – mondta fitymálva és letette a földre a kasszát. – Emlékszik, Fodor bácsi, amikor 32-ben, Bukarestben, a Hétéltű Szaniszló vasdoronggal támadt rám hátulról?

Összenevettek, ahogy a férfiak szoktak vaskos emlékeik fölött.

– Na, keljen csak fel – szólt hozzám az izomtömeg barátságosan –, csináljon úgy, mintha orvul vasdoronggal támadna rám.

Tiltakozásul felemeltem a kezem, ezt ő támadásnak vette, nekemugrott és a torkomat máris a bicepszem táján éreztem lüktetni.

– Na persze, a Szaniszló nem úszta meg ilyen könnyen, ez csak játék – vigasztalt új kínzóm.

Nem akarom nyújtani a történetemet, elég annyi, hogy nem írtam meg a bohóctréfát, mert kificamítottam összes végtagjaimat. Bár a dramaturg szerint ez a történet, ami itt velem lejátszódott, kész bohóctréfa.

Lehet, hogy igaza van, majd megírom felesben Fodor bácsival...

Tardos Péter

Az eszpresszóban is divatba jött a „Dupla vagy semmi" játék

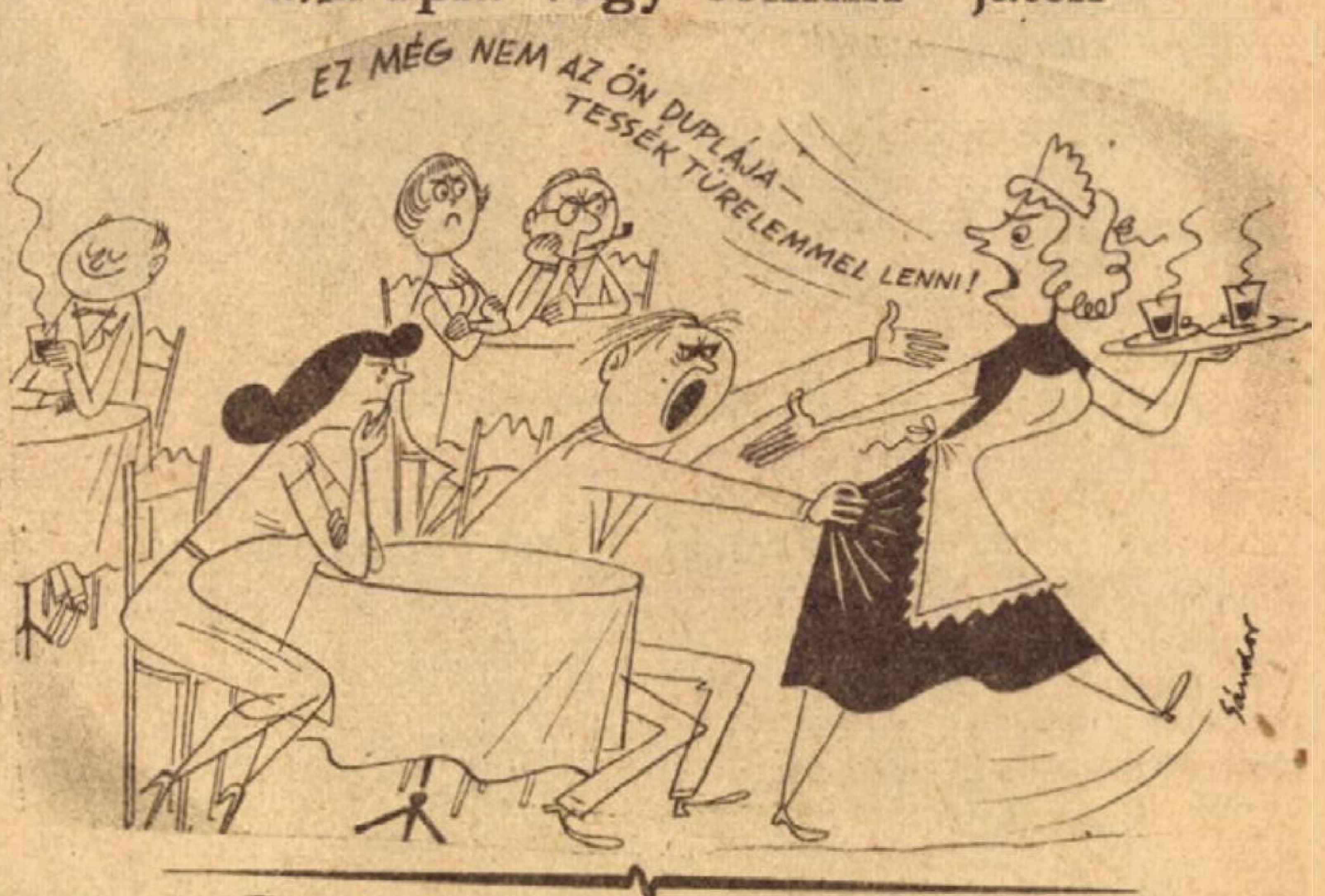
– EZ MÉG NEM AZ ÖN DUPLÁJA – TESSÉK TÜRELEMMEL LENNI!
Sándor

Öt Sándor

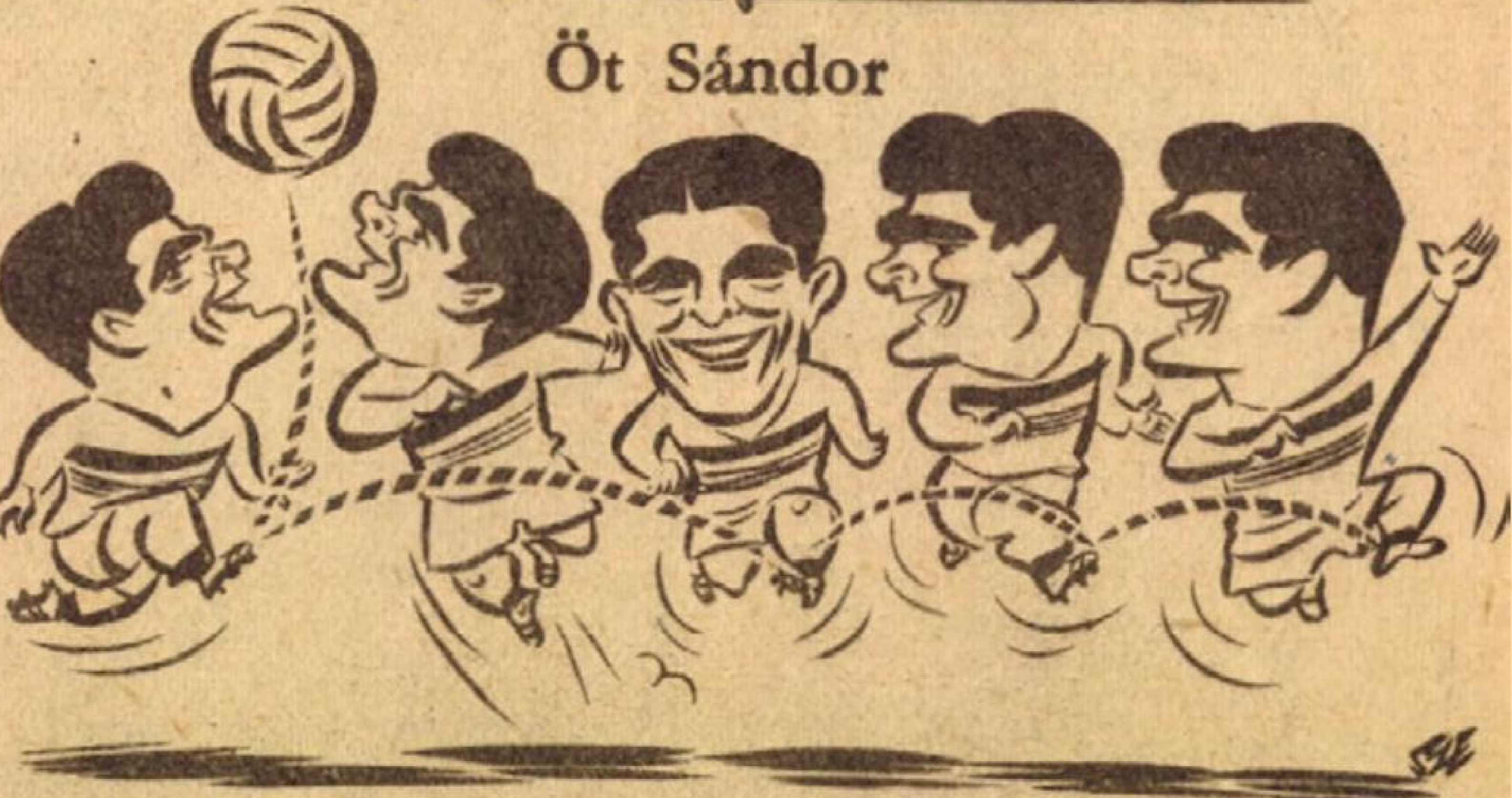

Nem is volna olyan rossz csatársor

Gyengéd célzás

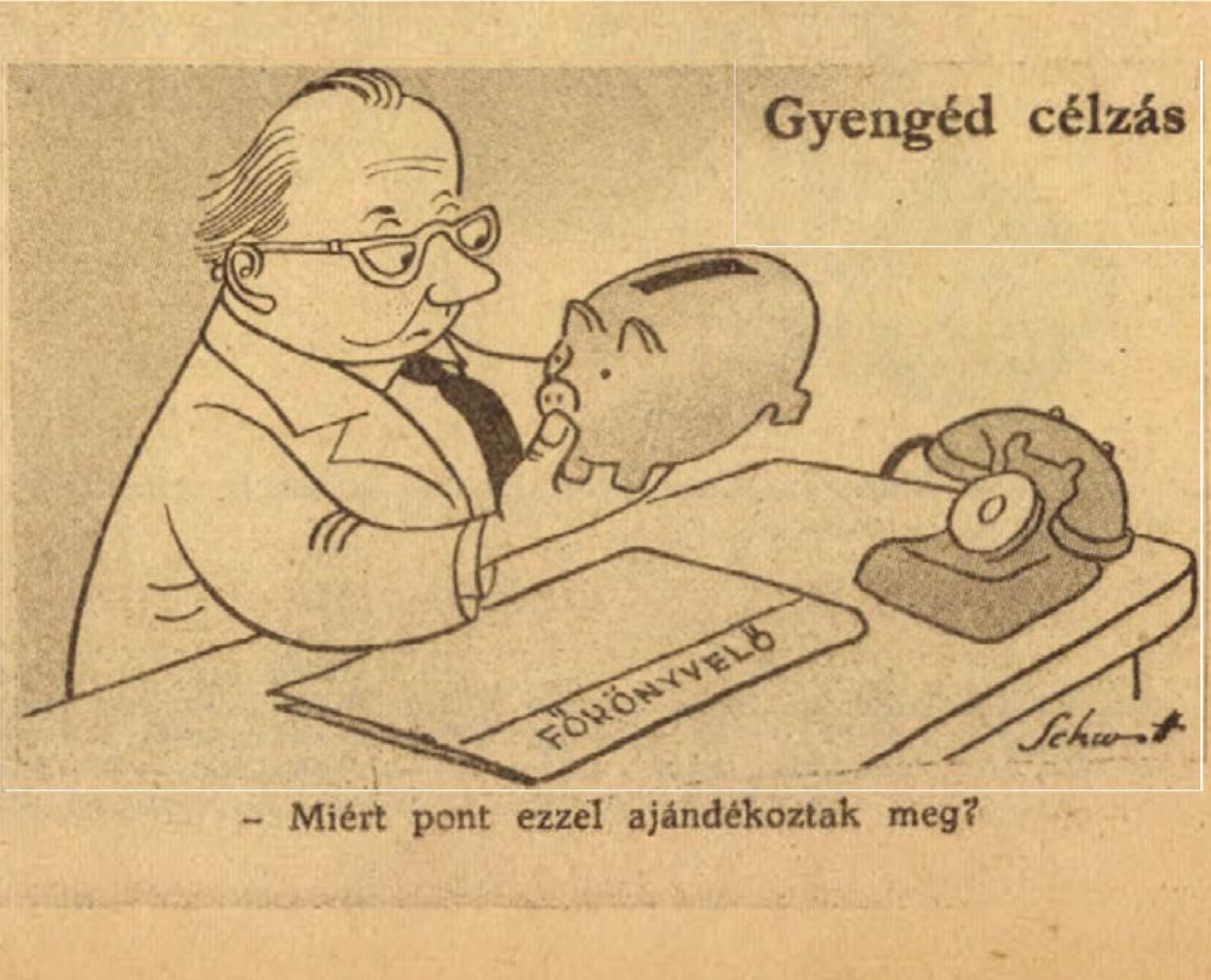

– Miért pont ezzel ajándékoztak meg?

Amikor a méhek utánozzák a MÉH-et...

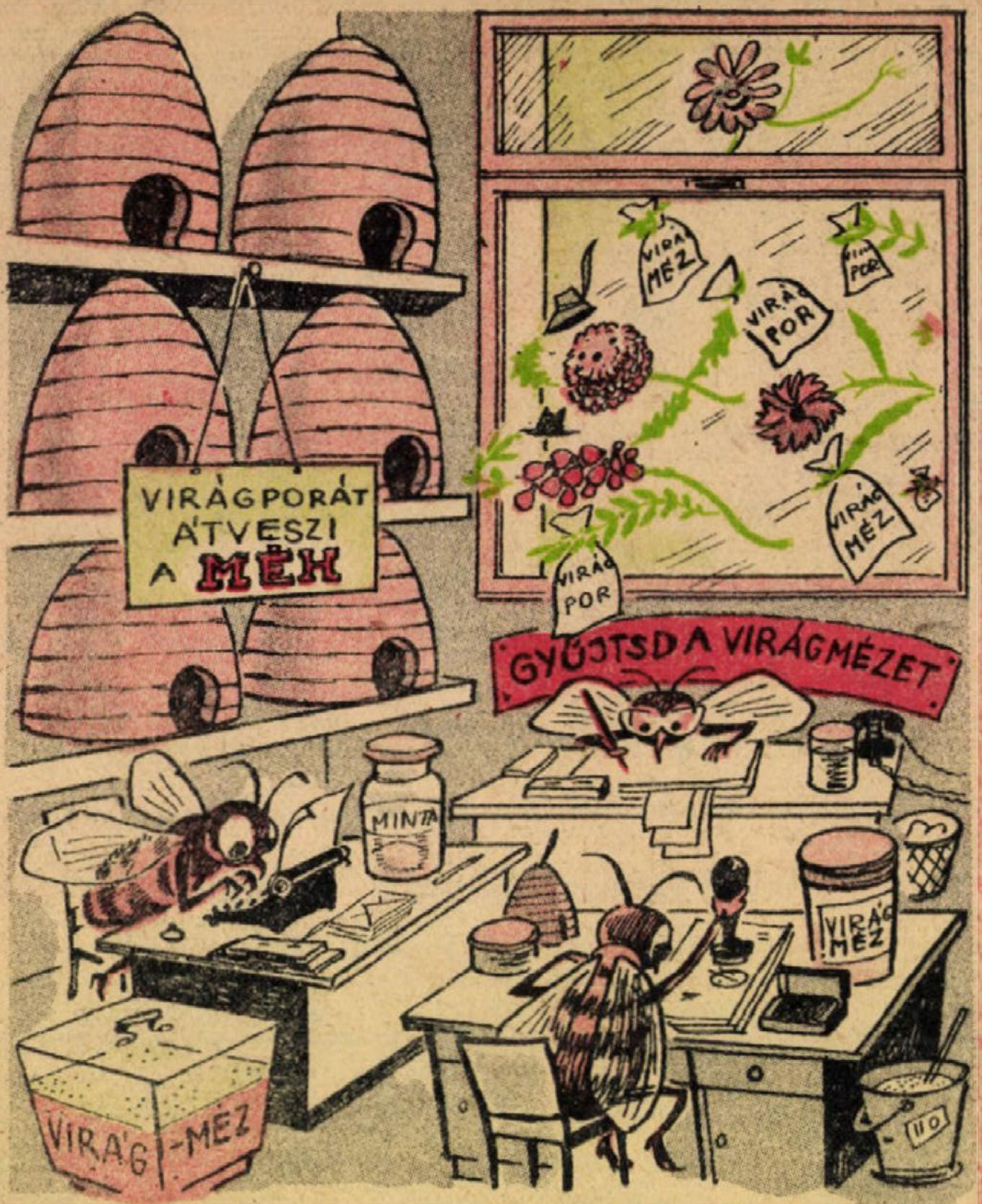
VIRÁGPORÁT ÁTVESZI A MÉH
VIRÁG MÉZ
VIRÁG POR
VIRÁG POR
VIRÁG MÉZ
VIRÁG POR
GYŰJTSD A VIRÁGMÉZET
MINTA
VIRÁG MÉZ
VIRÁG-MÉZ
110

...ők se mennek ki!

Új sláger Nyugat-Németországban

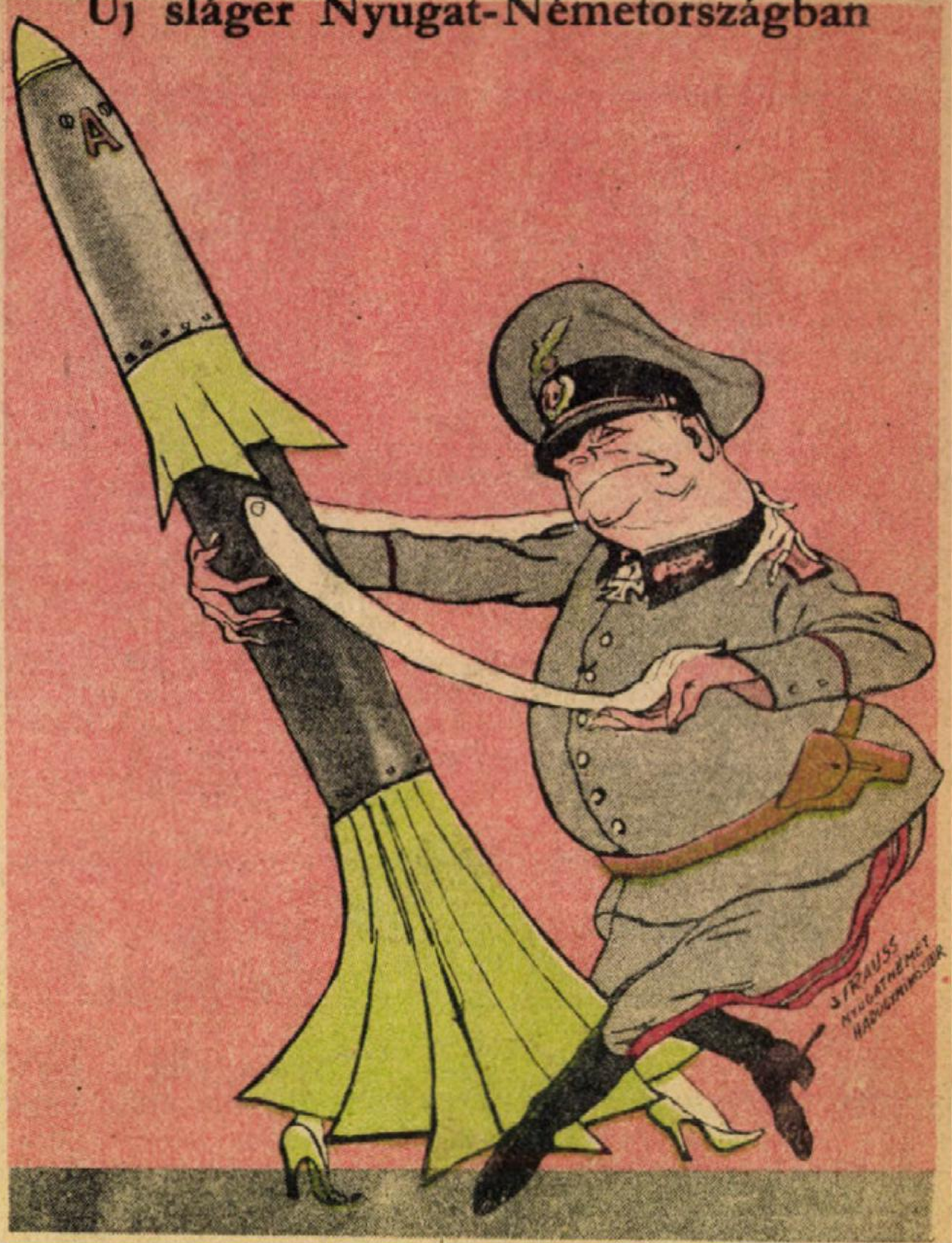
A
STRAUSS NYUGATNÉMET HADÜGYMINISZTER

Strauss keringő 1958.

(Kukrinikszi rajza a moszkvai Krokodilból)

A budapesti Ipari Vásáron

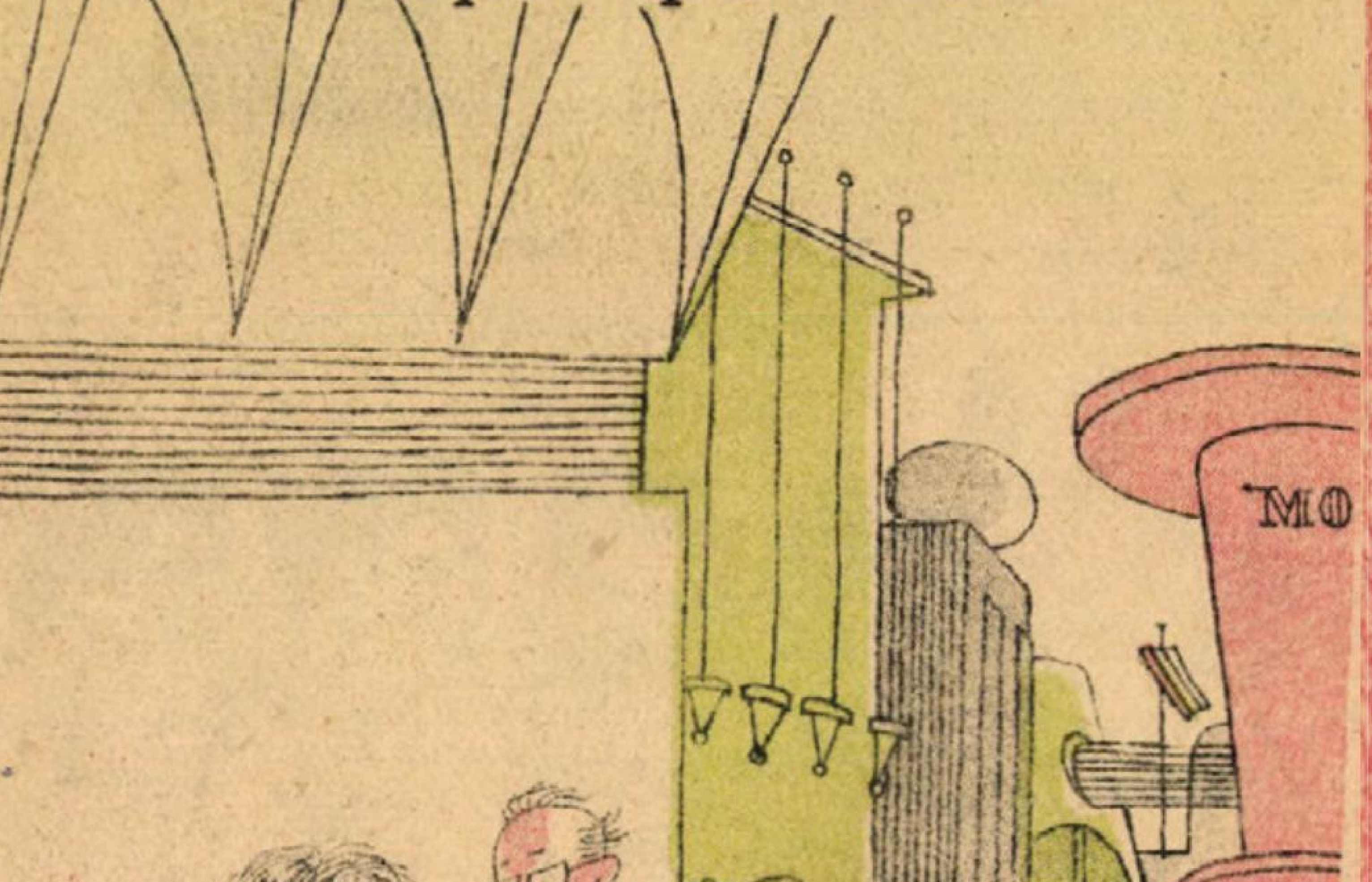

– Tudja, Mancika, körülbelül ilyen a brüsszeli világkiállítás, csak az fárasztóbb...

Hullám

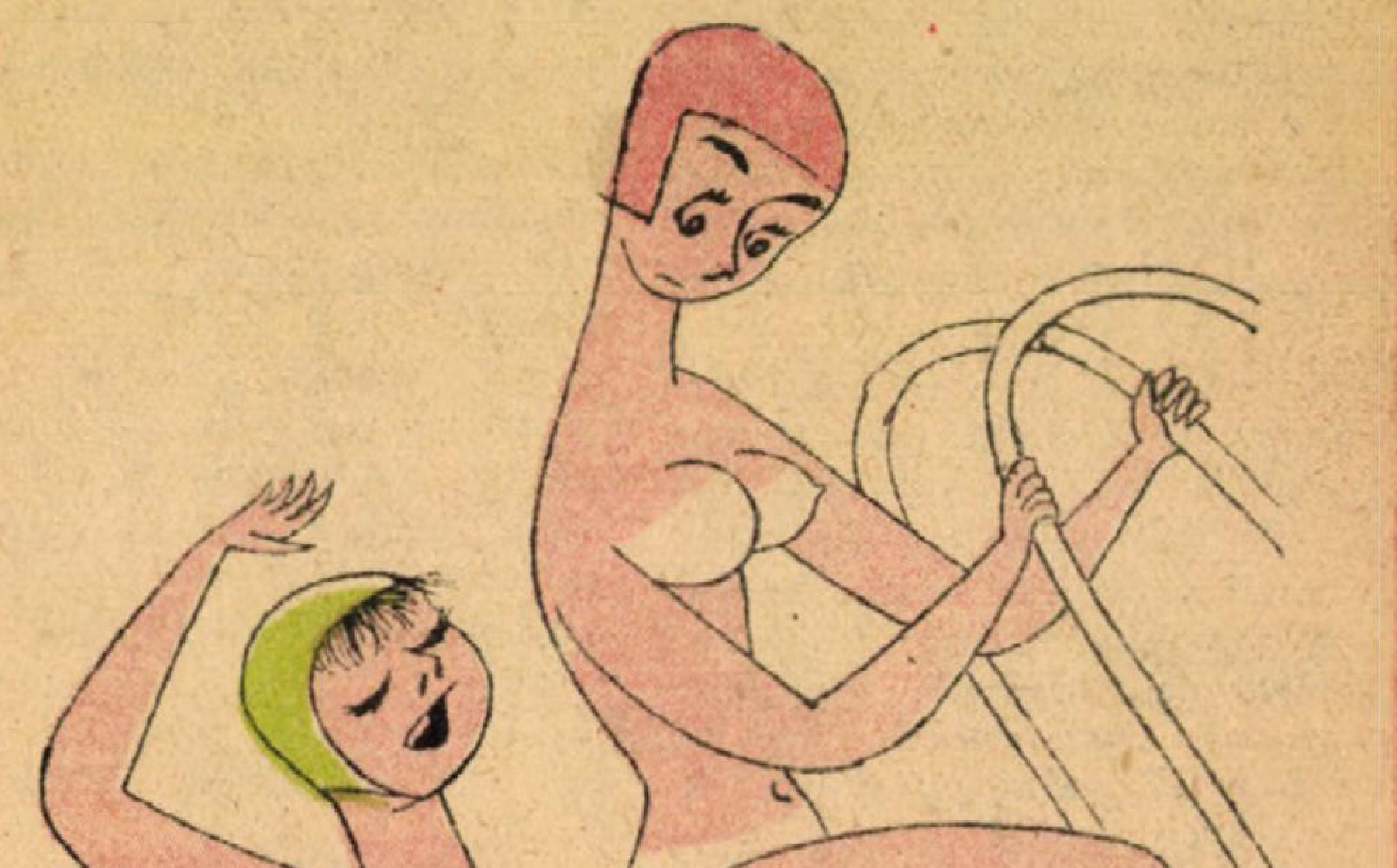

– Nyugodtan kimehetsz, a kutya sem veszi észre, hogy elveszett...

LUDAS MATYI humoros, szatirikus hetilap.
Szerkesztőbizottság: Tabi László főszerkesztő, Földes György felelős szerkesztő, Toncz Tibor művészeti szerkesztő. — A kiadásért felel a Hírlapkiadó Vállalat igazgatója. — Szerkesztőség: Budapest, VIII., Gyulai Pál utca 14. Tel.: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343—100, 142—220. — Terjeszti a Posta Központi Hírlap Iroda 180—850. — Kossuth Nyomda, Budapest, V., Honvéd utca. 10. Felelős vezető: Lengyel Lajos igazgató.